

PLAN WYNIKOWY Z JĘZYKA POLSKIEGO (DO PODRĘCZNIKA *JĘZYK POLSKI 1*) – KLASA PIERWSZA SZKOŁY BRANŻOWEJ I STOPNIA

Alicja Krawczuk Goluch

Plan wynikowy został skonstruowany na podstawie *ROZPORZĄDZENIA MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ z dnia 26 lipca 2018 roku w sprawie podstawy programowej kształcenia branżowej szkoły I stopnia*.

*pozycje oznaczone gwiazdką wskazują na lektury z zakresu uzupełniającego

Temat (rozumiany jako lekcja)	Liczba godzin	Teksty, w tym teksty kultury	Zakres materiału (treści)	Wymagania z zakresu kształcenia Ocena celująca Uczeń:	Wymagania z zakresu kształcenia Ocena bardzo dobra Uczeń:	Wymagania z zakresu kształcenia Ocena dobra Uczeń:	Wymagania z zakresu kształcenia Ocena dostateczna Uczeń:	Wymagania z zakresu kształcenia Ocena dopuszczająca Uczeń:
I. STAROŻYTNOSĆ								
Dlaczego uczymy się starożytności?	1		– poznanie fundamentów współczesnej kultury europejskiej – pojęcia i terminy: <i>demokracja, olimpiada, kanony piękna</i>	– rozumie, dlaczego warto znać starożytność i podaje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie wyjaśnia etymologię oraz znaczenie słowa <i>antyk</i> – samodzielnie bezbłędnie omawia pojęcie kanonu piękna i przytacza własne przykłady – samodzielnie bezbłędnie okre-	– samodzielnie bezbłędnie wyjaśnia, dlaczego warto znać starożytność – bezbłędnie wyjaśnia etymologię oraz znaczenie słowa <i>antyk</i> – bezbłędnie omawia pojęcie kanonu piękna – bezbłędnie określa ramy czasowe epoki	– samodzielnie wyjaśnia, dlaczego warto znać starożytność – samodzielnie wyjaśnia etymologię oraz znaczenie słowa <i>antyk</i> – samodzielnie omawia pojęcie kanonu piękna – samodzielnie omawia i określa ramy czasowe epoki	– wyjaśnia, dlaczego warto znać starożytność z pomocą nauczyciela – wyjaśnia etymologię oraz znaczenie słowa <i>antyk</i> z pomocą nauczyciela – omawia pojęcie kanonu piękna z pomocą nauczyciela – określa ramy czasowe epoki z pomocą nauczyciela	– podejmuje próbę wyjaśnienia, dlaczego warto znać starożytność – podejmuje próbę wyjaśnienia etymologii oraz znaczenie słowa <i>antyk</i> – podejmuje próbę omówienia pojęcia kanonu piękna – podejmuje próbę określenia ram czasowych

				śla ramy czasowe epoki i umieszcza epokę wobec innych epok			ciela	epoki
1. Na początku były mity								
Narodziny świata	1	<i>Mitologia</i> Jana Parandowskiego (fragmenty) <i>Upadek Ikara</i> , Pieter Bruegel, <i>Syzyf</i> , Tycjan, <i>Tezeusz walczący z Minotaurem</i> , Antoine Louise Barye	– pojęcia i terminy: <i>mit</i> , <i>mit genealogiczny</i> , <i>związek frazeologiczny</i> , <i>atrybut</i> – treść mitu o powstaniu świata	– wyjaśnia pojęcie <i>mit</i> oraz <i>mit genealogiczny</i> i podaje własne przykłady – dostrzega motywy mityczne we współczesnej sztuce i podaje własne przykłady – omawia powstanie świata według wierzeń starożytnych Greków na podstawie fragmentu <i>Mitologii</i> Jana Parandowskiego oraz innych mitologii – wyjaśnia znaczenie frazeologizmów związanych z mitem i podaje własne przykłady	– samodzielnie bezbłędnie wyjaśnia pojęcie <i>mit</i> oraz <i>mit genealogiczny</i> i podaje przykłady z lekcji – samodzielnie bezbłędnie dostrzega motywy mityczne we współczesnej sztuce – samodzielnie bezbłędnie omawia powstanie świata według wierzeń starożytnych Greków na podstawie fragmentu <i>Mitologii</i> Jana Parandowskiego – samodzielnie bezbłędnie wyjaśnia znaczenie frazeologizmów związanych z mitem	– samodzielnie wyjaśnia pojęcie <i>mit</i> oraz <i>mit genealogiczny</i> i podaje przykłady z lekcji – samodzielnie dostrzega motywy mityczne we współczesnej sztuce – samodzielnie omawia powstanie świata według wierzeń starożytnych Greków na podstawie fragmentu <i>Mitologii</i> Jana Parandowskiego – samodzielnie wyjaśnia znaczenie frazeologizmów związanych z mitem	– wyjaśnia pojęcie <i>mit</i> oraz <i>mit genealogiczny</i> i podaje przykłady z lekcji z pomocą nauczyciela – dostrzega motywy mityczne we współczesnej sztuce z pomocą nauczyciela – omawia powstanie świata według wierzeń starożytnych Greków na podstawie fragmentu <i>Mitologii</i> Jana Parandowskiego z pomocą nauczyciela – wyjaśnia znaczenie frazeologizmów związanych z mitem z pomocą nauczyciela	– zna pojęcie <i>mit</i> oraz <i>mit genealogiczny</i> – podejmuje próby wskazania motywów mitycznych we współczesnej sztuce – podejmuje próbę omówienia powstania świata według wierzeń starożytnych Greków na podstawie fragmentu <i>Mitologii</i> Jana Parandowskiego – podejmuje próbę wyjaśnienia znaczenia frazeologizmów związanych z mitem
Bogowie	1	<i>Mitologia</i> Jana	– postacie bogów	– omawia po-	– samodzielnie	– samodzielnie	– omawia po-	– podejmuje

olimpijscy		Parandowskiego (fragmenty)	greckich – zasady pisowni wielką literą – treść mitu o bogach greckich	wstanie bogów według wierzeń starożytnych Greków na podstawie fragmentu <i>Mitologii</i> Jana Parandowskiego oraz innych mitologii – samodzielnie bezbłędnie wyjaśnia znaczenie nazw związanych z mitem: <i>ambrozja, Nektar, Hebe, Ganimedes, Charyta, Eos, Muza, Hory</i> i podaje własne przykłady – samodzielnie bezbłędnie dopasowuje nazwy związane z mitologią do nazw współczesnych firm, wyjaśniając ich znaczenie i podaje własne przykłady – samodzielnie i bezbłędnie zapisuje nazwy własne i podaje własne przykłady	bezbłędnie omawia powstanie bogów według wierzeń starożytnych Greków na podstawie fragmentu <i>Mitologii</i> Jana Parandowskiego – samodzielnie bezbłędnie wyjaśnia znaczenie nazw związanych z mitem: <i>ambrozja, Nektar, Hebe, Ganimedes, Charyta, Eos, Muza, Hory</i> – samodzielnie bezbłędnie dopasowuje nazwy związane z mitologią do nazw współczesnych firm, wyjaśniając ich znaczenie – samodzielnie bezbłędnie poprawnie zapisuje nazwy własne	omawia powstanie bogów według wierzeń starożytnych Greków na podstawie fragmentu <i>Mitologii</i> Jana Parandowskiego – samodzielnie wyjaśnia znaczenie nazw związanych z mitem: <i>ambrozja, Nektar, Hebe, Ganimedes, Charyta, Eos, Muza, Hory</i> – samodzielnie dopasowuje nazwy związane z mitologią do nazw współczesnych firm, wyjaśniając ich znaczenie – samodzielnie poprawnie zapisuje nazwy własne	wstanie bogów według wierzeń starożytnych Greków na podstawie fragmentu <i>Mitologii</i> Jana Parandowskiego z pomocą nauczyciela – wyjaśnia znaczenie nazw związanych z mitem: <i>ambrozja, Nektar, Hebe, Ganimedes, Charyta, Eos, Muza, Hory</i> z pomocą nauczyciela – dopasowuje nazwy związane z mitologią do nazw współczesnych firm, wyjaśniając ich znaczenie z pomocą nauczyciela – poprawnie zapisuje nazwy własne z pomocą nauczyciela	próbę omówienia powstania bogów według wierzeń starożytnych Greków na podstawie fragmentu <i>Mitologii</i> Jana Parandowskiego – podejmuje próbę wyjaśnienia znaczenia nazw związanych z mitem: <i>ambrozja, Nektar, Hebe, Ganimedes, Charyta, Eos, Muza, Hory</i> – podejmuje próbę dopasowania nazw związanych z mitologią do nazw współczesnych firm – zapisuje nazwy własne
Mit o Prometeuszu	1	<i>Mitologia</i> Jana Parandowskiego	– pojęcia i terminy: <i>prometeizm</i>	– samodzielnie bezbłędnie streszcza i interpretuje	– bezbłędnie streszcza i interpretuje mit	– samodzielnie streszcza i interpretuje mit	– streszcza i interpretuje mit o Prometeuszu	– streszcza i mit o Prometeuszu

		(fragmenty) <i>Prometeusz</i>, Mariusz Lewandowski*, Plakat do filmu <i>Prometeusz</i>, reż. Ridley Scott, Gabz*, „<i>Obcy</i>” nowe otwarcie, Janusz Wróblewski*	– postaci bogów greckich – treść mitu o Prometeuszu	mit o Prometeuszu – samodzielnie bezbłędnie określa narratora mitu, wskazuje jego cechy i porównuje z innym typem narracji – samodzielnie bezbłędnie charakteryzuje Prometeusza, zapisując notatkę graficznie w formie mapy myśli lub wykresu i porównuje go do innych bohaterów literackich/filmowych – samodzielnie bezbłędnie dostrzega motywy mityczne we współczesnej sztuce i podaje własne przykłady – samodzielnie bezbłędnie rozumie, czym jest poświęcenie i dostrzega jego przejawy w poznanych w szkole podsta-	o Prometeuszu; – bezbłędnie określa narratora mitu; – samodzielnie bezbłędnie charakteryzuje Prometeusza, zapisując notatkę graficznie w formie mapy myśli lub wykresu – samodzielnie bezbłędnie dostrzega motywy mityczne we współczesnej sztuce – bezbłędnie rozumie, czym jest poświęcenie i dostrzega jego przejawy w poznanych w szkole podstawowej utworach literackich – samodzielnie bezbłędnie dostrzega motywy mityczne we współczesnych filmach	o Prometeuszu; – samodzielnie określa narratora mitu; – samodzielnie charakteryzuje Prometeusza, zapisując notatkę graficznie w formie mapy myśli lub wykresu – samodzielnie dostrzega motywy mityczne we współczesnej sztuce – rozumie, czym jest poświęcenie i dostrzega jego przejawy w poznanych w szkole podstawowej utworach literackich – samodzielnie dostrzega motywy mityczne we współczesnych filmach	z pomocą nauczyciela – określa narratora mitu z pomocą nauczyciela – charakteryzuje Prometeusza, zapisując notatkę graficznie w formie mapy myśli lub wykresu z pomocą nauczyciela – dostrzega motywy mityczne we współczesnej sztuce z pomocą nauczyciela – rozumie, czym jest poświęcenie i dostrzega jego przejawy w poznanych w szkole podstawowej utworach literackich z pomocą nauczyciela – dostrzega motywy mityczne we współczesnych filmach z pomocą nauczyciela	– podejmuje próbę określenia narratora mitu – podejmuje próbę omówienia charakterystyki Prometeusza, zapisując notatkę – podejmuje próbę odnalezienia motywów mitycznych we współczesnej sztuce – rozumie, czym jest poświęcenie i podejmuje próby dostrzeżenia jego przejawów w poznanych w szkole podstawowej utworach literackich – podejmuje próby wskazania motywów mitycznych we współczesnych filmach
--	--	---	---	--	--	--	--	---

				wowej utworach literackich i podaje własne przykłady – samodzielnie bezbłędnie dostrzega motywy mityczne we współczesnych filmach i podaje własne przykłady				
Mit o Orfeuszu	1	Mitologia Jana Parandowskiego (fragmenty)	– pojęcia i terminy: <i>mit, mity teogoniczne, kosmogoniczne, antropogeniczne i genealogiczne, archetyp, topos</i> – postacie bogów greckich – treść mitu o Orfeuszu	– samodzielnie bezbłędnie omawia rodzaje mitów: kosmogoniczne, teogoniczne, antropogeniczne oraz genealogiczne i podaje własne przykłady – samodzielnie bezbłędnie wskazuje wcześniej poznane teksty kultury, których motywem przewodnim była miłość z narażeniem życia i podaje własne przykłady – samodzielnie bezbłędnie streszcza i interpretuje	– samodzielnie bezbłędnie omawia rodzaje mitów: kosmogoniczne, teogoniczne, antropogeniczne oraz genealogiczne i podaje ich przykłady – samodzielnie bezbłędnie wskazuje wcześniej poznane teksty kultury, których motywem przewodnim była miłość z narażeniem życia – bezbłędnie streszcza i interpretuje mit o Orfeuszu – samodzielnie	– samodzielnie omawia rodzaje mitów: kosmogoniczne, teogoniczne, antropogeniczne oraz genealogiczne i podaje ich przykłady – samodzielnie wskazuje wcześniej poznane teksty kultury, których motywem przewodnim była miłość z narażeniem życia – samodzielnie streszcza i interpretuje mit o Orfeuszu – samodzielnie sporządza plan	– omawia rodzaje mitów: kosmogoniczne, teogoniczne, antropogeniczne oraz genealogiczne i podaje ich przykłady z pomocą nauczyciela – wskazuje wcześniej poznane teksty kultury, których motywem przewodnim była miłość z narażeniem życia z pomocą nauczyciela – streszcza i interpretuje mit o Orfeuszu z pomocą nauczyciela – na podstawie mitu o Orfeuszu	– zna rodzaje mitów: kosmogoniczne, teogoniczne, antropogeniczne oraz genealogiczne – podejmuje próbę wskazania wcześniej poznanych tekstów kultury, których motywem przewodnim była miłość z narażeniem życia – streszcza i mit o Orfeuszu – na podstawie mitu o Orfeuszu sporządza plan wydarzeń z pomocą na-

				mit o Orfeuszu – samodzielnie bezbłędnie sporządza plan wydarzeń na podstawie mitu o Orfeuszu – rozumiejąc, czym jest symbol, samodzielnie bezbłędnie wyjaśnia symboliczny charakter śmierci Orfeusza i podaje własne przykłady symboli – bezbłędnie rozumie, czym jest archetyp, podaje własne przykłady – bezbłędnie rozumie, czym jest topos i podaje własne przykłady – dbając o poprawność stylistyczną i językową, samodzielnie bezbłędnie stosuje dłuższą wypowiedź ustną na temat związany z mitem; wypowiedź wzbogaca własnymi wyra-	bezbłędnie na podstawie mitu o Orfeuszu sporządza plan wydarzeń – rozumiejąc, czym jest symbol, samodzielnie bezbłędnie wyjaśnia symboliczny charakter śmierci Orfeusza – bezbłędnie rozumie, czym jest archetyp, samodzielnie bezbłędnie podaje jego przykłady – bezbłędnie rozumie, czym jest topos i samodzielnie bezbłędnie podaje jego przykłady – dbając o poprawność stylistyczną i językową, samodzielnie bezbłędnie stosuje dłuższą wypowiedź ustną na temat związany z mitem; wypowiedź wzbogaca zaproponowany-	wydarzeń na podstawie mitu o Orfeuszu – samodzielnie, rozumiejąc, czym jest symbol, wyjaśnia symboliczny charakter śmierci Orfeusza – rozumie, czym jest archetyp, podaje jego przykłady – rozumie, czym jest topos i samodzielnie podaje jego przykłady – dbając o poprawność stylistyczną i językową, samodzielnie stosuje dłuższą wypowiedź ustną na temat związany z mitem; wypowiedź wzbogaca zaproponowanymi wyrażeniami i frazeologizmami – samodzielnie wyjaśnia pojęcie <i>archetyp</i> w kontekście poznanych	sporządza plan wydarzeń z pomocą nauczyciela – rozumiejąc, czym jest symbol, wyjaśnia symboliczny charakter śmierci Orfeusza z pomocą nauczyciela – rozumie, czym jest <i>archetyp</i>, podaje jego przykłady z pomocą nauczyciela – rozumie, czym jest topos i podaje jego przykłady z pomocą nauczyciela – dbając o poprawność stylistyczną i językową, stosuje dłuższą wypowiedź ustną na temat związany z mitem; wypowiedź wzbogaca zaproponowanymi wyrażeniami i frazeologizmami z pomocą nauczyciela – wyjaśnia pojęcie	uczyciela – podejmuje próbę wyjaśnienia symbolicznego charakteru śmierci Orfeusza – rozumie, czym jest archetyp – rozumie, czym jest topos – dbając o poprawność stylistyczną i językową, stosuje wypowiedź ustną na temat związany z mitem – podejmuje próbę wyjaśnienia pojęcia archetypu w kontekście poznanych mitów o Orfeuszu i Prometeuszu oraz innych postaci mitologicznych poznanych w szkole podstawowej
--	--	--	--	--	---	--	--	--

				żeniami i frazeologizmami – samodzielnie bezbłędnie wyjaśnia pojęcie <i>archetyp</i> w kontekście poznanych mitów o Orfeuszu i Prometeuszu oraz innych postaci mitologicznych poznanych w szkole podstawowej i podaje własne przykłady – samodzielnie bezbłędnie dostrzega motywy mityczne we współczesnej sztuce i podaje własne przykłady	mi wyrażeniami i frazeologizmami – samodzielnie bezbłędnie wyjaśnia pojęcie <i>archetyp</i> w kontekście poznanych mitów o Orfeuszu i Prometeuszu oraz innych postaci mitologicznych poznanych w szkole podstawowej – samodzielnie bezbłędnie dostrzega motywy mityczne we współczesnej sztuce	mitów o Orfeuszu i Prometeuszu oraz innych postaci mitologicznych poznanych w szkole podstawowej – samodzielnie dostrzega motywy mityczne we współczesnej sztuce	<i>archetyp</i> w kontekście poznanych mitów o Orfeuszu i Prometeuszu oraz innych postaci mitologicznych poznanych w szkole podstawowej z pomocą nauczyciela – dostrzega motywy mityczne we współczesnej sztuce z pomocą nauczyciela	– podejmuje próbę wskazania motywów mitycznych we współczesnej sztuce
--	--	--	--	--	---	--	--	--

2. Wśród bohaterów *Iliady*

Mit o wojnie trojańskiej. Projekt Schillemann sen o Troi Rzetelne źródła informacji	2	<i>Mitologia</i> Jana Parandowskiego (fragmenty)	– pojęcia i terminy: <i>epika grecka, aojda, rzetelne źródła informacji, bibliografia</i> – postacie: Homer, Achilles, Hektor, Parys, Kasandra, Agamemnon, Helena, koń trojański, Heinrich Schiellmann	– bezbłędnie wyjaśnia kontekst historyczny <i>Iliady</i> – samodzielnie bezbłędnie przedstawia postać Homera i wzbogaca wypowiedź wiadomościami pożytkowanymi z innych	– bezbłędnie wyjaśnia kontekst historyczny <i>Iliady</i> – samodzielnie bezbłędnie przedstawia postać Homera – samodzielnie bezbłędnie sporządza plan wydarzeń i na jego	– wyjaśnia kontekst historyczny <i>Iliady</i> – samodzielnie przedstawia postać Homera – samodzielnie sporządza plan wydarzeń i na jego podstawie przedstawia mit	– wyjaśnia kontekst historyczny <i>Iliady</i> z pomocą nauczyciela – przedstawia postać Homera z pomocą nauczyciela – sporządza plan wydarzeń i na jego podstawie	– kojarzy kontekst historyczny <i>Iliady</i> – podejmuje próbę przedstawienia postaci Homera – sporządza plan wydarzeń i na jego podstawie przed-
---	---	---	--	--	---	--	--	--

			– fragmenty mitu o wojnie trojańskiej	źródeł – samodzielnie bezbłędnie sporządza plan wydażeń i na jego podstawie szczegółowo przedstawia mit o wojnie trojańskiej – samodzielnie bezbłędnie wyjaśnia znaczenie związku frazeologicznego: <i>Pięta Achillesa</i> i innych mitologizmów – samodzielnie charakteryzuje i ocenia Achillesa i porównuje go do innych bohaterów – samodzielnie bezbłędnie, przestrzegając zasad kompozycji, pisze list pożegnalny Hektora do żony – bezbłędnie rozumie, czym są rzetelne źródła informacji, podaje ich przykłady i z nich korzysta – samodzielnie	podstawie przedstawia mit o wojnie trojańskiej – samodzielnie bezbłędnie wyjaśnia znaczenie związku frazeologicznego: <i>Pięta Achillesa</i> – samodzielnie charakteryzuje i ocenia Achillesa – bezbłędnie, przestrzegając zasad kompozycji, pisze list pożegnalny Hektora do żony – rozumie, czym są rzetelne źródła informacji, podaje ich przykłady i stara się z nich korzystać – bezbłędnie sporządza bibliografię – samodzielnie bezbłędnie przygotowuje projekt o Schiellmannie	o wojnie trojańskiej – samodzielnie wyjaśnia znaczenie związku frazeologicznego: <i>Pięta Achillesa</i> – samodzielnie charakteryzuje i ocenia Achillesa – przestrzegając zasad kompozycji, samodzielnie pisze list pożegnalny Hektora do żony – rozumie, czym są rzetelne źródła informacji, samodzielnie podaje ich przykłady i stara się z nich korzystać – samodzielnie sporządza bibliografię – samodzielnie przygotowuje projekt o Schiellmannie	przedstawia mit o wojnie trojańskiej – wyjaśnia znaczenie związku frazeologicznego: <i>Pięta Achillesa</i> z pomocą nauczyciela – charakteryzuje i ocenia Achillesa z pomocą nauczyciela – przestrzegając zasad kompozycji, pisze list pożegnalny Hektora do żony z pomocą nauczyciela – rozumie, czym są rzetelne źródła informacji, podaje ich przykłady i stara się z nich korzystać – sporządza bibliografię z pomocą nauczyciela – przygotowuje projekt o Schiellmannie z pomocą nauczyciela	stawia mit o wojnie trojańskiej z pomocą nauczyciela – podejmuje próbę wyjaśnienia znaczenia związku frazeologicznego: <i>Pięta Achillesa</i> – podejmuje próbę charakterystyki i oceny Achillesa – pisze list pożegnalny Hektora do żony – rozumie, czym są rzetelne źródła informacji, podaje ich przykłady i stara się z nich korzystać z pomocą nauczyciela – podejmuje próbę sporządzenia bibliografii – podejmuje próbę sporządzenia projektu
--	--	--	--	--	--	--	---	---

				bezbłędnie sporządza bibliografię – przygotowuje projekt o Schiellmannie na podstawie wielu źródeł informacji			ciela	o Schiellmannie
Epopeja Homera	3	<i>Iliada</i> , Homer (fragmenty: Opis tarczy Achillesa, Bitwa Hektora z Achillem, Priam u Achillesa) <i>Troja</i> , reż. Wolfgang Petersen (fragment – Pojedynek Hektora z Achillem)*	– pojęcia i terminy: <i>epos, scena rodzajowa, porównanie homeryckie</i> – treść <i>Iliady</i> Homera	– samodzielnie bezbłędnie wymienia cechy eposu homeryckiego i wskazuje je w tekście – samodzielnie bezbłędnie opisuje tarczę Achillesa i dokonuje jej oceny – samodzielnie bezbłędnie przedstawia przebieg pojedynku Hektora z Achillem i dokonuje jej oceny – samodzielnie bezbłędnie rozróżnia i wskazuje słowa o zabarwieniu emocjonalnym i podaje własne przykłady – dostrzega zwią-	– samodzielnie bezbłędnie wymienia cechy eposu homeryckiego – samodzielnie bezbłędnie opisuje tarczę Achillesa – samodzielnie bezbłędnie przedstawia przebieg pojedynku Hektora z Achillem – samodzielnie bezbłędnie rozróżnia i wskazuje słowa o zabarwieniu emocjonalnym – samodzielnie bezbłędnie dostrzega związek między tekstem literackim mitu i jego muzyczną interpretacją	– samodzielnie wymienia cechy eposu homeryckiego – samodzielnie opisuje tarczę Achillesa – samodzielnie przedstawia przebieg pojedynku Hektora z Achillem – samodzielnie rozróżnia i wskazuje słowa o zabarwieniu emocjonalnym – samodzielnie dostrzega i omawia związek między tekstem literackim mitu i jego muzyczną interpretacją – samodzielnie przedstawia prze-	– wymienia cechy eposu homeryckiego z pomocą nauczyciela – opisuje tarczę Achillesa z pomocą nauczyciela – przedstawia przebieg pojedynku Hektora z Achillem z pomocą nauczyciela – rozróżnia i wskazuje słowa o zabarwieniu emocjonalnym z pomocą nauczyciela – dostrzega i omawia związek między tekstem literackim mitu i jego muzyczną interpretacją z pomocą nauczyciela	– kojarzy cechy eposu homeryckiego – podejmuje próbę opisu tarczy Achillesa – przedstawia przebieg pojedynku Hektora z Achillem z pomocą nauczyciela – podejmuje próbę rozróżnienia i wskazania słowa o zabarwieniu emocjonalnym – wskazuje związek między tekstem literackim mitu i jego muzyczną interpretacją

				zek między tekstem literackim mitu i jego muzyczną interpretacją i podaje własne przykłady – samodzielnie bezbłędnie przedstawia przebieg spotkania Priama z Achillesem i dokonuje jego oceny, odnajduje analogiczne spotkania w innych tekstach kultury i podaje ich przykłady – wyraża opinię na temat Priama i zestawia go z innym władcą/ojcem – określa narrację w utworze i podaje własne przykłady – samodzielnie bezbłędnie sporządza wypowiedź argumentacyjną na podany temat – rozpoznaje i rozumie, czym	– samodzielnie bezbłędnie przedstawia przebieg spotkania Priama z Achillesem i dokonuje jego oceny – samodzielnie bezbłędnie wyraża opinię na temat Priama – samodzielnie bezbłędnie określa narrację w utworze – samodzielnie bezbłędnie sporządza wypowiedź argumentacyjną na podany temat – bezbłędnie rozpoznaje i rozumie, czym charakteryzuje się styl podniosły <i>Iliady</i> – bezbłędnie rozpoznaje i rozumie czym jest porównanie homeryckie	bieg spotkania Priama z Achillesem – samodzielnie wyraża opinię na temat Priama – samodzielnie określa narrację w utworze – samodzielnie sporządza wypowiedź argumentacyjną na podany temat – samodzielnie rozpoznaje i rozumie, czym charakteryzuje się styl podniosły <i>Iliady</i> – samodzielnie rozpoznaje i rozumie czym porównanie homeryckie	– przedstawia przebieg spotkania Priama z Achillesem – wyraża opinię na temat Priama z pomocą nauczyciela – określa narrację w utworze z pomocą nauczyciela – sporządza wypowiedź argumentacyjną na podany temat z pomocą nauczyciela – rozpoznaje i rozumie, czym charakteryzuje się styl podniosły <i>Iliady</i> z pomocą nauczyciela – rozpoznaje, czym jest porównanie homeryckie z pomocą nauczyciela	– przedstawia przebieg spotkania Priama z Achillesem z pomocą nauczyciela – podejmuje próbę sporządzenia wypowiedzi argumentacyjnej na podany temat – rozpoznaje styl podniosły <i>Iliady</i> – rozpoznaje porównanie homeryckie
--	--	--	--	---	--	--	--	--

				charakteryzuje się styl podniosły <i>Iliady</i>, podaje przykłady innych znanych mu eposów – rozpoznaje, rozumie i wskazuje funkcje porównania homeryckiego				
--	--	--	--	---	--	--	--	--

3. W greckim amfiteatrze

Narodziny tragedii antycznej	1		– pojęcia i terminy: <i>Wielkie Dionizje</i>, <i>dytyramb</i>, <i>koryfeusz</i>, <i>agon</i>, <i>chór</i>, <i>dramat</i>, <i>tragedia</i>, <i>komedia</i>, <i>kostium</i>, <i>buty na koturnach</i>, <i>maska</i>, <i>peruka</i>, <i>prolog</i>, <i>parodos</i>, <i>epejsodion</i>, <i>stasimon</i>, <i>exodos</i>, <i>amfiteatr</i> – postacie: Ajschylos, Tespisa Sofokles,	– samodzielnie bezbłędnie opisuje historię narodzin teatru – samodzielnie bezbłędnie definiuje dramat antyczny – samodzielnie bezbłędnie rozróżnia: tragedię od komedii – samodzielnie bezbłędnie omawia podstawowe elementy budowy teatru greckiego – <i>orchestrę</i>, <i>theatron</i>, <i>proscenion</i>, <i>parodos</i>, <i>skene</i> – samodzielnie	– samodzielnie opisuje historię narodzin teatru – samodzielnie definiuje dramat antyczny – bezbłędnie odróżnia tragedię od komedii – samodzielnie omawia podstawowe elementy budowy teatru greckiego – <i>orchestrę</i>, <i>theatron</i>, <i>proscenion</i>, <i>parodos</i>, <i>skene</i> – bezbłędnie wskazuje elementy kompozycyjne	– samodzielnie opisuje historię narodzin teatru – definiuje dramat antyczny – samodzielnie odróżnia tragedię od komedii – samodzielnie omawia podstawowe elementy budowy teatru greckiego – <i>orchestrę</i>, <i>theatron</i>, <i>proscenion</i>, <i>parodos</i>, <i>skene</i> – samodzielnie wskazuje elementy kompozycyjne tragedii	– opisuje historię narodzin teatru z pomocą nauczyciela – definiuje dramat antyczny z pomocą nauczyciela – odróżnia tragedię od komedii z pomocą nauczyciela – omawia podstawowe elementy budowy teatru greckiego – <i>orchestrę</i>, <i>theatron</i>, <i>proscenion</i>, <i>parodos</i>, <i>skene</i> z pomocą nauczyciela	– zna historię narodzin teatru – podejmuje próbę zdefiniowania, czym jest dramat antyczny – wie, że tragedia różni się od komedii – wskazuje podstawowe elementy budowy teatru greckiego – <i>orchestrę</i>, <i>theatron</i>, <i>proscenion</i>, <i>parodos</i>, <i>skene</i> – podejmuje próbę wyjaśnienia etymologii
------------------------------	---	--	---	---	--	--	---	---

				bezbłędnie wskazuje elementy kompozycyjne tragedii – samodzielnie bezbłędnie wyjaśnia etymologię słowa <i>tragedia</i> – samodzielnie bezbłędnie omawia wpływ tragików greckich: Ajschylosa, Tespisa i Sofoklesa na rozwój tragedii	tragedii – bezbłędnie wyjaśnia etymologię słowa <i>tragedia</i> – bezbłędnie omawia wpływ tragików greckich: Ajschylosa, Tespisa i Sofoklesa na rozwój tragedii	– samodzielnie wyjaśnia etymologię słowa <i>tragedia</i> – samodzielnie omawia wpływ tragików greckich: Ajschylosa, Tespisa i Sofoklesa na rozwój tragedii	– wskazuje elementy kompozycyjne tragedii z pomocą nauczyciela – wyjaśnia etymologię słowa <i>tragedia</i> z pomocą nauczyciela – omawia wpływ tragików greckich: Ajschylosa, Tespisa i Sofoklesa na rozwój tragedii z pomocą nauczyciela	słowa <i>tragedia</i> – potrafi wymienić tragików greckich: Ajschylosa, Tespisa i Sofoklesa
Mit o rodzie Labdakidów	2	<i>Mitologia</i> Jana Parandowskiego (fragmenty) <i>Jokasta</i>, Anna Piwkowska*	– pojęcia i terminy: <i>fatum</i> – treść mitu o rodzie Labdakidów	– samodzielnie bezbłędnie streszcza treść Mitu o rodzie Labdakidów – samodzielnie bezbłędnie sporządza i omawia drzewo genealogiczne rodu Labdakidów – ocenia karę Edypa i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie wskazuje nawiązania	– bezbłędnie streszcza treść Mitu o rodzie Labdakidów – bezbłędnie sporządza i omawia drzewo genealogiczne rodu Labdakidów – ocenia karę Edypa – samodzielnie bezbłędnie wskazuje nawiązania do mitu w utworze Anny Piwkowskiej	– samodzielnie streszcza treść Mitu o rodzie Labdakidów – samodzielnie sporządza i omawia drzewo genealogiczne rodu Labdakidów – samodzielnie ocenia karę Edypa – samodzielnie wskazuje nawiązania do mitu w utworze Anny Piwkowskiej	– streszcza treść Mitu o rodzie Labdakidów z pomocą nauczyciela – sporządza i omawia drzewo genealogiczne rodu Labdakidów z pomocą nauczyciela – ocenia karę Edypa z pomocą nauczyciela – wskazuje nawiązania do mitu w utworze Anny	– zna treść Mitu o rodzie Labdakidów – podejmuje próbę sporządzenia i omówienia drzewa genealogicznego rodu Labdakidów – zna karę Edypa – podejmuje próbę wskazania nawiązania do mitu w utworze

				do mitu w utworze Anny Piwkowskiej i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie opisuje i interpretuje plakat do spektakli teatralnych oraz reprodukcje ilustrujące mit o rodzie Labdakidów i formułuje własne refleksje	kowskiej – samodzielnie bezbłędnie opisuje i interpretuje plakat do spektakli teatralnych oraz reprodukcje ilustrujące mit o rodzie Labdakidów	– samodzielnie opisuje i interpretuje plakat do spektakli teatralnych oraz reprodukcje ilustrujące mit o rodzie Labdakidów	Piwkowskiej z pomocą nauczyciela – opisuje i interpretuje plakat do spektakli teatralnych oraz reprodukcje ilustrujące mit o rodzie Labdakidów z pomocą nauczyciela	rze Anny Piwkowskiej – podejmuje próbę opisu plakatu do spektakli teatralnych oraz reprodukcje ilustrujące mit o rodzie Labdakidów
Tragiczny los, tragiczny bohater, tragiczny wybór...	3	<i>Antygona</i>, Sofokles <i>Antygona</i>, reż. Andrzej Seweryn*	– pojęcia i terminy: <i>tragizm, zasada decorum, zasada trzech jedności, sytuacja tragiczna, konflikt tragiczny, bohater tragiczny, ironia tragiczna, вина tragiczna</i> – postać: Sofokles – treść <i>Antygony</i> Sofoklesa	– samodzielnie bezbłędnie wymienia i omawia cechy tragedii jako gatunku literackiego – samodzielnie bezbłędnie rozumie pojęcie tragizmu i wskazuje, przez co się wyraża – samodzielnie bezbłędnie rozumie i wyjaśnia czym są: <i>sytuacja tragiczna, konflikt tragiczny, bohater tragiczny, ironia tragiczna, вина tragiczna</i>	– bezbłędnie wymienia i omawia cechy tragedii jako gatunku literackiego – bezbłędnie rozumie pojęcie tragizmu i wskazuje przez co się wyraża – bezbłędnie rozumie i wyjaśnia czym są: <i>sytuacja tragiczna, konflikt tragiczny, bohater tragiczny, ironia tragiczna, вина tragiczna</i> – samodzielnie bezbłędnie wska-	– samodzielnie wymienia i omawia cechy tragedii jako gatunku literackiego – samodzielnie rozumie pojęcie tragizmu i wskazuje, przez co się wyraża – samodzielnie rozumie i wyjaśnia czym są: <i>sytuacja tragiczna, konflikt tragiczny, bohater tragiczny, ironia tragiczna, вина tragiczna</i> – samodzielnie	– wymienia i omawia cechy tragedii jako gatunku literackiego z pomocą nauczyciela – rozumie pojęcie tragizmu i wskazuje przez co się wyraża z pomocą nauczyciela – rozumie i wyjaśnia z pomocą nauczyciela, czym są: <i>sytuacja tragiczna, konflikt tragiczny, bohater tragiczny, ironia tragiczna, вина tragiczna</i>	– wymienia cechy tragedii jako gatunku literackiego – rozumie pojęcie tragizmu – podejmuje próbę wskazania motywów działania <i>Antygony</i> – podejmuje próbę oceny postępowania bohaterki – podejmuje próbę wyrażenia własnego zdania na temat poste-

				<i>tragiczna</i> – samodzielnie bezbłędnie wskazuje motywy działania Antygony i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie ocenia postępowanie bohaterki i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie wyraża własne zdanie na temat postępowania bohaterów i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie charakteryzuje Edypa jako władcę i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie analizuje temat wypracowania – samodzielnie bezbłędnie gromadzi materiał potrzebny do	– samodzielnie bezbłędnie ocenia postępowanie bohaterki – samodzielnie bezbłędnie wyraża własne zdanie na temat postępowania bohaterów – samodzielnie bezbłędnie charakteryzuje Edypa jako władcę – bezbłędnie analizuje temat wypracowania – samodzielnie bezbłędnie gromadzi materiał potrzebny do napisania pracy – bezbłędnie pisze pracę, dbając o zachowanie odpowiedniej kompozycji oraz poprawności językowej, stylistycznej, ortograficznej	- wskazuje motywy działania Antygony – samodzielnie ocenia postępowanie bohaterki – samodzielnie wyraża własne zdanie na temat postępowania bohaterów – samodzielnie charakteryzuje Edypa jako władcę – samodzielnie analizuje temat wypracowania – samodzielnie gromadzi materiał potrzebny do napisania pracy – samodzielnie pisze pracę, dbając o zachowanie odpowiedniej kompozycji oraz poprawności językowej, stylistycznej, ortograficznej i interpunkcyjnej – samodzielnie	– wskazuje motywy działania Antygony z pomocą nauczyciela – ocenia postępowanie bohaterki z pomocą nauczyciela – wyraża własne zdanie na temat postępowania bohaterów z pomocą nauczyciela – charakteryzuje Edypa jako władcę z pomocą nauczyciela – analizuje temat wypracowania z pomocą nauczyciela – gromadzi materiał potrzebny do napisania pracy z pomocą nauczyciela – pisze pracę, dbając o zachowanie odpowiedniej kompozycji oraz poprawności ję-	- powania bohaterów – wymienia cechy Edypa jako władcy – rozumie temat wypracowania – podejmuje próbę analizy tematu wypracowania – podejmuje próbę napisania pracy – stara się poszukiwać rzetelnych źródeł informacji – podejmuje próbę oceny spektaklu, gry aktorów oraz scenografii z pomocą nauczyciela
--	--	--	--	---	---	---	--	--

				napisania pracy – samodzielnie bezbłędnie pisze pracę, dbając o zachowanie odpowiedniej kompozycji oraz poprawności językowej, stylistycznej, ortograficznej i interpunkcyjnej – samodzielnie doskonali umiejętność poszukiwania rzetelnych źródeł informacji – ocenia spektakl, grę aktorów oraz scenografię i formułuje własne refleksje	i interpunkcyjnej – samodzielnie doskonali umiejętność poszukiwania rzetelnych źródeł informacji – ocenia spektakl, grę aktorów oraz scenografię	doskonali umiejętność poszukiwania rzetelnych źródeł informacji – samodzielnie dokonuje próby oceny spektaklu, gry aktorów oraz scenografii	zykowej, stylistycznej, ortograficznej i interpunkcyjnej z pomocą nauczyciela – doskonali umiejętność poszukiwania rzetelnych źródeł informacji z pomocą nauczyciela – ocenia spektakl, grę aktorów oraz scenografię z pomocą nauczyciela	
4. Biblio, Ojczyzna moja...								
Biblia – księga nad księgami	2	<i>Księgi</i> , Anna Kamińska <i>Książka</i> , Zbigniew Herbert*	– podział ksiąg biblijnych – pojęcia i terminy: <i>Biblia</i>, <i>Ziemia Obiecana</i>, <i>Naród wybrany</i>, <i>apokryf</i>, <i>kanon</i> – języki biblijne – formy przekazu Biblii	– samodzielnie bezbłędnie omawia autorstwo Biblii i formułuje własne wnioski – samodzielnie bezbłędnie podaje, w jakich językach została spisana Biblia i formułuje wła-	– bezbłędnie i samodzielnie omawia autorstwo Biblii – bezbłędnie podaje, w jakich językach została spisana Biblia – samodzielnie bezbłędnie cha-	– samodzielnie omawia autorstwo Biblii – samodzielnie podaje, w jakich językach została spisana Biblia – samodzielnie charakteryzuje	– omawia autorstwo Biblii z pomocą nauczyciela – podaje, w jakich językach została spisana Biblia z pomocą nauczyciela – charakteryzuje	– zna autorów Biblii – wymienia, w jakich językach została spisana Biblia – podejmuje próbę charakterystyki Ziemi

				sne wnioski – samodzielnie bezbłędnie charakteryzuje Ziemię Obiecaną i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie dopisuje wyrazy bliskoznaczne do słowa <i>książka</i> – samodzielnie bezbłędnie analizuje i interpretuje wiersz Zbigniewa Herberta i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie wskazuje i charakteryzuje podmiot liryczny w wierszu Zbigniewa Herberta i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie tworzy rodzinę wyrazów od słowa <i>książka</i> – samodzielnie bezbłędnie wskazuje	rakteryzuje Ziemię Obiecaną – bezbłędnie dopisuje wyrazy bliskoznaczne do słowa <i>książka</i> – samodzielnie bezbłędnie analizuje i interpretuje wiersz Zbigniewa Herberta – samodzielnie bezbłędnie wskazuje i charakteryzuje podmiot liryczny w wierszu Zbigniewa Herberta – bezbłędnie tworzy rodzinę wyrazów od słowa <i>książka</i> – bezbłędnie wskazuje budowę słowotwórczą wyrazu <i>książka</i>	Ziemię Obiecaną – samodzielnie dopisuje wyrazy bliskoznaczne do słowa <i>książka</i> – samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz Zbigniewa Herberta – samodzielnie wskazuje i charakteryzuje podmiot liryczny w wierszu Zbigniewa Herberta – samodzielnie tworzy rodzinę wyrazów od słowa <i>książka</i> – samodzielnie wskazuje budowę słowotwórczą wyrazu <i>książka</i>	Ziemię Obiecaną z pomocą nauczyciela – dopisuje wyrazy bliskoznaczne do słowa <i>książka</i> z pomocą nauczyciela – analizuje i interpretuje wiersz Zbigniewa Herberta z pomocą nauczyciela – wskazuje i charakteryzuje podmiot liryczny w wierszu Zbigniewa Herberta z pomocą nauczyciela – tworzy rodzinę wyrazów od słowa <i>książka</i> z pomocą nauczyciela – wskazuje budowę słowotwórczą wyrazu <i>książka</i> z pomocą nauczyciela	Obiecanej – dopisuje wyrazy bliskoznaczne do słowa <i>książka</i> na podstawie słowników – czyta wiersz Zbigniewa Herberta – wskazuje podmiot liryczny w wierszu Zbigniewa Herberta – podejmuje próbę sporządzenia rodziny wyrazów od słowa <i>książka</i> – podejmuje próbę wskazania budowy słowotwórczą wyrazu <i>książka</i>
--	--	--	--	--	--	--	---	---

				zuje budowę słowotwórczą wyrazu <i>książka</i>				
Pieśń o stworzeniu świata	1	Księga Rodzaju (fragmenty) <i>Który</i> , Jan Twardowski* <i>Stworzenie Adama</i> , Michał Anioł* <i>Stwarzający wszechświat</i> , William Blake*	– pojęcia i terminy: <i>symbol</i> , <i>motyw genezyjski</i> – fragment Biblii dotyczący powstania świata	– samodzielnie bezbłędnie omawia powstanie świata i człowieka według Biblii i innych znanych mu mitologii – samodzielnie bezbłędnie przedstawia obraz Boga i formułuje własne refleksje – samodzielnie redaguje opis stworzenia świata i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie opisuje obrazy Michała Anioła i Williama Blake’a oraz wskazuje ich związek z fragmentami Księgi Rodzaju i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie wybiera odpowiednie synonimy do wy-	– samodzielnie bezbłędnie omawia powstanie świata i człowieka według Biblii – samodzielnie bezbłędnie przedstawia obraz Boga – samodzielnie bezbłędnie samodzielnie redaguje opis stworzenia świata – samodzielnie bezbłędnie opisuje obrazy Michała Anioła i Williama Blake’a oraz wskazuje ich związek z fragmentami Księgi Rodzaju – bezbłędnie wybiera odpowiednie synonimy do wyrazu <i>tworzyć</i> w kontekście stworzenia świata – bezbłędnie analizuje i interpretuje	– samodzielnie omawia powstanie świata i człowieka według Biblii – samodzielnie przedstawia obraz Boga – samodzielnie redaguje opis stworzenia świata – samodzielnie opisuje obrazy Michała Anioła i Williama Blake’a oraz wskazuje ich związek z fragmentami Księgi Rodzaju z pomocą nauczyciela – samodzielnie wybiera odpowiednie synonimy do wyrazu <i>tworzyć</i> w kontekście stworzenia świata – samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz Jana Twardowskiego	– omawia powstanie świata i człowieka według Biblii z pomocą nauczyciela – przedstawia obraz Boga z pomocą nauczyciela – redaguje opis stworzenia świata z pomocą nauczyciela – opisuje obrazy Michała Anioła i Williama Blake oraz wskazuje ich związek z fragmentami Księgi Rodzaju z pomocą nauczyciela – wybiera odpowiednie synonimy do wyrazu <i>tworzyć</i> w kontekście stworzenia świata z pomocą nauczyciela – analizuje i interpretuje	– omawia powstanie świata i człowieka według Biblii – podejmuje próbę przedstawienia obrazu Boga – podejmuje próbę zredagowania opisu stworzenia świata – podejmuje próbę opisu obrazu Michała Anioła i Williama Blake’a – wybiera synonimy do wyrazu <i>tworzyć</i> w kontekście stworzenia świata – analizuje i interpretuje wiersz Jana Twardowskiego – podejmuje próbę omówie-

				razu <i>tworzyć</i> w kontekście stworzenia świata – samodzielnie bezbłędnie analizuje i interpretuje wiersz Jana Twardowskiego – samodzielnie bezbłędnie omawia współczesne interpretacje Księgi Rodzaju i podaje własne przykłady	wiersz Jana Twardowskiego – samodzielnie bezbłędnie omawia współczesne interpretacje Księgi Rodzaju	– samodzielnie omawia współczesne interpretacje Księgi Rodzaju	wiersz Jana Twardowskiego z pomocą nauczyciela – omawia współczesne interpretacje Księgi Rodzaju z pomocą nauczyciela	nia współczesnych interpretacji Księgi Rodzaju
Czy cierpienie ma sens?	1	Księga Hioba (fragmenty) <i>Hiob</i>, Léon Bonnat* <i>Dekalog 1</i>, reż. Krzysztof Kieślowski*	– pojęcia i terminy: <i>Hiobowa wieść, scenariusz, scenografia</i> – postać: Hiob – Księga Hioba	– samodzielnie bezbłędnie, odwołując się do tekstów literackich poznanych w szkole podstawowej, wypowiada się na podany temat, dobierając odpowiednie argumenty i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie przedstawia historię Hioba i formułuje własne refleksje – samodzielnie	– samodzielnie bezbłędnie, odwołując się do tekstów literackich poznanych w szkole podstawowej, wypowiada się na podany temat, dobierając odpowiednie argumenty – samodzielnie bezbłędnie przedstawia historię Hioba – samodzielnie bezbłędnie charakteryzuje bohatera	– odwołując się do tekstów literackich poznanych w szkole podstawowej, samodzielnie wypowiada się na podany temat, dobierając odpowiednie argumenty – samodzielnie przedstawia historię Hioba – charakteryzuje bohatera – samodzielnie wyjaśnia sens	– odwołując się do tekstów literackich poznanych w szkole podstawowej, z pomocą nauczyciela wypowiada się na podany temat, dobierając odpowiednie argumenty – przedstawia historię Hioba z pomocą nauczyciela – charakteryzuje bohatera z pomocą nauczyciela – wyjaśnia sens	– podejmuje próbę przedstawienia historii Hioba – podejmuje próbę charakterystyki bohatera – stara się podjąć dyskusję na temat wpływu cierpienia na bohaterów literackich, stara się przestrzegać zasad dobrej dyskusji – korzystając ze słownika frazeologicznego,

				bezbłędnie charakteryzuje bohatera i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie wyjaśnia sens cierpienia Hioba i formułuje własne refleksje – samodzielnie podejmuje dyskusję na temat wpływu cierpienia na bohaterów literackich i podaje własne przykłady, przestrzega zasad dobrej dyskusji – bezbłędnie i samodzielnie wyjaśnia znaczenie wyrażenia <i>hiobowa wieść</i>, podaje przykłady – samodzielnie bezbłędnie analizuje i interpretuje obraz i formułuje własne przemyślenia – umiejętnie poszukuje rzetelnych i legalnych	– samodzielnie bezbłędnie wyjaśnia sens cierpienia Hioba – podejmuje dyskusję na temat wpływu cierpienia na bohaterów literackich i podaje poznane przykłady, przestrzega zasad dobrej dyskusji – korzystając ze słownika frazeologicznego, samodzielnie bezbłędnie wyjaśnia znaczenie wyrażenia <i>hiobowa wieść</i>, podaje przykłady – samodzielnie bezbłędnie analizuje i interpretuje obraz – doskonali umiejętność poszukiwania rzetelnych i legalnych źródeł informacji – bezbłędnie dokonuje analizy słowotwórczej wyrazu <i>scenografia</i>	cierpienia Hioba – samodzielnie podejmuje dyskusję na temat wpływu cierpienia na bohaterów literackich, stara się przestrzegać zasad dobrej dyskusji – korzystając ze słownika frazeologicznego, samodzielnie wyjaśnia znaczenie wyrażenia <i>hiobowa wieść</i> – samodzielnie analizuje i interpretuje obraz – samodzielnie doskonali umiejętność poszukiwania rzetelnych i legalnych źródeł informacji – samodzielnie dokonuje analizy słowotwórczej wyrazu <i>scenografia</i> – samodzielnie wskazuje motywy	cierpienia Hioba z pomocą nauczyciela – podejmuje dyskusję na temat wpływu cierpienia na bohaterów literackich z pomocą nauczyciela, stara się przestrzegać zasad dobrej dyskusji – korzystając ze słownika frazeologicznego, wyjaśnia znaczenie wyrażenia <i>hiobowa wieść</i> – analizuje i interpretuje obraz z pomocą nauczyciela – doskonali umiejętność poszukiwania rzetelnych i legalnych źródeł informacji z pomocą nauczyciela – dokonuje analizy słowotwórczej wyrazu <i>scenografia</i> z pomocą nauczyciela	wyjaśnia znaczenie wyrażenia <i>hiobowa wieść</i> z pomocą nauczyciela – podejmuje próbę poszukiwania rzetelnych i legalnych źródeł informacji – podejmuje próbę dokonania analizy słowotwórczej wyrazu <i>scenografia</i> – podejmuje próbę wskazania motywów biblijnych w twórczości Krzysztofa Kieślowskiego
--	--	--	--	---	--	--	--	---

				źródeł informacji – samodzielnie bezbłędnie dokonuje analizy słowotwórczej wyrazu <i>scenografia</i> – samodzielnie bezbłędnie wskazuje motywy biblijne w twórczości Krzysztofa Kieślowskiego i formułuje własne przemyślenia	<i>fia</i> – samodzielnie bezbłędnie wskazuje motywy biblijne w twórczości Krzysztofa Kieślowskiego	biblijne w twórczości Krzysztofa Kieślowskiego	– wskazuje motywy biblijne w twórczości Krzysztofa Kieślowskiego z pomocą nauczyciela	
Podsumowanie działu. Sprawdź, ile wiesz	1		– mity greckie – literatura: teatr i antyczne gatunki literackie – bohater tragiczny – Stary i Nowy Testament – klasyfikacja ksiąg biblijnych – postacie biblijne – związki frazeologiczne	– samodzielnie bezbłędnie powtarza i utrwala wiadomości – samodzielnie bezbłędnie dokonuje selekcji informacji	– bezbłędnie powtarza i utrwala wiadomości – bezbłędnie dokonuje selekcji informacji	– samodzielnie powtarza i utrwala wiadomości – samodzielnie dokonuje selekcji informacji	– powtarza i utrwala wiadomości z pomocą nauczyciela – dokonuje selekcji informacji z pomocą nauczyciela	– podejmuje próbę powtórzenia i utrwalenia wiadomości – podejmuje próbę selekcji informacji
II. ŚREDNIOWIECZE								
Krzyż i miecz symbolami epoki średniowiecza	1		– pojęcia i terminy: <i>teocentryzm, uniwersalizm</i>	– samodzielnie bezbłędnie wskazuje najważniejsze wydarzenia	– bezbłędnie wskazuje najważniejsze wydarzenia	– samodzielnie wskazuje najważniejsze wydarzenia	– wskazuje najważniejsze wydarzenia związane z epoką	– wskazuje najważniejsze wydarzenia

dniowiecza			<i>salizm, sztuki wyzwolone, literatura parnetyczna, anonimowość, uniwersytet, alegoria, styl gotycki, styl romański, rozeta, portal</i> – daty: 476 – upadek Cesarstwa Zachodniorzymskiego, 313 – wydanie edyktu przez Konstantyna Wielkiego	sze wydarzenia związane z początkiem i końcem średniowiecza – samodzielnie bezbłędnie omawia wzorce osobowe epoki – samodzielnie bezbłędnie charakteryzuje styl gotycki i romański – samodzielnie bezbłędnie przedstawia średniowieczny system szkolny – samodzielnie bezbłędnie wskazuje wyraz podstawowy i pochodny – samodzielnie bezbłędnie tworzy wyraz pochodny od podstawowego za pomocą formantów – rozumie i wskazuje funkcje formantu słowotwórczego	nia związane z początkiem i końcem średniowiecza – bezbłędnie omawia wzorce osobowe epoki – bezbłędnie charakteryzuje styl gotycki i romański – bezbłędnie przedstawia średniowieczny system szkolny – bezbłędnie wskazuje wyraz podstawowy i pochodny – bezbłędnie tworzy wyraz pochodny od podstawowego za pomocą formantów – samodzielnie bezbłędnie wskazuje funkcje formantu słowotwórczego	nia związane z początkiem i końcem średniowiecza – samodzielnie omawia wzorce osobowe epoki – samodzielnie charakteryzuje styl gotycki i romański – samodzielnie przedstawia średniowieczny system szkolny – samodzielnie wskazuje wyraz podstawowy i pochodny – samodzielnie tworzy wyraz pochodny od podstawowego za pomocą formantów – samodzielnie wskazuje funkcje formantu słowotwórczego	początkiem i końcem średniowiecza z pomocą nauczyciela – omawia wzorce osobowe epoki z pomocą nauczyciela – charakteryzuje styl gotycki i romański z pomocą nauczyciela – przedstawia średniowieczny system szkolny z pomocą nauczyciela – wskazuje wyraz podstawowy i pochodny z pomocą nauczyciela – tworzy wyraz pochodny od podstawowego za pomocą formantów z pomocą nauczyciela – wskazuje funkcje formantu słowotwórczego z pomocą nauczyciela	związane z początkiem i końcem średniowiecza z pomocą nauczyciela – wymienia wzorce osobowe epoki – rozpoznaje styl gotycki i romański – wskazuje wyraz podstawowy i pochodny z pomocą nauczyciela – podejmuje próbę utworzenia wyrazu pochodnego od podstawowego za pomocą formantów – podejmuje próbę wskazania funkcji formantu słowotwórczego
------------	--	--	---	---	---	--	--	---

				wotórczego				
1. Bogurodzica najstarszą polską pieśnią								
Modlitwa do Matki Chrystusa. Archaizmy w <i>Bogurodzicy</i>	3	<i>Bogurodzica, Pod Twoją obronę*</i> <i>Modlitwa, Bułat Okudżawa*</i>	– pojęcia i terminy: <i>archaizm, deesis, manuskrypt, iluminator, miniatura, apostrofa</i> – <i>Bogurodzica</i>	– samodzielnie bezbłędnie porządkuje zdobytą wiedzę na temat wierzeń starożytnych Greków – samodzielnie bezbłędnie porządkuje zdobytą wiedzę na temat Biblii – samodzielnie bezbłędnie odczytuje, analizuje i interpretuje <i>Bogurodzicę</i> i formułuje własne przemyślenia – samodzielnie bezbłędnie wskazuje podmiot liryczny oraz adresata utworu – samodzielnie bezbłędnie omawia relację między Bogiem a człowiekiem i formułuje własne przemyślenia – samodzielnie	– bezbłędnie porządkuje zdobytą wiedzę na temat wierzeń starożytnych Greków – bezbłędnie porządkuje zdobytą wiedzę na temat Biblii – samodzielnie bezbłędnie odczytuje, analizuje i interpretuje <i>Bogurodzicę</i> – bezbłędnie wskazuje podmiot liryczny oraz adresata utworu – samodzielnie bezbłędnie omawia relację między Bogiem a człowiekiem – bezbłędnie redaguje notatkę w formie tabeli – bezbłędnie wskazuje archaizmy: fonetyczne, składniowe, leksykalne	– samodzielnie porządkuje zdobytą wiedzę na temat wierzeń starożytnych Greków – samodzielnie porządkuje zdobytą wiedzę na temat Biblii – samodzielnie odczytuje, analizuje i interpretuje <i>Bogurodzicę</i> – samodzielnie wskazuje podmiot liryczny oraz adresata utworu – samodzielnie omawia relację między Bogiem a człowiekiem – samodzielnie redaguje notatkę w formie tabeli – samodzielnie wskazuje archaizmy: fonetyczne, składniowe, leksykalne	– porządkuje zdobytą wiedzę na temat wierzeń starożytnych Greków z pomocą nauczyciela – porządkuje zdobytą wiedzę na temat Biblii z pomocą nauczyciela – odczytuje, analizuje i interpretuje <i>Bogurodzicę</i> z pomocą nauczyciela – wskazuje podmiot liryczny oraz adresata utworu z pomocą nauczyciela – omawia relację między Bogiem a człowiekiem z pomocą nauczyciela – redaguje notatkę w formie tabeli z pomocą nauczyciela	– podejmuje próbę uporządkowania zdobytej wiedzy na temat wierzeń starożytnych Greków – podejmuje próbę uporządkowania zdobytej wiedzy na temat Biblii – odczytuje <i>Bogurodzicę</i> – wskazuje podmiot liryczny oraz adresata utworu z pomocą nauczyciela – omawia relację między Bogiem a człowiekiem z pomocą nauczyciela – samodzielnie redaguje notatkę w dowolnej formie – zna archa-

				bezbłędnie redaguje notatkę w formie tabeli – samodzielnie bezbłędnie wskazuje archaizmy: fonetyczne, składniowe, leksykalne i fleksyjne – samodzielnie bezbłędnie rozumie czym jest i poprawnie stosuje wołacz – samodzielnie bezbłędnie wskazuje podobieństwa między motywem <i>deesis</i> w <i>Bogurodzicy</i> a tym przedstawionym na reprodukcji – samodzielnie bezbłędnie porównuje <i>Bogurodzicę</i> i modlitwę <i>Pod Twoją obronę</i> – samodzielnie doskonali umiejętność wyszukiwania rzetelnych źródeł informacji	sykalne i fleksyjne – rozumie czym jest oraz poprawnie stosuje wołacz – bezbłędnie wskazuje podobieństwa między motywem <i>deesis</i> w <i>Bogurodzicy</i> a tym przedstawionym na reprodukcji – porównuje <i>Bogurodzicę</i> i modlitwę <i>Pod Twoją obronę</i> – doskonali umiejętność wyszukiwania rzetelnych źródeł informacji – bezbłędnie wskazuje związek <i>Bogurodzicy</i> z <i>Modlitwą</i> Bułata Okudżawy – bezbłędnie definiuje pojęcia związane z piśmiennictwem średniowiecznym	i fleksyjne – rozumie czym jest i poprawnie stosuje wołacz – wskazuje podobieństwa między motywem <i>deesis</i> w <i>Bogurodzicy</i> a tym przedstawionym na reprodukcji – samodzielnie porównuje <i>Bogurodzicę</i> i modlitwę <i>Pod Twoją obronę</i> – samodzielnie doskonali umiejętność wyszukiwania rzetelnych źródeł informacji – samodzielnie wskazuje związek <i>Bogurodzicy</i> z <i>Modlitwą</i> Bułata Okudżawy – samodzielnie definiuje pojęcia związane z piśmiennictwem średniowiecznym	– wskazuje archaizmy: fonetyczne, składniowe, leksykalne i fleksyjne z pomocą nauczyciela – stosuje wołacz z pomocą nauczyciela – wskazuje podobieństwa między motywem <i>deesis</i> w <i>Bogurodzicy</i> a tym przedstawionym na reprodukcji z pomocą nauczyciela – porównuje <i>Bogurodzicę</i> i modlitwę <i>Pod Twoją obronę</i> z pomocą nauczyciela – doskonali umiejętność wyszukiwania rzetelnych źródeł informacji z pomocą nauczyciela – wskazuje związek <i>Bogurodzicy</i> z <i>Modlitwą</i> Bułata Okudżawy z pomocą nauczyciela – definiuje pojęcia	izmy: fonetyczne, składniowe, leksykalne i fleksyjne – podejmuje próbę poprawnego stosowania wołacza – wskazuje motyw <i>deesis</i> w <i>Bogurodzicy</i> – podejmuje próbę porównania <i>Bogurodzicy</i> i modlitwy <i>Pod Twoją obronę</i> – podejmuje próbę wyszukiwania rzetelnych źródeł informacji – podejmuje próbę wskazania związku <i>Bogurodzicy</i> z <i>Modlitwą</i> Bułata Okudżawy – podejmuje próbę zdefiniowania pojęcia związane z piśmiennictwem średnio-
--	--	--	--	--	---	---	--	--

				– samodzielnie bezbłędnie wskazuje związek <i>Bo-gurodzicy</i> z <i>Modlitwą</i> Bułata Okudźawy – samodzielnie bezbłędnie definiuje pojęcia związane z piśmiennictwem średniowiecznym			związane z piśmiennictwem średniowiecznym z pomocą nauczyciela	wiecznym
--	--	--	--	---	--	--	--	----------

2. Śmierć bramą wieczności

Średniowieczny motyw <i>danse macabre</i>	3	<i>Rozmowa Mistrza Polikarpa ze Śmiercią</i> (fragmenty) <i>Jesień średniowiecza</i> , Johan Huzinga (fragmenty) * <i>Danse macabre</i> , Guyot Marchant* <i>Pelzająca śmierć</i> , Zdzisław Beksiński*, <i>Moja księżniczka. Moja królowa</i> , Haenuli* Plakat do filmu <i>Gra o życie</i> , reż. Bruce Joel Rubin*	– pojęcia i terminy: <i>memento mori</i> , <i>alegoria</i> , <i>taniec śmierci</i> (<i>danse macabre</i>) – <i>Rozmowa Mistrza Polikarpa ze Śmiercią</i>	– samodzielnie bezbłędnie porządkuje zdobytą wiedzę na temat motywu śmierci we wcześniej poznanych utworach literackich – samodzielnie bezbłędnie wyjaśnia motywy postępowania Polikarpa i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie określa narrację – samodzielnie bezbłędnie charakteryzuje obraz Śmierci przed-	– bezbłędnie porządkuje zdobytą wiedzę na temat motywu śmierci we wcześniej poznanych utworach literackich – samodzielnie bezbłędnie wyjaśnia motywy postępowania Polikarpa – bezbłędnie określa narrację – samodzielnie bezbłędnie charakteryzuje obraz Śmierci przedstawiony w utworze	– samodzielnie porządkuje zdobytą wiedzę na temat motywu śmierci we wcześniej poznanych utworach literackich – samodzielnie wyjaśnia motywy postępowania Polikarpa – samodzielnie określa narrację – samodzielnie charakteryzuje obraz Śmierci przedstawiony w utworze – samodzielnie	– porządkuje zdobytą wiedzę na temat motywu śmierci we wcześniej poznanych utworach literackich z pomocą nauczyciela – wyjaśnia motywy postępowania Polikarpa z pomocą nauczyciela – określa narrację z pomocą nauczyciela – charakteryzuje obraz Śmierci przedstawiony w utworze z pomocą nauczyciela	– podejmuje próbę uporządkowania zdobytej wiedzy na temat motywu śmierci we wcześniej poznanych utworach literackich – podejmuje próbę wyjaśnienia motywów postępowania Polikarpa – podejmuje próbę określenia narracji – przedstawia obraz Śmierci w utworze
---	---	--	---	---	---	---	---	--

				stawiony w utworze i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie wymienia przedstawicieli grup społecznych i ich słabości i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie wyjaśnia pojęcie archaizmu leksykalnego na podstawie tekstu – samodzielnie bezbłędnie rozumie znaczenie związków frazeologicznych z wyrazem <i>śmierć</i> – zna i rozumie bezbłędnie pojęcie tańca śmierci i formułuje własne refleksje zna i rozumie pojęcie alegorii – samodzielnie bezbłędnie dostrzega motyw	– samodzielnie bezbłędnie wymienia przedstawicieli grup społecznych i ich słabości – bezbłędnie wyjaśnia pojęcie archaizmu leksykalnego na podstawie tekstu – rozumie znaczenie związków frazeologicznych z wyrazem <i>śmierć</i> – zna i bezbłędnie rozumie pojęcie tańca śmierci – zna i bezbłędnie rozumie pojęcie alegorii – samodzielnie dostrzega motyw tańca śmierci przedstawiony na drzeworycie Marchanta – zna i bezbłędnie stosuje zasadę stawiania przecinków przed powtarzającymi się spójnikami	wymienia przedstawicieli grup społecznych i ich słabości – na podstawie tekstu samodzielnie wyjaśnia pojęcie archaizmu leksykalnego – rozumie znaczenie związków frazeologicznych z wyrazem <i>śmierć</i> – zna i rozumie pojęcie tańca śmierci – zna i rozumie pojęcie alegorii – samodzielnie dostrzega motyw tańca śmierci przedstawiony na drzeworycie Marchanta – zna i stosuje zasadę stawiania przecinków przed powtarzającymi się spójnikami – dostrzega i samodzielnie interpretuje motyw śmierci na	– wymienia przedstawicieli grup społecznych i ich słabości z pomocą nauczyciela – na podstawie tekstu wyjaśnia pojęcie archaizmu leksykalnego z pomocą nauczyciela – rozumie znaczenie związków frazeologicznych z wyrazem <i>śmierć</i> – zna i rozumie pojęcie tańca śmierci – zna i rozumie pojęcie alegorii – dostrzega motyw tańca śmierci przedstawiony na drzeworycie Marchanta z pomocą nauczyciela – zna i stosuje zasadę stawiania przecinków przed powtarzającymi się spójnikami – dostrzega	– wymienia przedstawicieli grup społecznych i ich słabości z pomocą nauczyciela – podejmuje próbę wyjaśnienia na podstawie tekstu pojęcia archaizmu leksykalnego – potrafi wymienić związki frazeologiczne z wyrazem <i>śmierć</i> – zna pojęcie tańca śmierci – zna pojęcie alegorii – podejmuje próbę dostrzeżenia motywu tańca śmierci przedstawiony na drzeworycie Marchanta – zna zasadę stawiania przecinków przed powtarzającymi się spójnikami
--	--	--	--	---	--	---	---	---

				tańca śmierci przedstawiony na drzeworycie Marchanta – zna i stosuje zasadę stawiania przecinków przed powtarzającymi się spójnikami – samodzielnie dostrzega i interpretuje motyw śmierci na obrazach współczesnych artystów i formułuje własne refleksje –samodzielnie bezbłędnie wskazuje na związek filmu pt. <i>Gra o życie</i> ze średniowiecznym utworem i formułuje własne refleksje –samodzielnie bezbłędnie ocenia plakat filmowy i formułuje własne refleksje	– samodzielnie dostrzega i interpretuje motyw śmierci na obrazach współczesnych artystów – bezbłędnie wskazuje na związek filmu pt. <i>Gra o życie</i> ze średniowiecznym utworem – samodzielnie ocenia plakat filmowy	obrazach współczesnych artystów – samodzielnie wskazuje na związek filmu pt. <i>Gra o życie</i> ze średniowiecznym utworem – samodzielnie podejmuje próbę oceny plakatu filmowego	i interpretuje motyw śmierci na obrazach współczesnych artystów z pomocą nauczyciela – wskazuje na związek filmu pt. <i>Gra o życie</i> ze średniowiecznym utworem z pomocą nauczyciela – ocenia plakat filmowy z pomocą nauczyciela	– dostrzega motyw śmierci na obrazach współczesnych artystów – podejmuje próbę oceny plakatu filmowego z pomocą nauczyciela
3. Roland wzorem średniowiecznego rycerza								
Pieśń o niezwykłych czynach rycerzy	4	<i>Pieśń o Rolandzie</i> (fragmenty) <i>Rycerz w średniowieczu</i>	– pojęcia i terminy: <i>chanson de geste</i> , <i>ars moriendi</i> , <i>sakralizacja</i>	– samodzielnie bezbłędnie porządkuje zdobytą	– bezbłędnie porządkuje zdobytą w szkole podsta-	– samodzielnie porządkuje zdobytą w szkole	– porządkuje zdobytą w szkole podstawowej	– podejmuje próbę uporządkowania zdoby-

rza. Kodeks rycerski		dniowieczu, Maria Ossowska* Rękawiczka, Friedrich Schiller* <i>cja, etos rycerski, turniej rycerski</i> – postaci: Roland – <i>Pieśń o Rolandzie</i>	w szkole podstawowej wiedzę na temat rycerzy – używając odpowiednich argumentów, samodzielnie wypowiada się na temat współczesnych przejawów rycerskości – samodzielnie bezbłędnie wymienia czynności i gesty umierającego rycerza – samodzielnie ocenia zachowanie Rolanda – samodzielnie bezbłędnie omawia motyw rycerski w grach i filmach – samodzielnie bezbłędnie rozumie i wyjaśnia, czym jest <i>chanson de geste</i> – bezbłędnie rozumie i samodzielnie wyjaśnia, czym jest <i>ars moriendi</i> – rozumie i bezbłędnie samodzielnie wyjaśnia czym jest	wowej wiedzę na temat rycerzy – samodzielnie bezbłędnie, używając odpowiednich argumentów, wypowiada się na temat współczesnych przejawów rycerskości – bezbłędnie wymienia czynności i gesty umierającego rycerza – samodzielnie ocenia zachowanie Rolanda – samodzielnie bezbłędnie omawia motyw rycerski w grach i filmach – samodzielnie bezbłędnie rozumie i wyjaśnia, czym jest <i>chanson de geste</i> – bezbłędnie rozumie i samodzielnie wyjaśnia, czym jest <i>ars moriendi</i> – w formie tabelarycznej samodzielnie tworzy	podstawowej wiedzę na temat rycerzy – używając odpowiednich argumentów, wypowiada się na temat współczesnych przejawów rycerskości – samodzielnie wymienia czynności i gesty umierającego rycerza – samodzielnie ocenia zachowanie Rolanda – samodzielnie omawia motyw rycerski w grach i filmach – rozumie i samodzielnie wyjaśnia, czym jest <i>chanson de geste</i> – rozumie i samodzielnie wyjaśnia, czym jest <i>ars moriendi</i> – w formie tabelarycznej samodzielnie tworzy	wiedzę na temat rycerzy z pomocą nauczyciela – używając odpowiednich argumentów wypowiada się na temat współczesnych przejawów rycerskości z pomocą nauczyciela – wymienia czynności i gesty umierającego rycerza z pomocą nauczyciela – ocenia zachowanie Rolanda z pomocą nauczyciela – omawia motyw rycerski w grach i filmach z pomocą nauczyciela – rozumie i wyjaśnia, czym jest <i>chanson de geste</i> z pomocą nauczyciela – rozumie i wyjaśnia, czym jest <i>ars moriendi</i> – w formie tabelarycznej tworzy	tej w szkole podstawowej wiedzy na temat rycerzy – podejmuje próbę wypowiedzi na temat współczesnych przejawów rycerskości – wymienia czynności i gesty umierającego rycerza z pomocą nauczyciela – podejmuje próby oceny zachowania Rolanda – podejmuje próbę omówienia motywów rycerskich w grach i filmach – wyjaśnia, czym jest <i>chanson de geste</i> – kojarzy motyw <i>ars moriendi</i>, zna jego definicję – tworzy notat-
----------------------	--	--	--	--	--	--	---

				<i>chanson de geste</i> i formułuje własne refleksje – rozumie i bezbłędnie i samodzielnie wyjaśnia, czym jest <i>ars moriendi</i> i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie w formie tabelarycznej tworzy notatkę dotyczącą kodeksu rycerskiego – samodzielnie bezbłędnie wyjaśnia znaczenie wyrażeń i frazeologizmów o tematyce rycerskiej – samodzielnie bezbłędnie tworzy krótkie opowiadanie z zastosowaniem wyrażeń i frazeologizmów o tematyce rycerskiej – samodzielnie bezbłędnie przedstawia przebieg turnieju rycerskiego w <i>Rękawicze</i> Schillera – samodzielnie bezbłędnie wskazuje cechy postawy rycerskiej – samodzielnie bezbłędnie podaje definicję etosu rycerskiego – samodzielnie bezbłędnie opisuje zachowanie	rycznej bezbłędnie tworzy notatkę dotyczącą kodeksu rycerskiego – bezbłędnie wyjaśnia znaczenie wyrażeń i frazeologizmów o tematyce rycerskiej – bezbłędnie tworzy krótkie opowiadanie z zastosowaniem wyrażeń i frazeologizmów o tematyce rycerskiej – bezbłędnie przedstawia przebieg turnieju rycerskiego w <i>Rękawicze</i> Schillera – samodzielnie bezbłędnie wskazuje cechy postawy rycerskiej – bezbłędnie podaje definicję etosu rycerskiego – samodzielnie bezbłędnie opisuje zachowanie	notatkę dotyczącą kodeksu rycerskiego – samodzielnie wyjaśnia znaczenie wyrażeń i frazeologizmów o tematyce rycerskiej – samodzielnie tworzy krótkie opowiadanie z zastosowaniem wyrażeń i frazeologizmów o tematyce rycerskiej – samodzielnie przedstawia przebieg turnieju rycerskiego w <i>Rękawicze</i> Schillera – samodzielnie wskazuje cechy postawy rycerskiej – samodzielnie podaje definicję etosu rycerskiego – samodzielnie opisuje zachowanie rycerzy	notatkę dotyczącą kodeksu rycerskiego z pomocą nauczyciela – wyjaśnia znaczenie wyrażeń i frazeologizmów o tematyce rycerskiej z pomocą nauczyciela – tworzy krótkie opowiadanie z zastosowaniem wyrażeń i frazeologizmów o tematyce rycerskiej z pomocą nauczyciela – przedstawia przebieg turnieju rycerskiego w <i>Rękawicze</i> Schillera z pomocą nauczyciela – wskazuje cechy postawy rycerskiej z pomocą nauczyciela – podaje definicję etosu rycerskiego z pomocą nauczyciela – opisuje zachowanie rycerzy z	kę dotyczącą kodeksu rycerskiego – podejmuje próbę wyjaśnienia znaczenia wyrażeń i frazeologizmów o tematyce rycerskiej – tworzy krótkie opowiadanie o tematyce rycerskiej – podejmuje próbę przedstawienia przebiegu turnieju rycerskiego w <i>Rękawicze</i> Schillera – podejmuje próbę wskazania cech postawy rycerskiej – podejmuje próbę zdefiniowania etosu rycerskiego – podejmuje próbę opisu zachowania rycerzy
--	--	--	--	--	--	--	--	--

				stawia przebieg turnieju rycerskiego w <i>Rękawicze</i> Schillera – wskazuje cechy postawy rycerskiej – samodzielnie bezbłędnie podaje definicję etosu rycerskiego – opisuje zachowanie rycerzy i formułuje własne refleksje – rozumie ideę turnieju rycerskiego i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie wymienia elementy związane z tematyką rycerską obecne w dzisiejszym świecie – analizuje znany sobie przykład inspiracji kulturą średniowiecza i formułuje własne refleksje	rycerzy – bezbłędnie rozumie ideę turnieju rycerskiego – samodzielnie wymienia elementy związane z tematyką rycerską obecne w dzisiejszym świecie – bezbłędnie analizuje znany sobie przykład inspiracji kulturą średniowiecza – bezbłędnie przestrzega zasad dobrej dyskusji	– rozumie ideę turnieju rycerskiego – samodzielnie wymienia elementy związane z tematyką rycerską obecne w dzisiejszym świecie – samodzielnie analizuje znany sobie przykład inspiracji kulturą średniowiecza – samodzielnie przestrzega zasad dobrej dyskusji	pomocą nauczyciela – opisuje ideę turnieju rycerskiego z pomocą nauczyciela – wymienia elementy związane z tematyką rycerską obecne w dzisiejszym świecie z pomocą nauczyciela – analizuje znany sobie przykład inspiracji kulturą średniowiecza z pomocą nauczyciela – przestrzega zasad dobrej dyskusji z pomocą nauczyciela	– opisuje ideę turnieju rycerskiego z pomocą nauczyciela – podejmuje próbę wymienienia elementów związanych z tematyką rycerską obecnych w dzisiejszym świecie – wskazuje znany sobie przykład inspiracji kulturą średniowiecza – stara się przestrzegać zasad dobrej dyskusji
--	--	--	--	---	--	--	---	--

				– bierze czynny udział i przestrzega zasad dobrej dyskusji				
Podsumowanie działu. Sprawdź, ile wiesz	1		– wydarzenia historyczne epoki – rola Kościoła i religii – liryka średniowieczna – motywy literackie – cechy rycerza średniowiecznego – style w architekturze	– samodzielnie bezbłędnie powtarza i utrwala wiadomości – samodzielnie bezbłędnie dokonuje selekcji informacji	– bezbłędnie powtarza i utrwala wiadomości – bezbłędnie dokonuje selekcji informacji	– samodzielnie powtarza i utrwala wiadomości – samodzielnie dokonuje selekcji informacji	– powtarza i utrwala wiadomości z pomocą nauczyciela – dokonuje selekcji informacji z pomocą nauczyciela	– podejmuje próbę powtarzania i utrwalania wiadomości – podejmuje próbę dokonywania selekcji informacji

III. RENESANS

Kilka słów o renesansie – wprowadzenie do epoki	1		– pojęcia i terminy: <i>renesans, wynalazek druku, humanizm, perspektywa</i> – daty: 1453 r. – upadek Konstantynopola, 1492 r. – odkrycie Ameryki przez Krzysztofa Kolumba, 1450 r. – wynalezienie druku przez Jana Gutenberga	– samodzielnie bezbłędnie tłumaczy etymologię nazwy epoki – samodzielnie bezbłędnie wskazuje daty początku renesansu – samodzielnie bezbłędnie przedstawia wydarzenia, które miały wpływ na charakter epoki	– bezbłędnie tłumaczy etymologię nazwy epoki – bezbłędnie wskazuje daty początku renesansu – bezbłędnie przedstawia wydarzenia, które miały wpływ na charakter epoki – bezbłędnie wyjaśnia hasła	– samodzielnie tłumaczy etymologię nazwy epoki – samodzielnie wskazuje daty początku renesansu – samodzielnie przedstawia wydarzenia, które miały wpływ na charakter epoki – samodzielnie wyjaśnia hasła	– tłumaczy etymologię nazwy epoki z pomocą nauczyciela – wskazuje daty początku renesansu z pomocą nauczyciela – przedstawia wydarzenia, które miały wpływ na charakter epoki z pomocą nauczyciela	– zna etymologię nazwy epoki – wymienia wydarzenia, które miały wpływ na charakter epoki – wymienia hasła epoki – podejmuje próbę omówienia wpływu antyku na styl
---	---	--	---	---	---	---	--	--

				– samodzielnie bezbłędnie wyjaśnia hasła epoki – samodzielnie bezbłędnie omawia wpływ antyku na styl klasyczny	jaśnia hasła epoki – bezbłędnie omawia wpływ antyku na styl klasyczny	epoki – samodzielnie omawia wpływ antyku na styl klasyczny	– wyjaśnia hasła epoki z pomocą nauczyciela – omawia wpływ antyku na styl klasyczny z pomocą nauczyciela	klasyczny
1. Człowiek renesans								
Jan Kochanowski ojcem poezji polskiej. Biografia człowieka renesansu	3	<i>Do gór i lasów</i> , Jan Kochanowski	– postać Jana Kochanowskiego – pojęcia i terminy: <i>życiorys</i> , <i>podanie</i> – fraszka Jana Kochanowskiego	– samodzielnie bezbłędnie porządkuje wiedzę o twórczości Jana Kochanowskiego zdobytą w szkole podstawowej – samodzielnie bezbłędnie przedstawia biografię poety – samodzielnie bezbłędnie wskazuje w czytanych tekstach tematykę autobiograficzną – samodzielnie bezbłędnie charakteryzuje człowieka renesansu i podaje własne przykłady współczesnych ludzi renesansu	– bezbłędnie porządkuje wiedzę o twórczości Jana Kochanowskiego zdobytą w szkole podstawowej – bezbłędnie przedstawia biografię poety – bezbłędnie wskazuje w czytanych tekstach tematykę autobiograficzną – samodzielnie bezbłędnie charakteryzuje człowieka renesansu – samodzielnie bezbłędnie, odwołując się do poznanych w szkole podstawowej tekstów kultury,	– samodzielnie porządkuje wiedzę o twórczości Jana Kochanowskiego zdobytą w szkole podstawowej – samodzielnie przedstawia biografię poety – samodzielnie wskazuje w czytanych tekstach tematykę autobiograficzną – samodzielnie charakteryzuje człowieka renesansu – odwołując się do poznanych w szkole podstawowej tekstów kultury, wypo-	– porządkuje wiedzę o twórczości Jana Kochanowskiego zdobytą w szkole podstawowej z pomocą nauczyciela – przedstawia biografię poety z pomocą nauczyciela – wskazuje w czytanych tekstach tematykę autobiograficzną z pomocą nauczyciela – charakteryzuje człowieka renesansu z pomocą nauczyciela – odwołując się do poznanych w szkole podsta-	– podejmuje próbę uporządkowania wiedzy o twórczości Jana Kochanowskiego zdobytą w szkole podstawowej – podejmuje próbę przedstawienia biografii poety – podejmuje próbę wskazania w czytanych tekstach tematyki autobiograficznej – podejmuje próbę charakterystyki człowieka renesansu – podejmuje próbę wypo-

				– odwołując się do poznanych w szkole podstawowej tekstów kultury, bezbłędnie wypowiada się na temat funkcji natury w utworach literackich i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie analizuje i interpretuje fraszkę <i>Do gór i lasów literackich</i> i formułuje własne refleksje – bezbłędnie samodzielnie redaguje życiorys i podanie	wypowiada się na temat funkcji natury w utworach literackich – samodzielnie bezbłędnie analizuje i interpretuje fraszkę <i>Do gór i lasów</i> – bezbłędnie samodzielnie redaguje życiorys i podanie	wiada się na temat funkcji natury w utworach literackich – samodzielnie analizuje i interpretuje fraszkę <i>Do gór i lasów</i> – samodzielnie redaguje życiorys i podanie	wowej tekstów kultury, wypowiada się na temat funkcji natury w utworach literackich z pomocą nauczyciela – analizuje i interpretuje fraszkę <i>Do gór i lasów</i> z pomocą nauczyciela – redaguje życiorys i podanie z pomocą nauczyciela	wiedzi na temat funkcji natury w utworach literackich – podejmuje próbę analizy i interpretacji fraszki <i>Do gór i lasów</i> – podejmuje próbę redakcji życiorysu i podania
2. Nie odkładaj szczęścia na potem								
Motyw przyrody w twórczości renesansowej	2	<i>Na lipę</i> , Jan Kochanowski <i>Wysokie drzewa</i> , Leopold Staff	– pojęcia i terminy: <i>fraszka, ogród hepersyjski</i> – fraszka Jana Kochanowskiego	– samodzielnie bezbłędnie wskazuje motyw szczęścia w utworach literackich poznanych w szkole podstawowej – samodzielnie bezbłędnie wskazuje przyrodę jako motyw renesansowej	– bezbłędnie wskazuje motyw szczęścia w utworach literackich poznanych w szkole podstawowej – bezbłędnie wskazuje przyrodę jako motyw renesansowej	– samodzielnie wskazuje motyw szczęścia w utworach literackich poznanych w szkole podstawowej – samodzielnie wskazuje przyrodę jako motyw renesansowej	– wskazuje motyw szczęścia w utworach literackich poznanych w szkole podstawowej z pomocą nauczyciela – wskazuje przyrodę jako motyw renesansowej twórczości	– podejmuje próbę wskazania motywu szczęścia w utworach literackich poznanych w szkole podstawowej – podejmuje próbę wskazania przyrody

				sansowej twórczości – samodzielnie bezbłędnie wskazuje podmiot liryczny i odbiorcę we fraszce – samodzielnie bezbłędnie wskazuje personifikację i określa jej funkcję – samodzielnie bezbłędnie wskazuje tryb rozkazujący w utworze i wyjaśnia jego funkcję – samodzielnie bezbłędnie odnajduje w utworze Leopolda Staffa analogie do fraszki Kochanowskiego i formułuje własne refleksje	twórczości – bezbłędnie wskazuje podmiot liryczny i odbiorcę we fraszce – samodzielnie bezbłędnie wskazuje personifikację – samodzielnie bezbłędnie wskazuje tryb rozkazujący w utworze i wyjaśnia jego funkcję – samodzielnie bezbłędnie odnajduje w utworze Leopolda Staffa analogie do fraszki Kochanowskiego	twórczości – samodzielnie wskazuje podmiot liryczny i odbiorcę we fraszce – samodzielnie wskazuje personifikację – samodzielnie wskazuje tryb rozkazujący w utworze i wyjaśnia jego funkcję – samodzielnie odnajduje w utworze Leopolda Staffa analogie do fraszki Kochanowskiego	z pomocą nauczyciela – wskazuje podmiot liryczny i odbiorcę we fraszce z pomocą nauczyciela – wskazuje personifikację z pomocą nauczyciela – wskazuje tryb rozkazujący w utworze i wyjaśnia jego funkcję z pomocą nauczyciela – odnajduje w utworze Leopolda Staffa analogie do fraszki Kochanowskiego z pomocą nauczyciela	jako motyw renesansowej twórczości – podejmuje próbę wskazania podmiotu lirycznego i odbiorcy we fraszce – podejmuje próbę wskazania personifikacji – podejmuje próbę wskazania trybu rozkazującego w utworze
Ciesz się życiem	2	<i>O Doktorze Hiszpanie, Pieśń XX z Ksiąg pierwszych</i>	– pojęcia i terminy: epikureizm, pieśń, odczasownikowe formy rzeczownika – fraszka i pieśń Jana Kochanowskiego	– samodzielnie bezbłędnie wskazuje nadawcę i odbiorcę pieśni – samodzielnie bezbłędnie wskazuje poglądy epikurejskie	– bezbłędnie wskazuje nadawcę i odbiorcę pieśni – bezbłędnie wskazuje poglądy epikurejskie	– samodzielnie wskazuje nadawcę i odbiorcę pieśni – samodzielnie wskazuje poglądy epikurejskie	– wskazuje nadawcę i odbiorcę pieśni z pomocą nauczyciela – wskazuje poglądy epikurejskie	– podejmuje próbę wskazania nadawcy i odbiorcy pieśni – podejmuje próbę wskaza-

				kurejskie w pieśni – samodzielnie bezbłędnie określa tematykę utworów biesiadnych – bezbłędnie zna zasady pisowni cząstek <i>nie</i> – samodzielnie poprawnie zapisuje rzeczowniki odczasownikowe z cząstką <i>nie</i>	w pieśni – bezbłędnie określa tematykę utworów biesiadnych – bezbłędnie zna zasady pisowni cząstek <i>nie</i> – bezbłędnie zapisuje rzeczowniki odczasownikowe z cząstką <i>nie</i>	w pieśni – samodzielnie określa tematykę utworów biesiadnych – zna zasady pisowni cząstek <i>nie</i> – poprawnie zapisuje rzeczowniki odczasownikowe z cząstką <i>nie</i>	w pieśni z pomocą nauczyciela – określa tematykę utworów biesiadnych z pomocą nauczyciela – zna zasady pisowni cząstek <i>nie</i> – poprawnie zapisuje rzeczowniki odczasownikowe z cząstką <i>nie</i> z pomocą nauczyciela	nia poglądów epikurejskich w pieśni – podejmuje próbę określenia tematyki utworów biesiadnych – z pomocą nauczyciela wymienia zasady pisowni cząstek <i>nie</i> – podejmuje próby zapisu rzeczowników odczasownikowych z cząstką <i>nie</i>
3. Zachowaj rozwagę, spokój, umiar...								

Jan Kochanowski – stoik swoich czasów	3	<i>Pieśń IX z Ksiąg pierwszych i Pieśń IX z Ksiąg wtórych</i>, Jan Kochanowski <i>Fruń</i>, L.U.C*, karta tarota przedstawiająca Fortunę*	– pojęcia i terminy: <i>stoicyzm, Fortuna, cnota</i> – <i>Pieśń IX z Ksiąg pierwszych i Pieśń IX z Ksiąg wtórych</i>, Jan Kochanowski	– samodzielnie bezbłędnie porządkuje wiadomości o utworach literackich poznanych w szkole podstawowej w kontekście zachowania postaci w trudnych sytuacjach – samodzielnie bezbłędnie doko-	– bezbłędnie porządkuje wiadomości o utworach literackich poznanych w szkole podstawowej w kontekście zachowania postaci w trudnych sytuacjach – bezbłędnie dokonuje analizy	– samodzielnie porządkuje wiadomości o utworach literackich poznanych w szkole podstawowej w kontekście zachowania postaci w trudnych sytuacjach – samodzielnie dokonuje analizy	– porządkuje wiadomości o utworach literackich poznanych w szkole podstawowej w kontekście zachowania postaci w trudnych sytuacjach z pomocą nauczyciela – dokonuje analizy pieśni	– podejmuje próbę uporządkowania wiadomości o utworach literackich poznanych w szkole podstawowej w kontekście zachowania postaci w trudnych
---------------------------------------	---	---	---	---	--	--	--	---

				nuje analizy pieśni – samodzielnie bezbłędnie wskazuje obecność elementów stoicyzmu i epikureizmu – samodzielnie bezbłędnie redaguje własną definicję cnoty i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie redaguje własną definicję pieśni i podaje własne przykłady – samodzielnie bezbłędnie omawia budowę wierszy – samodzielnie bezbłędnie konfrontuje pieśń Kochanowskiego z obrazem Fortuny i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie odnosi filozofię stoicy-	pieśni – bezbłędnie wskazuje obecność elementów stoicyzmu i epikureizmu – samodzielnie bezbłędnie redaguje własną definicję cnoty – bezbłędnie redaguje własną definicję pieśni – bezbłędnie omawia budowę wierszy – samodzielnie bezbłędnie konfrontuje pieśń Kochanowskiego z obrazem <i>Fortuny</i> – samodzielnie bezbłędnie odnosi filozofię stoicyzmu i epikureizmu do współczesnych tekstów kultury – poprawnie od- mienia przez przypadki rzeczowniki zakoń-	pieśni – samodzielnie wskazuje obecności elementów stoicyzmu i epikureizmu – samodzielnie redaguje własną definicję cnoty – samodzielnie redaguje własną definicję pieśni – samodzielnie omawia budowę wierszy – samodzielnie konfrontuje pieśń Kochanowskiego z obrazem Fortuny – samodzielnie odnosi filozofię stoicyzmu i epikureizmu do współczesnych tekstów kultury – samodzielnie poprawnie od- mienia przez przypadki rzeczowniki zakoń- czone na <i>-ja</i> – odnosząc się do	z pomocą nauczyciela – wskazuje obecność elementów stoicyzmu i epikureizmu z pomocą nauczyciela – redaguje własną definicję cnoty z pomocą nauczyciela – redaguje własną definicję pieśni z pomocą nauczyciela – omawia budowę wierszy z pomocą nauczyciela – konfrontuje pieśń Kochanowskiego z obrazem <i>Fortuny</i> z pomocą nauczyciela – odnosi filozofię stoicyzmu i epikureizmu do współczesnych tekstów kultury z pomocą nauczyciela – poprawnie od- mienia przez przypadki rze-	sytuacjach – podejmuje próbę analizy pieśni – podejmuje próbę wskazania obecności elementów stoicyzmu i epikureizmu – podejmuje próbę zredagowania własnej definicji cnoty – podejmuje próbę zredagowania własnej definicji pieśni – podejmuje próbę omówienia budowy wierszy – podejmuje próbę konfrontacji pieśń Kochanowskiego z obrazem Fortuny – podejmuje próbę porównania filozofii stoicyzmu i epikureizmu
--	--	--	--	--	---	--	--	---

				zmu i epikureizmu do współczesnych tekstów kultury i formułuje własne refleksje – samodzielnie poprawnie odmienia przez przypadki rzeczowniki zakończone na <i>-ja</i> – odnosząc się do własnych doświadczeń i poznanych tekstów, dyskutuje na temat sposobu osiągnięcia szczęścia	zione na <i>-ja</i> – odnosząc się do własnych doświadczeń i poznanych tekstów, dyskutuje na temat sposobu osiągnięcia szczęścia	własnych doświadczeń i poznanych tekstów, dyskutuje na temat sposobu osiągnięcia szczęścia	czowniki zakończone na <i>-ja</i> z pomocą nauczyciela – odnosząc się do własnych doświadczeń i poznanych tekstów, dyskutuje na temat sposobu osiągnięcia szczęścia	do współczesnych tekstów kultury – odmienia przez przypadki rzeczowniki zakończone na <i>-ja</i> – odnosząc się do własnych doświadczeń, podaje sposoby na osiągnięcie szczęścia
--	--	--	--	--	--	---	---	---

4. Troska o losy kraju obywatelską powinność

Apel Jana Kochanowskiego do rodaków	1	<i>Pieśń V z Ksiąg wtórych</i> , Jan Kochanowski	– pojęcia i terminy: <i>apel</i> – <i>Pieśń o spustoszeniu Podola</i>, Jana Kochanowskiego	– samodzielnie bezbłędnie porządkuje wiadomości o utworach literackich poznanych w szkole podstawowej w kontekście patriotyzmu – samodzielnie bezbłędnie wyraża opinię w dyskusji na	– bezbłędnie porządkuje wiadomości o utworach literackich poznanych w szkole podstawowej w kontekście patriotyzmu – samodzielnie bezbłędnie wyraża opinię w dyskusji na temat postaw	– samodzielnie porządkuje wiadomości o utworach literackich poznanych w szkole podstawowej w kontekście patriotyzmu – wyraża niezależną opinię w dyskusji na temat postaw	– porządkuje wiadomości o utworach literackich poznanych w szkole podstawowej w kontekście patriotyzmu z pomocą nauczyciela – wyraża opinię w dyskusji na temat postaw	– podejmuje próbę uporządkowania wiadomości o utworach literackich poznanych w szkole podstawowej w kontekście patriotyzmu – podejmuje próbę wyrażenia
-------------------------------------	---	--	--	--	--	---	--	--

				temat postaw obywatelskich i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie wskazuje nadawcę i odbiorcę pieśni – samodzielnie bezbłędnie wyjaśnia kontekst historyczny powstania wiersza – samodzielnie bezbłędnie interpretuje tematy poruszone w utworze – samodzielnie bezbłędnie odnajduje tematykę utworu w obecnych czasach i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie wymienia środki stylistyczne występujące w pieśni – bez korzystania z odpowiednich	obywatelskich – bezbłędnie wskazuje nadawcę i odbiorcę pieśni – bezbłędnie wyjaśnia kontekst historyczny powstania wiersza – samodzielnie bezbłędnie interpretuje tematy poruszone w utworze – samodzielnie bezbłędnie odnajduje tematykę utworu w obecnych czasach – bezbłędnie wymienia środki stylistyczne występujące w pieśni – korzystając z odpowiednich słowników, samodzielnie bezbłędnie wskazuje cechy apelu i sporządza notatkę	obywatelskich – samodzielnie wskazuje nadawcę i odbiorcę pieśni – samodzielnie wyjaśnia kontekst historyczny powstania wiersza – samodzielnie interpretuje tematy poruszone w utworze – samodzielnie odnajduje tematykę utworu w obecnych czasach – samodzielnie wymienia środki stylistyczne występujące w pieśni – samodzielnie, korzystając z odpowiednich słowników, wskazuje cechy apelu i sporządza notatkę	obywatelskich z pomocą nauczyciela – wskazuje nadawcę i odbiorcę pieśni z pomocą nauczyciela – wyjaśnia kontekst historyczny powstania wiersza z pomocą nauczyciela – interpretuje tematy poruszone w utworze z pomocą nauczyciela – odnajduje tematykę utworu w obecnych czasach z pomocą nauczyciela – wymienia środki stylistyczne występujące w pieśni z pomocą nauczyciela – korzystając z odpowiednich słowników, wskazuje cechy apelu i sporządza notatkę z pomocą na-	opinii w dyskusji na temat postaw obywatelskich – podejmuje próbę wskazania nadawcy i odbiorcy pieśni – podejmuje próbę wyjaśnienia kontekstu historycznego powstania wiersza – wskazuje tematy poruszone w utworze – podejmuje próbę określenia tematyki utworu w obecnych czasach – wskazuje środki stylistyczne występujące w pieśni
--	--	--	--	--	--	--	--	---

				słowników wskazuje cechy apelu i samodzielnie sporządza notatkę			uczyciela	
Piszemy i wygłaszamy przemówienie	2	<i>Przemówienie w Izbie Gmin z okazji nominacji na premiera, Winston Churchill Retoryka przemówień wojennych Winstona Churchilla. Sztu-ka nadawania sensu przemówie-niom historycz-nym, Violetta Julkowska*</i>	– pojęcia i terminy: <i>retoryka, erystyka</i> – argumenty w przemówieniu – pozajęzykowe środki przemówienia	– samodzielnie bezbłędnie wskazuje składniki kompozycyjne przemówienia – zna, rozumie i bezbłędnie stosuje rodzaje argumentów występujących w przemówieniu – samodzielnie bezbłędnie redaguje przemówienie na wybrany przez siebie temat – zna i samodzielnie bezbłędnie stosuje pozajęzykowe środki wyrazu wykorzystywane w przemówieniu – samodzielnie bezbłędnie wskazuje zasady retoryki w przemówieniu W. Churchilla	– bezbłędnie wskazuje składniki kompozycyjne przemówienia – zna, rozumie i bezbłędnie stosuje rodzaje argumentów występujące w przemówieniu – bezbłędnie redaguje przemówienie na wybrany przez siebie temat – zna i bezbłędnie stosuje pozajęzykowe środki wyrazu wykorzystywane w przemówieniu – bezbłędnie wskazuje zasady retoryki w przemówieniu W. Churchilla	– samodzielnie wskazuje składniki kompozycyjne przemówienia – zna, rozumie i stosuje rodzaje argumentów występujące w przemówieniu – samodzielnie redaguje przemówienie na wybrany przez siebie temat – zna i stosuje pozajęzykowe środki wyrazu wykorzystywane w przemówieniu – samodzielnie wskazuje zasady retoryki w przemówieniu W. Churchilla	– wskazuje składniki kompozycyjne przemówienia z pomocą nauczyciela – zna, rozumie i stosuje rodzaje argumentów występujące w przemówieniu – redaguje przemówienie na wybrany przez siebie temat z pomocą nauczyciela – zna i stosuje pozajęzykowe środki wyrazu wykorzystywane w przemówieniu z pomocą nauczyciela – wskazuje zasady retoryki w przemówieniu W. Churchilla z pomocą nauczyciela	– podejmuje próbę wskazania składników kompozycyjnych przemówienia – zna rodzaje argumentów występujące w przemówieniu – redaguje przemówienie na wybrany przez siebie temat – zna pozajęzykowe środki wyrazu wykorzystywane w przemówieniu – podejmuje próbę wskazania zasad retoryki w przemówieniu W. Churchilla

5. *Romeo i Julia* – miłość wszech czasów

Największy talent epoki elżbietańskiej	1		– postać: William Szekspir – <i>Romeo i Julia</i>	– samodzielnie bezbłędnie porządkuje wiadomości na temat motywu miłości występującego w utworach poznanych w szkole podstawowej – samodzielnie bezbłędnie relacjonuje treść dramatu <i>Romeo i Julia</i> – samodzielnie bezbłędnie redaguje plan szczegółowy tragedii Szekspira – charakteryzuje głównych bohaterów tragedii i wskazuje psychologiczną motywację ich działań oraz formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie określa długość i miejsce akcji dramatu, porównuje go z dramatem klasycznym	– bezbłędnie porządkuje wiadomości na temat motywu miłości występującego w utworach poznanych w szkole podstawowej – bezbłędnie relacjonuje treść dramatu <i>Romeo i Julia</i> – bezbłędnie redaguje plan szczegółowy tragedii Szekspira – samodzielnie bezbłędnie charakteryzuje głównych bohaterów tragedii i wskazuje psychologiczną motywację ich działań – bezbłędnie określa długość i miejsce akcji dramatu, porównuje go z dramatem klasycznym	– samodzielnie porządkuje wiadomości na temat motywu miłości występującego w utworach poznanych w szkole podstawowej – samodzielnie relacjonuje treść dramatu <i>Romeo i Julia</i> – samodzielnie redaguje plan szczegółowy tragedii Szekspira – samodzielnie charakteryzuje głównych bohaterów tragedii i wskazuje psychologiczną motywację ich działań – samodzielnie określa długość i miejsce akcji dramatu, porównuje go z dramatem klasycznym	– porządkuje wiadomości na temat motywu miłości występującego w utworach poznanych w szkole podstawowej z pomocą nauczyciela – relacjonuje treść dramatu <i>Romeo i Julia</i> z pomocą nauczyciela – redaguje plan szczegółowy tragedii Szekspira z pomocą nauczyciela – charakteryzuje głównych bohaterów tragedii i wskazuje psychologiczną motywację ich działań z pomocą nauczyciela – określa długość i miejsce akcji dramatu z pomocą nauczyciela porównuje go z dramatem klasycznym	– podejmuje próbę uporządkowania wiadomości na temat motywu miłości występującego w utworach poznanych w szkole podstawowej – streszcza treść dramatu <i>Romeo i Julia</i> – redaguje plan tragedii Szekspira – podejmuje próbę charakteryzystyki głównych bohaterów tragedii i wskazania psychologicznej motywacji ich działań – podejmuje próbę określenia długości i miejsca akcji dramatu
--	---	--	---	---	---	--	---	--

				sycznym				
Miłość od- mienia serca i czyny	1	<i>Romeo i Julia</i> , William Szekspir (fragmenty)	– pojęcia i terminy: <i>dramat szekspirow- ski, bohater dyna- miczny</i> – <i>Romeo i Julia</i>	– samodzielnie bezbłędnie po- rządkuje wiado- mości na temat utworów pozna- nych w szkole podstawowej w kontekście przemiany pod wpływem miłości – samodzielnie bezbłędnie anali- zuje przyczyny wyboru Julii i formuluje własne refleksje – rozpoznaje i samodzielnie bezbłędnie wska- zuje wyrazy o zabarwieniu emocjonalnym i formuluje wła- sne refleksje – samodzielnie bezbłędnie do- strzega zależność między użyciem odpowiednich znaków interpunkcyjnych a wskazaniem na- stroju bohatera – samodzielnie	– bezbłędnie po- rządkuje wiado- mości na temat utworów pozna- nych w szkole podstawowej w kontekście przemiany pod wpływem miłości – samodzielnie bezbłędnie anali- zuje przyczyny wyboru Julii – samodzielnie bezbłędnie rozpo- znaje i wskazuje wyrazy o zabarwieniu emocjonalnym – bezbłędnie do- strzega zależność między użyciem odpowiednich znaków interpunkcyjnych, a wskazaniem nastroju bohatera – samodzielnie bezbłędnie okre- śla rolę ojca Lau- rentego – bezbłędnie re- daguje charakte-	– samodzielnie porządkuje wiado- mości na temat utworów pozna- nych w szkole podstawowej w kontekście przemiany pod wpływem miłości – samodzielnie analizuje przy- czyny wyboru Julii – samodzielnie rozpoznaje i wskazuje wyra- zy o zabarwieniu emocjonalnym – samodzielnie dostrzega zależ- ność między uży- ciem odpowied- nych znaków interpunkcyjnych a wskazaniem nastroju bohatera – określa rolę ojca Laurentego – samodzielnie redaguje charak- terystykę Julii; zauważa jej dyna- miczny charak-	– porządkuje wia- domości na temat utworów pozna- nych w szkole podstawowej w kontekście przemiany pod wpływem miłości z pomocą nauczy- ciela – analizuje przy- czyny wyboru Julii z pomocą nauczyciela – rozpoznaje i wskazuje wyrazy o zabarwieniu emocjonalnym z pomocą nauczy- ciela – dostrzega zależ- ność między uży- ciem odpowied- nych znaków interpunkcyjnych a wskazaniem nastroju bohatera z pomocą nauczy- ciela – określa rolę ojca Laurentego – redaguje charak- terystykę Julii;	– podejmuje próbę uporząd- kowania wia- domości na temat utworów poznanych w szkole pod- stawowej, w kontekście przemiany pod wpływem miło- ści – podejmuje próbę analizy przyczyn wybo- ru Julii – wskazuje wyrazy o za- barwieniu emo- cjonalnym z pomocą na- uczyciela – podejmuje próbę określenia roli ojca Lau- rentego – redaguje cha- rakterystykę Julii – podejmuje próbę dyskusji na temat: <i>Czy warto kochać</i>

				bezbłędnie określiła rolę ojca Laurentego formułuje samodzielnie refleksje – samodzielnie bezbłędnie redaguje charakterystykę Julii; zauważa jej dynamiczny charakter; uzasadnia zmianę, która zaszła w bohaterce – podejmuje dyskusję na temat: <i>Czy warto kochać jak Julia?</i> i formułuje własne refleksje, przestrzega zasad dobrej dyskusji – samodzielnie bezbłędnie porównuje Antygonę z Julią – zauważa różnicę między bohaterem w dramacie klasycznym a szekspirowskim i formułuje własne refleksje – konfrontuje plakaty spektakli	rystykę Julii; zauważa jej dynamiczny charakter; uzasadnia zmianę, która zaszła w bohaterce – samodzielnie podejmuje dyskusję na temat: <i>Czy warto kochać jak Julia?</i> Stara się przestrzegać zasad dobrej dyskusji – samodzielnie bezbłędnie porównuje Antygonę z Julią – zauważa różnicę między bohaterem w dramacie klasycznym a szekspirowskim – samodzielnie bezbłędnie konfrontuje plakaty spektakli z treścią dramatu	ter; uzasadnia zmianę, która zaszła w bohaterce – samodzielnie podejmuje dyskusję na temat: <i>Czy warto kochać jak Julia?</i>, stara się przestrzegać zasad dobrej dyskusji – samodzielnie porównuje Antygonę z Julią – zauważa różnicę między bohaterem w dramacie klasycznym a szekspirowskim – samodzielnie konfrontuje plakaty spektakli z treścią dramatu	zauważa jej dynamiczny charakter; uzasadnia zmianę, która zaszła w bohaterce z pomocą nauczyciela – podejmuje dyskusję na temat: <i>Czy warto kochać jak Julia?</i>, stara się przestrzegać zasad dobrej dyskusji – porównuje Antygonę z Julią – zauważa różnicę między bohaterem w dramacie klasycznym a szekspirowskim z pomocą nauczyciela – konfrontuje plakaty spektakli z treścią dramatu z pomocą nauczyciela	<i>jak Julia?</i>, stara się przestrzegać zasad dobrej dyskusji – porównuje Antygonę z Julią – podejmuje próbę konfrontacji plakatów spektakli z treścią dramatu
--	--	--	--	--	--	---	--	---

				z treścią dramatu i formułuje własne refleksje				
Piękno uczuć i słów, czyli barwny język Szekspira	1	<i>Romeo i Julia</i> , William Szekspir (fragmenty) <i>Rozmowa liryczna</i> , Konstanty Ildefons Gałczyński <i>Pocałunek</i> , Gustav Klimt* <i>Romeo i Julia</i> , Frank Bernard Dicksee*	– język dramatu szekspirowskiego – <i>Romeo i Julia</i>	– samodzielnie bezbłędnie rozpoznaje słowa Julii świadczące o emocjach wobec Romea i formułuje własne wnioski – samodzielnie bezbłędnie ocenia styl wypowiedzi bohaterki i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie wskazuje środki językowe oddające emocje bohaterki – konfrontuje obrazy G. Klimta i F.B. Dickse’a z dramatem Szekspira i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie interpretuje i analizuje wiersz K. I. Gałczyńskiego i formułuje własne refleksje	– bezbłędnie rozpoznaje słowa Julii świadczące o emocjach wobec Romea – samodzielnie bezbłędnie ocenia styl wypowiedzi bohaterki – bezbłędnie wskazuje środki językowe oddające emocje bohaterki – samodzielnie bezbłędnie konfrontuje obrazy G. Klimta i F.B. Dickse’a z dramatem Szekspira – samodzielnie bezbłędnie interpretuje i analizuje wiersz K.I. Gałczyńskiego – bezbłędnie porównuje wyznanie miłości Romea i Julii z rozmową K.I. Gałczyńskiego z żoną	– samodzielnie rozpoznaje słowa Julii świadczące o emocjach wobec Romea – samodzielnie ocenia styl wypowiedzi bohaterki – samodzielnie wskazuje środki językowe oddające emocje bohaterki – samodzielnie konfrontuje obrazy G. Klimta i F.B. Dickse’a z dramatem Szekspira – samodzielnie interpretuje i analizuje wiersz K.I. Gałczyńskiego – samodzielnie porównuje wyznanie miłości Romea i Julii z rozmową K.I. Gałczyńskiego z żoną	– rozpoznaje słowa Julii świadczące o emocjach wobec Romea z pomocą nauczyciela – ocenia styl wypowiedzi bohaterki z pomocą nauczyciela – wskazuje środki językowe oddające emocje bohaterki z pomocą nauczyciela – konfrontuje obrazy G. Klimta i F.B. Dickse’a z dramatem Szekspira z pomocą nauczyciela – interpretuje i analizuje wiersz K.I. Gałczyńskiego z pomocą nauczyciela – porównuje wyznanie miłości Romea i Julii z rozmową K.I. Gałczyńskiego z żoną z pomocą	– podejmuje próbę rozpoznania słów Julii świadczące o emocjach wobec Romea – podejmuje próbę oceny stylu wypowiedzi bohaterki – podejmuje próbę wskazania środków językowych oddających emocje bohaterki – podejmuje próbę konfrontacji obrazów G. Klimta i F.B. Dickse’a z dramatem Szekspira – podejmuje próbę interpretacji wiersza K.I. Gałczyńskiego – podejmuje próbę porównania wyznania

				– samodzielnie bezbłędnie porównuje wyznanie miłości Romea i Julii z rozmową K.I. Gałczyńskiego z żoną i formułuje własne refleksje, podaje własne przykłady utworów o charakterze wyznań miłosnych – doskonali poszukiwanie legalnych i rzetelnych źródeł informacji	- go z żoną – doskonali poszukiwanie legalnych i rzetelnych źródeł informacji	– doskonali poszukiwanie legalnych i rzetelnych źródeł informacji	- nauczyciela – doskonali poszukiwanie legalnych i rzetelnych źródeł informacji z pomocą nauczyciela	- miłości Romea i Julii z rozmową K.I. Gałczyńskiego z żoną – podejmuje próbę poszukiwania legalnych i rzetelnych źródeł informacji
Teatr elżbietkański	1		– pojęcia i terminy: <i>teatr elżbietkański, złoty wiek</i>	– samodzielnie bezbłędnie porządkuje wiadomości na temat narodzin teatru – samodzielnie bezbłędnie rozpoznaje elementy spektaklu w teatru szekspirowskiego – samodzielnie bezbłędnie wskazuje elementy wnętrza teatru szekspirowskiego – samodzielnie bezbłędnie potrafi	– bezbłędnie porządkuje wiadomości na temat narodzin teatru – bezbłędnie rozpoznaje elementy spektaklu w teatru szekspirowskiego – bezbłędnie wskazuje elementy wnętrza teatru szekspirowskiego – bezbłędnie potrafi wskazać współczesną realizację teatru	– samodzielnie porządkuje wiadomości na temat narodzin teatru – samodzielnie rozpoznaje elementy spektaklu w teatru szekspirowskiego – samodzielnie wskazuje elementy wnętrza teatru szekspirowskiego – samodzielnie potrafi wskazać współczesną realizację teatru	– porządkuje wiadomości na temat narodzin teatru z pomocą nauczyciela – rozpoznaje elementy spektaklu w teatru szekspirowskiego z pomocą nauczyciela – wskazuje elementy wnętrza teatru szekspirowskiego z pomocą nauczyciela – potrafi wskazać współczesną re-	– podejmuje próby uporządkowania wiadomości na temat narodzin teatru – rozpoznaje elementy spektaklu w teatru szekspirowskiego z pomocą nauczyciela – wskazuje elementy wnętrza teatru szekspirowskiego z pomocą na-

				wskazać współczesną realizację teatru szekspirowskiego	szekspirowskiego	szekspirowskiego	alizację teatru szekspirowskiego z pomocą nauczyciela	uczyciela
Podsumowanie działu. Sprawdź, ile wiesz	1		– ramy czasowe epoki – motyw przyrody – biesiada renesansowa, motyw zabawy – inspiracja antykiem – filozofia (stoicyzm i epikureizm), klasyczne wyznaczniki piękna, motywy mitologiczne, retoryka, gatunki literackie – odpowiedzialność za losy kraju, patriotyzm – retoryka, składowe przemówienia, środki argumentacyjne – teatr elżbietański – dramat szekspirowski – twórczość w językach narodowych – historyczny kontekst epoki – odkry-	– samodzielnie bezbłędnie selekcjonuje i hierarchizuje wiadomości zdobyte podczas lekcji – samodzielnie bezbłędnie powtarza i utrwala wiadomości	– bezbłędnie selekcjonuje i hierarchizuje wiadomości zdobyte podczas lekcji – bezbłędnie powtarza i utrwala wiadomości	– samodzielnie selekcjonuje i hierarchizuje wiadomości zdobyte podczas lekcji – samodzielnie powtarza i utrwala wiadomości	– selekcjonuje i hierarchizuje wiadomości zdobyte podczas lekcji z pomocą nauczyciela – powtarza i utrwala wiadomości z pomocą nauczyciela	– podejmuje próbę selekcji wiadomości zdobyte podczas lekcji – podejmuje próbę powtórzenia i utrwalenia wiadomości

			cia geograficzne – humanizm i wolność religijna					
IV. BAROK								
Kilka słów o baroku	1		– pojęcia i terminy: <i>barok, kontrreformacja, zakon jezuitów</i>	– samodzielnie bezbłędnie charakteryzuje podstawowe różnice między renesansem a barokiem, średniowieczem i antykiem – samodzielnie bezbłędnie wyjaśnia etymologię nazwy epoki, konfrontuje je z innymi epokami – samodzielnie bezbłędnie określa ramy czasowe epoki w Polsce i w Europie, zauważa związki – samodzielnie bezbłędnie charakteryzuje tło historyczne epoki i przedstawia własne przykłady – samodzielnie bezbłędnie prezentuje dwa nurty sztuki baroku i	– bezbłędnie charakteryzuje podstawowe różnice pomiędzy renesansem a barokiem – bezbłędnie wyjaśnia etymologię nazwy epoki, konfrontuje je z poznanymi epokami – bezbłędnie określa ramy czasowe epoki w Polsce i w Europie – bezbłędnie charakteryzuje tło historyczne epoki – samodzielnie bezbłędnie prezentuje dwa nurty sztuki baroku – samodzielnie bezbłędnie omawia rolę sztuki w służbie kościoła	– samodzielnie charakteryzuje podstawowe różnice między renesansem a barokiem – samodzielnie wyjaśnia etymologię nazwy epoki – samodzielnie określa ramy czasowe epoki w Polsce i w Europie – samodzielnie charakteryzuje tło historyczne epoki – samodzielnie prezentuje dwa nurty sztuki baroku – samodzielnie omawia rolę sztuki w służbie kościoła	– charakteryzuje podstawowe różnice między renesansem a barokiem z pomocą nauczyciela – wyjaśnia etymologię nazwy epoki z pomocą nauczyciela – określa ramy czasowe epoki w Polsce i w Europie z pomocą nauczyciela – charakteryzuje tło historyczne epoki z pomocą nauczyciela – prezentuje dwa nurty sztuki baroku z pomocą nauczyciela – omawia rolę sztuki w służbie kościoła z pomocą nauczyciela	– wskazuje podstawowe różnice między renesansem a barokiem – podejmuje próbę wyjaśnienia etymologii nazwy epoki – zna ramy czasowe epoki w Polsce i w Europie – zna tło historyczne epoki – zna dwa nurty sztuki baroku – zna rolę sztuki w służbie kościoła

				przedstawia własne przykłady – samodzielnie bezbłędnie omawia rolę sztuki w służbie kościoła i formułuje samodzielne refleksje				
1. Nietrwałość, chwilowość, przemijanie								
Niepokoje człowieka baroku	1	<i>O wojnie naszej, którą więdziemy z szatanem, światem i ciałem</i>, Mikołaj Sęp Szarzyński; <i>Modlitwa</i>, Ryszard Riedel*	– pojęcia i terminy: <i>metafizyka</i>, <i>epitet</i> – postać: Mikołaj Sęp Szarzyński i jego twórczość	– samodzielnie bezbłędnie porządkuje wiedzę na temat człowieka w średniowieczu i w renesansie w kontekście niepokoju i śmierci oraz formułuje samodzielne refleksje – zna i rozumie tło historyczne epoki baroku, konfrontuje je z innymi epokami – zna tło historyczne twórczości M. Sępa Szarzyńskiego formułuje samodzielne refleksje – dokonuje analizy <i>Sonetu IV</i> i formułuje samo-	– samodzielnie bezbłędnie porządkuje wiedzę na temat człowieka w średniowieczu i w renesansie w kontekście niepokoju i śmierci – zna i rozumie tło historyczne epoki baroku, konfrontuje je z innymi epokami – zna tło historyczne twórczości M. Sępa Szarzyńskiego i podejmuje próbę sformułowania samodzielnych refleksji – samodzielnie bezbłędnie dokonuje analizy <i>Sone-</i>	– samodzielnie porządkuje wiedzę na temat człowieka w średniowieczu i w renesansie w kontekście niepokoju i śmierci – zna i tłumaczy tło historyczne epoki baroku – zna tło historyczne twórczości M. Sępa Szarzyńskiego – samodzielnie dokonuje analizy <i>Sonetu IV</i> – samodzielnie porównuje światopogląd renesansu i baroku zawarty w sonecie	– porządkuje wiedzę na temat człowieka w średniowieczu i w renesansie w kontekście niepokoju i śmierci z pomocą nauczyciela – zna i z pomocą nauczyciela tłumaczy tło historyczne epoki baroku – zna tło historyczne twórczości M. Sępa Szarzyńskiego – dokonuje analizy <i>Sonetu IV</i> z pomocą nauczyciela – porównuje światopogląd renesan-	– podejmuje próbę uporządkowania wiedzy na temat człowieka w średniowieczu i w renesansie w kontekście niepokoju i śmierci – kojarzy tło historyczne epoki baroku – kojarzy tło historyczne twórczości M. Sępa Szarzyńskiego – podejmuje próbę analizy <i>Sonetu IV</i> – podejmuje próbę porównania światopo-

				dzielne refleksje – porównuje światopogląd renesansu i baroku zawarty w sonecie M. Sępa Szarzyńskiego i w fraszce <i>Do gór i lasów</i> J. Kochanowskiego formułuje samodzielne refleksje – samodzielnie bezbłędnie samodzielnie sporządza notatkę w formie tabelarycznej – samodzielnie bezbłędnie utrwała wiadomości o epitecie, poprawnie wskazuje epitet – samodzielnie bezbłędnie korzysta z rzetelnych źródeł informacji – samodzielnie bezbłędnie porównuje <i>Modlitwę</i> R. Riedela z sonetem M. Sępa Szarzyńskiego; na tej podstawie porów-	tu IV – samodzielnie bezbłędnie porównuje światopogląd renesansu i baroku zawarty w sonecie M. Sępa Szarzyńskiego i w fraszce <i>Do gór i lasów</i> J. Kochanowskiego – bezbłędnie sporządza notatkę w formie tabelarycznej – samodzielnie utrwała wiadomości o epitecie, poprawnie i samodzielnie wskazuje epitet – bezbłędnie korzysta z rzetelnych źródeł informacji – samodzielnie bezbłędnie porównuje <i>Modlitwę</i> R. Riedela z sonetem M. Sępa Szarzyńskiego; na tej podstawie porównuje niepokoje człowieka baroku i człowieka	M. Sępa Szarzyńskiego i w fraszce <i>Do gór i lasów</i> J. Kochanowskiego – samodzielnie sporządza notatkę w formie tabelarycznej – samodzielnie utrwała wiadomości o epitecie, poprawnie wskazuje epitet – samodzielnie korzysta z rzetelnych źródeł informacji – samodzielnie porównuje <i>Modlitwę</i> R. Riedela z sonetem M. Sępa Szarzyńskiego; na tej podstawie porównuje niepokoje człowieka baroku i człowieka współczesnego	su i baroku zawarty w sonecie M. Sępa Szarzyńskiego i w fraszce <i>Do gór i lasów</i> J. Kochanowskiego z pomocą nauczyciela – sporządza notatkę w formie tabelarycznej z pomocą nauczyciela – utrwała wiadomości o epitecie, poprawnie wskazuje epitet – korzysta z rzetelnych źródeł informacji z pomocą nauczyciela – porównuje <i>Modlitwę</i> R. Riedela z sonetem M. Sępa Szarzyńskiego; na tej podstawie porównuje niepokoje człowieka baroku i człowieka współczesnego z pomocą nauczyciela	glądu renesansu i baroku zawartych w sonecie M. Sępa Szarzyńskiego i w fraszce <i>Do gór i lasów</i> J. Kochanowskiego – sporządza notatkę – utrwała wiadomości o epitecie, podejmuje próbę wskazania epitetu – stara się korzystać z rzetelnych źródeł informacji – podejmuje próbę porównania <i>Modlitwy</i> R. Riedela z sonetem M. Sępa Szarzyńskiego
--	--	--	--	---	--	---	---	--

				nuje niepokoję człowieka baroku i człowieka współczesnego i formułuję własne refleksje	współczesnego			
Nieuniknione przemijanie	1	<i>Epitafium Rzymowi</i> , Mikołaj Sęp Szarzyński <i>Cyfry Romana Opalki</i> , Monika Małkowska	– pojęcia i terminy: <i>vanitas</i> – twórczość Mikołaja Sępa Szarzyńskiego	– samodzielnie bezbłędnie porządkuje wiadomości na temat człowieka w renesansie i w antyku w kontekście śmierci – wie i rozumie, czym jest motyw <i>vanitas</i> i wskazuje ten motyw w innych tekstach kultury – analizuje i interpretuje wiersz M. Sępa Szarzyńskiego, zabiera głos w dyskusji dotyczącej refleksji przekazanej w ostatnich wersach wiersza i formułuje własne refleksje – bezbłędnie konfrontuje utwór M. Sępa Szarzyńskiego z ilustracjami P. de	– bezbłędnie porządkuje wiadomości na temat człowieka w renesansie i w antyku w kontekście śmierci – wie i rozumie, czym jest motyw <i>vanitas</i> – samodzielnie bezbłędnie analizuje i interpretuje wiersz M. Sępa Szarzyńskiego, zabiera głos w dyskusji dotyczącej refleksji przekazanej w ostatnich wersach wiersza – samodzielnie bezbłędnie konfrontuje utwór M. Sępa Szarzyńskiego z ilustracjami P. de Champaigne’a, F. Halsy, J. de Valdesa	– samodzielnie porządkuje wiadomości na temat człowieka w renesansie i w antyku w kontekście śmierci – wie, czym jest motyw <i>vanitas</i> i poprawnie go wskazuje – samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz M. Sępa Szarzyńskiego, zabiera głos w dyskusji dotyczącej refleksji przekazanej w ostatnich wersach wiersza – samodzielnie konfrontuje utwór M. Sępa Szarzyńskiego z ilustracjami P. de Champaigne’a, F. Halsy, J. de Valdesa	– porządkuje wiadomości na temat człowieka w renesansie i w antyku w kontekście śmierci z pomocą nauczyciela – wie, czym jest motyw <i>vanitas</i> i z pomocą nauczyciela wskazuje go – analizuje i interpretuje wiersz M. Sępa Szarzyńskiego, zabiera głos w dyskusji dotyczącej refleksji przekazanej w ostatnich wersach wiersza z pomocą nauczyciela – konfrontuje utwór M. Sępa Szarzyńskiego z ilustracjami P. de Champaigne’a, F. Halsy, J. de Valdesa	– podejmuje próbę uporządkowania wiadomości na temat człowieka w renesansie i w antyku w kontekście śmierci – z pomocą nauczyciela wskazuje motyw <i>vanitas</i> – podejmuje próbę analizy i interpretacji wiersza M. Sępa Szarzyńskiego, – podejmuje próbę konfrontacji utworu M. Sępa Szarzyńskiego z ilustracjami P. de Champaigne’a, F. Halsy, J. de Valdesy Leala

				Champaigne’a, F. Halsa, J. de Valdesa Leala i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie odnajduje motyw <i>vanitas</i> we współczesnych tekstach kultury i formułuje własne refleksje	Leala – samodzielnie bezbłędnie odnajduje motyw <i>vanitas</i> we współczesnych tekstach kultury	Leala – samodzielnie odnajduje motyw <i>vanitas</i> we współczesnych tekstach kultury	Leala z pomocą nauczyciela – odnajduje motyw <i>vanitas</i> we współczesnych tekstach kultury z pomocą nauczyciela	– podejmuje próbę odnalezienia motywu <i>vanitas</i> we współczesnych tekstach kultury
--	--	--	--	--	--	---	--	---

2. Sztuka wyrażania emocji

Nurt dworski w poezji Jana Andrzeja Morsztyna	1	<i>Do trupa</i>, Jan Andrzej Morsztyn <i>Vanitas</i>, Philippe de Champaigne* <i>Młodzieniec trzymający czaszkę</i>, Frans Hals* <i>Alegoria marności świata</i>, Juan de Valdes Leal*	– pojęcia i terminy: <i>nurt dworski</i>, <i>nurt ziemiański</i>, <i>sonet</i> – postać: Jan Andrzej Morsztyn i jego twórczość	– samodzielnie bezbłędnie porządkuje wiedzę na temat średniowiecza w kontekście miłości – samodzielnie bezbłędnie porządkuje wiedzę na temat biesiady renesansowej – samodzielnie bezbłędnie odróżnia nurt dworski od nurtu ziemiańskiego – samodzielnie czyta utwór ze zrozumieniem	– bezbłędnie porządkuje wiedzę na temat średniowiecza w kontekście miłości – bezbłędnie porządkuje wiedzę na temat biesiady renesansowej – bezbłędnie odróżnia nurt dworski od nurtu ziemiańskiego – samodzielnie bezbłędnie czyta utwór ze zrozumieniem – bezbłędnie omawia istotę	– samodzielnie porządkuje wiedzę na temat średniowiecza w kontekście miłości – samodzielnie porządkuje wiedzę na temat biesiady renesansowej – samodzielnie odróżnia nurt dworski od nurtu ziemiańskiego – samodzielnie czyta utwór ze zrozumieniem – samodzielnie	– porządkuje wiedzę na temat średniowiecza w kontekście miłości z pomocą nauczyciela – porządkuje wiedzę na temat biesiady renesansowej z pomocą nauczyciela – odróżnia nurt dworski od nurtu ziemiańskiego z pomocą nauczyciela – czyta utwór ze zrozumieniem z pomocą nauczyciela	– podejmuje próbę uporządkowania wiedzy na temat średniowiecza w kontekście miłości – podejmuje próbę uporządkowania wiedzy na temat biesiady renesansowej – podejmuje próbę odróżnienia nurtu dworskiego od nurtu ziemiańskiego – czyta utwór ze zrozumieniem
---	---	--	--	--	--	---	---	--

				i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie omawia istotę konceptu w utworze J.A. Morsztyna – samodzielnie bezbłędnie wskazuje cechy sonetu w utworze, korzystając z odpowiednich słowników, samodzielnie redaguje definicję sonetu	konceptu w utworze J.A. Morsztyna – bezbłędnie wskazuje cechy sonetu w utworze, korzystając z odpowiednich słowników, samodzielnie redaguje definicję sonetu	omawia istotę konceptu w utworze J.A. Morsztyna – samodzielnie wskazuje cechy sonetu w utworze, korzystając z odpowiednich słowników, samodzielnie redaguje definicję sonetu	ciela – omawia istotę konceptu w utworze J. A. Morsztyna z pomocą nauczyciela – wskazuje cechy sonetu w utworze, korzystając z odpowiednich słowników, samodzielnie redaguje definicję sonetu z pomocą nauczyciela	z pomocą nauczyciela – podejmuje próbę wskazania konceptu w utworze J. A. Morsztyna – podejmuje próbę wskazania cech sonetu w utworze, korzystając z odpowiednich słowników, samodzielnie redaguje definicję sonetu
Znawca słowa, rzemieślnik formy	3	<i>O swej pannie</i>, Jan Andrzej Morsztyn <i>Najki z Samotranki</i>, Jan Miodek * <i>Lato, Zima</i>, Giuseppe Arcimboldo*	– pojęcia i terminy: <i>marinizm, anafora, antyteza, elipsa, hiperbola, inwersja, oksymoron, paradoks, przerzutnia, sumacja, liczebnik zbiorowy</i> – postać: Giambattista Marino Giuseppe Arcimboldo – twórczość Jana Andrzeja Morsztyna	– samodzielnie bezbłędnie rozumie, czym jest marinizm, wskazuje jego twórcę – samodzielnie bezbłędnie wymienia i wskazuje w wierszach środki artystyczne poezji baroku – samodzielnie bezbłędnie analizuje i interpretuje wiersze <i>O swej pannie</i> i <i>Niestatek</i> – samodzielnie	– bezbłędnie rozumie, czym jest marinizm, wskazuje jego twórcę – bezbłędnie wymienia i wskazuje w wierszach środki artystyczne poezji baroku – bezbłędnie analizuje i interpretuje wiersze <i>O swej pannie</i> i <i>Niestatek</i> – bezbłędnie wskazuje środki stylistyczne	– rozumie, czym jest marinizm, samodzielnie wskazuje jego twórcę – wymienia i samodzielnie wskazuje w wierszach środki artystyczne poezji baroku – samodzielnie analizuje i interpretuje wiersze <i>O swej pannie</i> i <i>Niestatek</i> – samodzielnie	– rozumie, czym jest marinizm, wskazuje jego twórcę z pomocą nauczyciela – wymienia i wskazuje w wierszach środki artystyczne poezji baroku z pomocą nauczyciela – analizuje i interpretuje wiersze <i>O swej pannie</i> i <i>Niestatek</i> z pomocą nauczyciela	– zna pojęcie marinizmu, wskazuje jego twórcę z pomocą nauczyciela – wymienia i podejmuje próbę wskazania w wierszach środków artystycznych poezji baroku – podejmuje próbę analizy i interpretacji wierszy <i>O swej pannie</i> i <i>Niestatek</i>

				bezbłędnie wskazuje środki stylistyczne w utworach J.A. Morsztyna – samodzielnie bezbłędnie charakteryzuje wizerunki kobiet w utworach J.A. Morsztyna – samodzielnie bezbłędnie omawia rolę elipsy we współczesnych tekstach kultury – samodzielnie bezbłędnie wyjaśnia budowę słowotwórczą skrótów używanych przez współczesną młodzież – samodzielnie bezbłędnie wskazuje koncept w wierszu <i>Niestatek</i> – samodzielnie bezbłędnie poprawnie wskazuje koncept na obrazach	w utworach J.A. Morsztyna – samodzielnie bezbłędnie charakteryzuje wizerunki kobiet w utworach J.A. Morsztyna – bezbłędnie omawia rolę elipsy we współczesnych tekstach kultury – bezbłędnie wyjaśnia budowę słowotwórczą skrótów używanych przez współczesną młodzież – bezbłędnie wskazuje koncept w wierszu <i>Niestatek</i> – bezbłędnie poprawnie wskazuje koncept na obrazach G. Arcimbolda – bezbłędnie uzasadnia pisownię liczebników zbiorowych	wskazuje środki stylistyczne w utworach J.A. Morsztyna – samodzielnie charakteryzuje wizerunki kobiet w utworach J.A. Morsztyna – samodzielnie omawia rolę elipsy we współczesnych tekstach kultury – samodzielnie wyjaśnia budowę słowotwórczą skrótów używanych przez współczesną młodzież – samodzielnie wskazuje koncept w wierszu <i>Niestatek</i> – samodzielnie wskazuje koncept na obrazach G. Arcimbolda – samodzielnie uzasadnia pisownię liczebników zbiorowych	ciela – wskazuje środki stylistyczne w utworach J. A. Morsztyna z pomocą nauczyciela – charakteryzuje wizerunki kobiet w utworach J.A. Morsztyna z pomocą nauczyciela – omawia rolę elipsy we współczesnych tekstach kultury z pomocą nauczyciela – wyjaśnia budowę słowotwórczą skrótów używanych przez współczesną młodzież z pomocą nauczyciela – poprawnie wskazuje koncept w wierszu <i>Niestatek</i> z pomocą nauczyciela – poprawnie wskazuje koncept na obrazach G. Arcimbolda z pomocą nauczyciela	tek – podejmuje próbę wskazania środków stylistycznych w utworach Jana Andrzeja Morsztyna – omawia wizerunki kobiet w utworach J.A. Morsztyna – podejmuje próbę wyjaśnienia budowy słowotwórczej skrótów używanych przez współczesną młodzież – wskazuje konceptyzm na obrazach G. Arcimbolda – uzasadnia pisownię liczebników zbiorowych – zapisuje liczebniki zbiorowe
--	--	--	--	---	---	---	--	---

				G. Arcimbolda – samodzielnie bezbłędnie uzasadnia pisownię liczebników zbiorowych – samodzielnie bezbłędnie poprawnie zapisuje liczebniki zbiorowe	– bezbłędnie poprawnie zapisuje liczebniki zbiorowe	– samodzielnie i poprawnie zapisuje liczebniki zbiorowe	ciela – poprawnie uzasadnia pisownię liczebników zbiorowych z pomocą nauczyciela – poprawnie zapisuje liczebniki zbiorowe z pomocą nauczyciela	
--	--	--	--	---	--	--	---	--

3. Szlachcic Sarmata

Polski pamiętnikarz okresu baroku	1	<i>Pamiętniki. Bitwa pod Moskwą, Jan Chryzostom Pasek (fragmenty)</i>	– pojęcia i terminy: <i>sarmatyzm, pamiętnik</i> – <i>Pamiętniki</i> Paska	– samodzielnie bezbłędnie porządkuje wiedzę na temat lektury poznanej w szkole podstawowej w kontekście szlachty – bezbłędnie zna kontekst historyczny <i>Pamiętników</i> Paska – wie, co to jest sarmatyzm i podaje własne przykłady – czyta fragment <i>Pamiętników</i> Paska ze zrozumieniem i formułuje wła-	– bezbłędnie porządkuje wiedzę na temat lektury poznanej w szkole podstawowej w kontekście szlachty – zna kontekst historyczny <i>Pamiętników</i> Paska – wie, co to jest sarmatyzm, podaje przykłady z wcześniejszych etapów edukacyjnych i z lekcji – samodzielnie bezbłędnie czyta fragment <i>Pamiętników</i> Paska ze	– samodzielnie porządkuje wiedzę na temat lektury poznanej w szkole podstawowej w kontekście szlachty – zna kontekst historyczny <i>Pamiętników</i> Paska – wie, co to jest sarmatyzm i wskazuje przykład w czytanej tekście – czyta fragment <i>Pamiętników</i> Paska ze zrozumieniem	– porządkuje wiedzę na temat lektury poznanej w szkole podstawowej w kontekście szlachty z pomocą nauczyciela – zna kontekst historyczny <i>Pamiętników</i> Paska – wie, co to jest sarmatyzm – czyta fragment <i>Pamiętników</i> Paska ze zrozumieniem z pomocą nauczyciela – poprawnie zapisuje dialog	– podejmuje próbę uporządkowania wiedzy na temat lektury poznanej w szkole podstawowej w kontekście szlachty – zna kontekst historyczny <i>Pamiętników</i> Paska – kojarzy, co to jest sarmatyzm – czyta fragment <i>Pamiętników</i> Paska – zapisuje dialog
-----------------------------------	---	---	--	--	--	--	---	---

				sne refleksje – samodzielnie bezbłędnie poprawnie zapisuje dialog z żołnierzem – samodzielnie bezbłędnie wskazuje różnice między pamiętnikiem a blogiem i podaje własne przykłady	zrozumieniem – bezbłędnie zapisuje dialog z żołnierzem – samodzielnie bezbłędnie wskazuje różnice między pamiętnikiem a blogiem	– samodzielnie zapisuje dialog z żołnierzem – samodzielnie wskazuje różnice między pamiętnikiem a blogiem	z żołnierzem z pomocą nauczyciela – wskazuje różnice między pamiętnikiem a blogiem z pomocą nauczyciela	z żołnierzem – podejmuje próbę wskazania różnic między pamiętnikiem a blogiem
Pasek o Duń- czykach. Stylizacja językowa	1	<i>Pamiętniki</i> , Jan Chryzostom Pasek (fragmenty) <i>Ogniem i mieczem</i> , Henryk Sienkiewicz (fragmenty)	Pojęcia i terminy: <i>stylizacja językowa: archaizacja, stylizacja gwarowa, stylizacja na język potoczny</i> – <i>Pamiętniki</i> Paska	– samodzielnie bezbłędnie omawia duńskie obyczaje i podaje własne przykłady – opisuje biesiadę w szlacheckim dworze i podaje własne przykłady z innych tekstów kultury – zna i rozumie pojęcie stylizacji językowej, zna jej rodzaje i podaje przykłady; potrafi wskazać rodzaj stylizacji w tekście i jej funkcję	– samodzielnie bezbłędnie omawia duńskie obyczaje – samodzielnie bezbłędnie opisuje biesiadę w szlacheckim dworze – zna i rozumie pojęcie stylizacji językowej, zna jej rodzaje, samodzielnie bezbłędnie podaje przykłady; potrafi wskazać rodzaj stylizacji w tekście	– samodzielnie omawia duńskie obyczaje – samodzielnie opisuje biesiadę w szlacheckim dworze – zna i rozumie pojęcie stylizacji językowej, zna jej rodzaje i podaje przykłady; potrafi samodzielnie wskazać rodzaj stylizacji w tekście	– omawia duńskie obyczaje z pomocą nauczyciela – opisuje biesiadę w szlacheckim dworze z pomocą nauczyciela – zna i rozumie pojęcie stylizacji językowej, zna jej rodzaje i podaje przykłady; potrafi wskazać rodzaj stylizacji w tekście z pomocą nauczyciela	– wymienia duńskie obyczaje – podejmuje próbę opisu biesiady w szlacheckim dworze – zna pojęcie stylizacji językowej, z pomocą nauczyciela potrafi wskazać jej rodzaje
Makaronizacja	3	<i>Pamiętniki</i> , Jan	– pojęcia i terminy:	– samodzielnie	– bezbłędnie	– samodzielnie	– poprawnie	– wskazuje

języka. Zalety, które stały się wadami		Chryzostom Pasek (fragmenty) <i>O pamiętnikach Paska</i> , Ignacy Chrzanowski* <i>Niszczona polszczyzna, czyli zaśmiecanie języka polskiego</i> , Robert Horbaczewski* <i>Portret sarmacki</i> , Ernest Bryll*	<i>makaronizm</i> – zasady pisowni „h” i „ch” – <i>Pamiętniki Paska</i>	bezbłędnie wskazuje makaronizmy w <i>Pamiętnikach Paska</i> i określa ich funkcje – samodzielnie bezbłędnie omawia problem makaronizowania we współczesnym języku – odnajduje motyw Sarmaty we współczesnych tekstach kultury i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie poprawnie zapisuje wyrazy z „h” i z „ch”	wskazuje makaronizmy w <i>Pamiętnikach Paska</i> i określa ich funkcje – bezbłędnie omawia problem makaronizowania we współczesnym języku – samodzielnie bezbłędnie odnajduje motyw Sarmaty we współczesnych tekstach kultury – bezbłędnie zapisuje wyrazy z „h” i z „ch”	wskazuje makaronizmy w <i>Pamiętnikach Paska</i> i określa ich funkcje – samodzielnie omawia problem makaronizowania we współczesnym języku – samodzielnie odnajduje motyw Sarmaty we współczesnych tekstach kultury – samodzielnie i poprawnie zapisuje wyrazy z „h” i z „ch”	wskazuje makaronizmy w <i>Pamiętnikach Paska</i> i określa ich funkcje – poprawnie omawia problem makaronizowania we współczesnym języku – poprawnie odnajduje motyw Sarmaty we współczesnych tekstach – poprawnie zapisuje wyrazy z „h” i z „ch” z pomocą nauczyciela	makaronizmy w <i>Pamiętnikach Paska</i> i określa ich funkcje z pomocą nauczyciela – omawia problem makaronizowania we współczesnym języku z pomocą nauczyciela – odnajduje motyw Sarmaty we współczesnych tekstach kultury z pomocą nauczyciela – zapisuje wyrazy z „h” i z „ch”
--	--	---	---	--	--	---	---	--

4. Komedia klasycystyczna – poprawiać ludzi, uczyć ich jednocześnie

Molier twórcą klasycystycznej komedii francuskiej	1	<i>Skąpiec</i> , Molier (fragmenty)	– pojęcia i terminy: <i>komedia klasycystyczna</i> , <i>komizm językowy</i> , <i>komizm postaci</i> , <i>komizm sytuacyjny</i> – postać: J.B. Molier i jego twórczość (<i>Skąpiec</i>)	– samodzielnie bezbłędnie porządkuje wiedzę na temat komedii, przypomina treść utworów komediowych poznanych w szkole podstawowej – samodzielnie	– bezbłędnie porządkuje wiedzę na temat komedii, przypomina treść utworów komediowych poznanych w szkole podstawowej – bezbłędnie tworzy plan wydarzeń	– samodzielnie porządkuje wiedzę na temat komedii, przypomina treść utworów komediowych poznanych w szkole podstawowej – samodzielnie	– porządkuje wiedzę na temat komedii, przypomina treść utworów komediowych poznanych w szkole podstawowej z pomocą nauczyciela – poprawnie two-	– podejmuje próbę uporządkowania wiedzy na temat komedii, przypomina treść utworów komediowych poznanych w szkole podstawowej
---	---	-------------------------------------	---	---	---	--	--	---

				bezbłędnie tworzy plan wydarzeń i omawia ich przebieg w utworze – samodzielnie bezbłędnie wskazuje cechy komedii molierowskiej	i omawia ich przebieg w utworze – bezbłędnie wskazuje cechy komedii molierowskiej	tworzy plan wydarzeń i omawia ich przebieg w utworze – samodzielnie wskazuje cechy komedii molierowskiej	rzy plan wydarzeń i omawia ich przebieg w utworze – poprawnie wskazuje cechy komedii molierowskiej	– tworzy plan wydarzeń i omawia ich przebieg w utworze z pomocą nauczyciela – wskazuje cechy komedii molierowskiej z pomocą nauczyciela
<i>Skąpiec</i> Moliera, czyli studium władzy pieniądza nad człowiekiem	1	<i>Skąpiec</i>, Molier (fragmenty)	– <i>Skąpiec</i> Moliera – rodzaje komizmu	– samodzielnie bezbłędnie porządkuje wiedzę zdobytą na temat lektury poznanej w szkole podstawowej – samodzielnie bezbłędnie odnajduje sceny z komizmem sytuacyjnym, podaje przykłady z innych tekstów – samodzielnie bezbłędnie omawia komizm postaci oraz podaje przykłady z innych tekstów – samodzielnie bezbłędnie uzasadnia komizm	– bezbłędnie porządkuje wiedzę zdobytą na temat lektury poznanej w szkole podstawowej – samodzielnie bezbłędnie odnajduje sceny z komizmem sytuacyjnym – samodzielnie bezbłędnie omawia komizm postaci – samodzielnie bezbłędnie uzasadnia komizm w wypowiedziach bohaterów – samodzielnie bezbłędnie cha-	– samodzielnie porządkuje wiedzę zdobytą na temat lektury poznanej w szkole podstawowej – samodzielnie odnajduje sceny z komizmem sytuacyjnym – samodzielnie omawia komizm postaci – samodzielnie uzasadnia komizm w wypowiedziach bohaterów – samodzielnie charakteryzuje głównego bohatera	– porządkuje wiedzę zdobytą na temat lektury poznanej w szkole podstawowej z pomocą nauczyciela – poprawnie odnajduje sceny z komizmem sytuacyjnym – omawia komizm postaci z pomocą nauczyciela – uzasadnia komizm w wypowiedziach bohaterów z pomocą nauczyciela – charakteryzuje głównego bohatera z pomocą na-	– podejmuje próbę uporządkowania wiedzy zdobytej na temat lektury poznanej w szkole podstawowej – odnajduje sceny z komizmem sytuacyjnym z pomocą nauczyciela – omawia komizm postaci z pomocą nauczyciela – wskazuje komizm w wypowiedziach bohaterów

				w wypowiedziach bohaterów i podaje przykłady – samodzielnie bezbłędnie charakteryzuje głównego bohatera i formułuje samodzielne refleksje – wskazuje motywy postępowania Harpagona i formułuje samodzielne refleksje – rozumie negatywny wpływ pieniądza na człowieka i formułuje samodzielne refleksje, podaje własne przykłady	rakteryzuje głównego bohatera – samodzielnie bezbłędnie wskazuje motywy postępowania Harpagona – rozumie negatywny wpływ pieniądza na człowieka i formułuje samodzielne refleksje, podaje przykłady z lekcji	ra – samodzielnie wskazuje motywy postępowania Harpagona – rozumie negatywny wpływ pieniądza na człowieka, podaje przykłady z lekcji	uczyciela – wskazuje motywy postępowania Harpagona z pomocą nauczyciela – rozumie negatywny wpływ pieniądza na człowieka i podaje przykłady z lekcji z pomocą nauczyciela	– podejmuje próbę charakterystyki głównego bohatera – wskazuje motywy postępowania Harpagona – rozumie negatywny wpływ pieniądza na człowieka
Harpagon i jego dzieci Fakt, informacja, komentarz, opinia	1	<i>Skąpiec</i>, Molier (fragmenty) <i>Skąpiec</i>, Tadeusz Makowski* <i>Rybak i przedsiębiorca</i>, Michel Piquemal*	– pojęcia i terminy: <i>fakt i opinia</i> – <i>Skąpiec</i> Moliera – komizm postaci, zakończenie komedii molierowskiej	– samodzielnie bezbłędnie porządkuje wiedzę na temat lektur poznanych w szkole podstawowej w kontekście ojcostwa – nazywa cechy bohaterów i formułuje samodzielne refleksje	– bezbłędnie porządkuje wiedzę na temat lektur poznanych w szkole podstawowej w kontekście ojcostwa – samodzielnie bezbłędnie nazywa cechy bohaterów – samodzielnie	– samodzielnie porządkuje wiedzę na temat lektur poznanych w szkole podstawowej w kontekście ojcostwa – samodzielnie nazywa cechy bohaterów – samodzielnie odnajduje frag-	– porządkuje wiedzę na temat lektur poznanych w szkole podstawowej w kontekście ojcostwa z pomocą nauczyciela – poprawnie nazywa cechy bohaterów – poprawnie od-	– podejmuje próbę uporządkowania wiedzy na temat lektur poznanych w szkole podstawowej w kontekście ojcostwa – nazywa cechy bohaterów z pomocą na-

				– odnajduje fragmenty, które charakteryzują bohaterów i formułuje samodzielne refleksje – omawia motywy działań bohaterów i formułuje samodzielne refleksje – ocenia relacje bohatera z dziećmi i formułuje samodzielne refleksje – dostrzega podobieństwa między reprodukcją <i>Skąpiec</i>, T. Makowskiego a bohaterem utworu Moliera i formułuje samodzielne refleksje – odwołując się do własnych doświadczeń, lektury i reprodukcji, samodzielnie redaguje rozprawkę na podany temat i formułuje refleksje – interpretuje	- bezbłędnie odnajduje fragmenty, które charakteryzują bohaterów – samodzielnie bezbłędnie omawia motywy działań bohaterów – samodzielnie bezbłędnie ocenia relacje bohatera z dziećmi – samodzielnie bezbłędnie dostrzega podobieństwa między reprodukcją <i>Skąpiec</i>, T. Makowskiego a bohaterem utworu Moliera – odwołując się do własnych doświadczeń, lektury i reprodukcji, samodzielnie bezbłędnie redaguje rozprawkę na podany temat – samodzielnie bezbłędnie interpretuje treść bajki filozoficznej – samodzielnie	- menty, które charakteryzują bohaterów – samodzielnie omawia motywy działań bohaterów – samodzielnie ocenia relacje bohatera z dziećmi – samodzielnie dostrzega podobieństwa między reprodukcją <i>Skąpiec</i>, T. Makowskiego, a bohaterem utworu Moliera – odwołując się do własnych doświadczeń, lektury i reprodukcji, samodzielnie redaguje rozprawkę na podany temat – samodzielnie interpretuje treść bajki filozoficznej – samodzielnie porównuje bohatera bajki filozoficznej z Harpa-	- najduje fragmenty, które charakteryzują bohaterów – poprawnie omawia motywy działań bohaterów – ocenia relacje bohatera z dziećmi z pomocą nauczyciela – poprawnie dostrzega podobieństwa między reprodukcją <i>Skąpiec</i>, T. Makowskiego a bohaterem utworu Moliera – odwołując się do własnych doświadczeń, lektury i reprodukcji, samodzielnie redaguje rozprawkę na podany temat z pomocą nauczyciela – interpretuje treść bajki filozoficznej z pomocą nauczyciela – porównuje bohatera bajki filozoficznej z Har-	- uczyciela – odnajduje fragmenty, które charakteryzują bohaterów z pomocą nauczyciela – omawia motywy działań bohaterów – ocenia relacje bohatera z dziećmi z pomocą nauczyciela – dostrzega podobieństwa między reprodukcją <i>Skąpiec</i>, T. Makowskiego, a bohaterem utworu Moliera z pomocą nauczyciela – odwołując się do własnych doświadczeń, lektury i reprodukcji, podejmuje próbę zredagowania rozprawki na podany temat – wie, co to jest
--	--	--	--	---	---	--	---	--

				treść bajki filozoficznej i samodzielnie formułuje refleksje – porównuje bohatera bajki filozoficznej z Harpagonem samodzielnie i formułuje refleksje – wie i rozumie, co to jest fakt, informacja i opinia, samodzielnie bezbłędnie potrafi je rozróżnić i podać własne przykłady – samodzielnie rozpoznaje manipulację i jak uniknąć bycia zmanipulowanym, podaje przykłady wypowiedzi i tekstów, w których najczęściej jest stosowana manipulacja	bezbłędnie porównuje bohatera bajki filozoficznej z Harpagonem – wie i rozumie, co to jest fakt, informacja i opinia, bezbłędnie potrafi je rozróżnić i podać przykłady z lekcji – samodzielnie rozpoznaje manipulację i wie, jak uniknąć bycia zmanipulowanym	gonem – wie, co to jest fakt, informacja i opinia, potrafi je rozróżnić i samodzielnie podać przykłady z lekcji – samodzielnie stara się rozpoznać manipulację	pagonem z pomocą nauczyciela – wie, co to jest fakt, informacja i opinia, potrafi je rozróżnić i podać przykłady z pomocą nauczyciela – z pomocą nauczyciela potrafi rozpoznać manipulację	fakt, informacja i opinia, potrafi je rozróżnić – kojarzy, co to jest manipulacja
Podsumowanie działu. Sprawdź, ile wiesz	1		– niepokoję człowieka baroku, światopogląd człowieka baroku – motyw <i>vanitas</i>	– samodzielnie bezbłędnie selekcjonuje i hierarchizuje wiadomości zdobyte podczas lekcji	– bezbłędnie selekcjonuje i hierarchizuje wiadomości zdobyte podczas lekcji	– samodzielnie selekcjonuje i hierarchizuje wiadomości zdobyte podczas lekcji	– selekcjonuje i hierarchizuje wiadomości zdobyte podczas lekcji z pomocą na-	– podejmuje próbę selekcji i wiadomości zdobytych podczas lekcji

			w baroku – sarmatyzm – marinizm – piękno i cechy sztuki w baroku – charakterystyczne dla epoki słownictwo (<i>makaronizm, marinizm, koncept, sarmatyzm, vanitas, kontrreformacja, Indeks ksiąg zakazanych, pamiętniki, sumacja, hiperbola, anafora, epitafium</i> , – nurty: metafizyczny, dworski, ziemiański	cji – samodzielnie bezbłędnie powtarza i utrwala wiadomości	– bezbłędnie powtarza i utrwala wiadomości	cji – samodzielnie powtarza i utrwala wiadomości	uczyciela – powtarza i utrwala wiadomości z pomocą nauczyciela	– podejmuje próbę powtórzenia i utrwalenia wiadomości
--	--	--	---	--	--	---	---	---

PLAN WYNIKOWY Z JĘZYKA POLSKIEGO (DO PODRĘCZNIKA *JĘZYK POLSKI 2*) – KLASA DRUGA SZKOŁY BRANŻOWEJ I STOPNIA

Katarzyna Tomaszek

Plan wynikowy został skonstruowany na podstawie *ROZPORZĄDZENIA MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ z dnia 26 lipca 2018 roku* w sprawie podstawy programowej kształcenia branżowej szkoły I stopnia.

*pozycje oznaczone gwiazdką wskazują na lektury z zakresu uzupełniającego

Temat (rozumiany jako lekcja)	Liczba go-	Teksty, w tym teksty kultury	Zakres materiału (treści)	Wymagania z zakresu kształcenia	Wymagania z zakresu kształcenia	Wymagania z zakresu kształcenia	Wymagania z zakresu kształcenia	Wymagania z zakresu kształcenia
-------------------------------	------------	------------------------------	---------------------------	---------------------------------	---------------------------------	---------------------------------	---------------------------------	---------------------------------

	dzin			Ocena celująca	Ocena bardzo dobra	Ocena dobra	Ocena dostateczna	Ocena dopuszczająca
				Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:
I. OŚWIECENIE								
Czas rozumu, epoka filozofów, czyli oświecenie	1		– pochodzenie oraz znaczenie nazwy epoki – ramy czasowe epoki – najważniejsze kierunki i myśli: racjonalizm, ateizm, deizm, empiryzm – nazwiska: Wolter, Diderot, Stanisław August Poniątkowski, Wojciech Bogusławski – instytucje: Szkoła Rycerska, Collegium	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia pochodzenie nazwy epoki oraz podaje jej ramy czasowe, sytuuje ją względem innych epok historyczno-literackich – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia kierunki filozoficzne charakterystyczne dla epoki oświecenia – samodzielnie oraz bezbłędnie	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia pochodzenie nazwy epoki oraz podaje jej ramy czasowe, sytuuje ją względem innych epok historyczno-literackich – bezbłędnie omawia kierunki filozoficzne charakterystyczne dla epoki oświecenia – bezbłędnie omawia charakter epoki, zwraca uwagę na	– samodzielnie wyjaśnia pochodzenie nazwy epoki oraz podaje jej ramy czasowe, sytuuje ją względem innych epok historyczno-literackich – samodzielnie omawia kierunki filozoficzne charakterystyczne dla epoki oświecenia – samodzielnie omawia charakter epoki, zwraca uwagę na	– wyjaśnia pochodzenie nazwy epoki oraz podaje jej ramy czasowe z pomocą nauczyciela – omawia kierunki filozoficzne charakterystyczne dla epoki oświecenia z pomocą nauczyciela – z pomocą nauczyciela omawia charakter epoki, zwraca uwagę na najważniejsze	– podejmuje próbę wyjaśnienia pochodzenia nazwy epoki oraz wskazania jej ram czasowych – podejmuje próbę omówienia najważniejszych oświeceniowych kierunków filozoficznych – podejmuje próbę omówienia charakteru epoki oraz wyjaśnienia najważniejszych pojęć z nią

			Nobilium, Teatr Narodowy, Sejm Czteroletni, Konstytucja 3 Maja – pojęcia: racjonalizm, empiryzm, rozum, dydaktyzm, reforma, encyklopedyści	omawia charakter epoki, zwraca uwagę na najważniejsze postaci (omawia ich zasługi) – samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia pojęcia związane z epoką oświecenia – samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia i omawia wpływ oświecenia na kulturę europejską, w tym polską	ca uwagę na najważniejsze postaci (omawia ich zasługi) – bezbłędnie wyjaśnia pojęcia związane z epoką oświecenia	najważniejsze postaci (omawia ich zasługi) – samodzielnie wyjaśnia pojęcia związane z epoką oświecenia	postaci – z pomocą nauczyciela potrafi wyjaśnić najważniejsze pojęcia związane z epoką oświecenia	związanych
„Księżę poetów polskich”, czyli Ignacy Krasicki Oblicza patriotyzmu – Ignacy Krasicki, <i>Hymn</i>	3	Ignacy Krasicki, <i>Hymn do miłości ojczyzny</i> *Józef Wybicki, <i>Pieśń Legionów Polskich we Włoszech</i>	– pojęcia: hymn, pieśń, hymn narodowy, patriotyzm	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia pojęcia: hymn, pieśń, hymn narodowy z uwzględnieniem cech gatunkowych	– bezbłędnie wyjaśnia pojęcia: hymn, pieśń, hymn narodowy z uwzględnieniem cech gatunkowych – bezbłędnie	– samodzielnie wyjaśnia pojęcia: hymn, pieśń, hymn narodowy z uwzględnieniem cech gatunkowych – samodzielnie	– z pomocą nauczyciela jest w stanie wyjaśnić pojęcia: hymn, pieśń, hymn narodowy z uwzględnieniem cech gatunkowych	– podejmuje próbę wyjaśnienia pojęć: hymn, pieśń, hymn narodowy z uwzględnieniem cech gatunkowych – podejmuje

<i>do miłości ojczyzny</i> <i>*Mazurek Dąbrowskiego</i> – pieśń patriotyczna, która stała się hymnem narodowym				– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia, czym jest patriotyzm oraz jak może się objawiać – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia problematykę analizowanych utworów – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia znaczenie <i>Pieśni Legionów Polskich we Włoszech</i> w historii narodu polskiego	wyjaśnia, czym jest patriotyzm oraz jak może się objawiać – bezbłędnie omawia problematykę analizowanych utworów – bezbłędnie omawia znaczenie <i>Pieśni Legionów Polskich we Włoszech</i> w historii narodu polskiego	wyjaśnia, czym jest patriotyzm oraz jak może się objawiać – samodzielnie omawia problematykę analizowanych utworów – samodzielnie omawia znaczenie <i>Pieśni Legionów Polskich we Włoszech</i> w historii narodu polskiego	– z pomocą nauczyciela jest w stanie wyjaśnić czym jest patriotyzm oraz jak może się objawiać – z pomocą nauczyciela jest w stanie omówić problematykę analizowanych utworów	próbę wyjaśnienia pojęcia patriotyzm – podejmuje próbę omówienia problematyki analizowanych tekstów
Satyry mające poprawiać świat – Ignacy Krasicki, <i>Świat zepsuty, Pijaństwo</i>	4	Ignacy Krasicki, <i>Świat zepsuty, Pijaństwo</i> <i>*Julian Tuwim, Mieszkańcy</i> wybrana satyra filmowa (np.	– pojęcia: dydaktyzm, satyra, sarmatyzm, przywary – postać: Ignacy Krasicki, <i>*Julian Tuwim</i>	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia pojęcia: dydaktyzm, satyra, sarmatyzm, przywary – samodzielnie oraz bezbłędnie	– bezbłędnie wyjaśnia pojęcia: dydaktyzm, satyra, sarmatyzm, przywary – bezbłędnie omawia problematykę ana-	– samodzielnie wyjaśnia pojęcia: dydaktyzm, satyra, sarmatyzm, przywary – samodzielnie omawia problematykę ana-	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia pojęcia: dydaktyzm, satyra, sarmatyzm, przywary – z pomocą nauczyciela	– podejmuje próbę wyjaśnienia pojęć: dydaktyzm, satyra, sarmatyzm, przywary – podejmuje próbę omówie-

*Satyra współczesna		serial <i>Alternatywy 4</i> , film <i>Miś</i>)		omawia problematykę analizowanych utworów – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia znaczenie twórczości Ignacego Krasickiego w historii polskiej literatury	lizowanych utworów – bezbłędnie omawia znaczenie twórczości Ignacego Krasickiego w historii polskiej literatury	lizowanych utworów – samodzielnie omawia znaczenie twórczości Ignacego Krasickiego w historii polskiej literatury	omawia problematykę analizowanych utworów – z pomocą nauczyciela omawia znaczenie twórczości Ignacego Krasickiego w historii polskiej literatury	nia problematyki analizowanych tekstów – podejmuje próbę wskazania znaczenia twórczości Ignacego Krasickiego w historii polskiej literatury
Wiek rozumu, nauki i wiedzy Encyklopedia kiedyś i dziś – znaczenie Wielkiej encyklopedii francuskiej	1	Zdzisław Libera, <i>Oświecenie</i>	– pojęcia: encyklopedia, encyklopedyści, Wielka Encyklopedia Francuska, definicja, Wikipedia, subskrypcja, donator, konserwatysta – najważniejsze informacje związane z powstaniem Wielkiej Encyklopedii Francuskiej (idea, realizacja)	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia pojęcia: encyklopedia, encyklopedyści, Wielka Encyklopedia Francuska, Wikipedia; subskrypcja, donator, konserwatysta – samodzielnie przedstawia genezę Wielkiej Encyklopedii Francuskiej	– bezbłędnie wyjaśnia pojęcia: encyklopedia, encyklopedyści, Wielka Encyklopedia Francuska, Wikipedia; subskrypcja, donator, konserwatysta – bezbłędnie przedstawia genezę Wielkiej Encyklopedii Francuskiej oraz jej znaczenie	– samodzielnie wyjaśnia pojęcia: encyklopedia, encyklopedyści, Wielka Encyklopedia Francuska, Wikipedia; subskrypcja, donator, konserwatysta – samodzielnie przedstawia genezę Wielkiej Encyklopedii Francuskiej oraz jej znaczenie	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia pojęcia: encyklopedia, encyklopedyści, Wielka Encyklopedia Francuska, definicja, Wikipedia; subskrypcja, donator, konserwatysta – z pomocą nauczyciela przedstawia genezę Wielkiej Encyklopedii Francuskiej	– podejmuje próbę wyjaśnienia pojęć: encyklopedia, encyklopedyści, Wielka Encyklopedia Francuska, definicja, Wikipedia; subskrypcja, donator, konserwatysta – podejmuje próbę zaprezentowania genezy Wielkiej Encyklopedii Francuskiej

			cja, znaczenie) – naśladowcy encyklopedystów (także w Polsce) – walka encyklopedystów z przedstawicielami kościoła – encyklopedie współczesne (PWN, Wikipedia)	oraz jej znaczenie – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia cechy współczesnych encyklopedii i słowników, w tym internetowych, zwracając uwagę na plusy i minusy źródeł wiedzy tego typu	nie – bezbłędnie omawia cechy współczesnych encyklopedii i słowników, w tym internetowych, zwracając uwagę na plusy i minusy źródeł wiedzy tego typu	nie – samodzielnie omawia cechy współczesnych encyklopedii i słowników, w tym internetowych, zwracając uwagę na plusy i minusy źródeł wiedzy tego typu	oraz jej znaczenie – z pomocą nauczyciela omawia cechy współczesnych encyklopedii i słowników, w tym internetowych, zwracając uwagę na plusy i minusy źródeł wiedzy tego typu	oraz omówienia jej znaczenia – podejmuje próbę omówienia cech współczesnych encyklopedii i słowników, w tym internetowych, zwracając uwagę na plusy i minusy źródeł wiedzy tego typu
Czym różni się definicja od hasła encyklopedycznego – stworzymy własną encyklopedię na podstawie różnych źródeł	1		– pojęcia: definicja (normalna, realna)	– samodzielnie oraz bezbłędnie potrafi wskazać różnice pomiędzy definicją a hasłem encyklopedycznym – samodzielnie oraz bezbłędnie potrafi stworzyć prostą definicję oraz hasło encyklopedyczne	– bezbłędnie potrafi wskazać różnice pomiędzy definicją a hasłem encyklopedycznym – bezbłędnie potrafi stworzyć prostą definicję oraz hasło encyklopedyczne	– samodzielnie potrafi wskazać różnice pomiędzy definicją a hasłem encyklopedycznym – samodzielnie potrafi stworzyć prostą definicję oraz hasło encyklopedyczne	– z pomocą nauczyciela wskazuje różnice pomiędzy definicją a hasłem encyklopedycznym – z pomocą nauczyciela tworzy prostą definicję oraz hasło encyklopedyczne	– podejmuje próbę wskazania różnic pomiędzy definicją a hasłem encyklopedycznym – podejmuje próbę stworzenia prostej definicji oraz hasła encyklopedycznego

Sprawdź, ile wiesz	1			– samodzielnie bezbłędnie powtarza i utrwała wiadomości – samodzielnie bezbłędnie dokonuje selekcji informacji	– bezbłędnie powtarza i utrwała wiadomości – bezbłędnie dokonuje selekcji informacji	– samodzielnie powtarza i utrwała wiadomości – samodzielnie dokonuje selekcji informacji	– powtarza i utrwała wiadomości z pomocą nauczyciela – dokonuje selekcji informacji z pomocą nauczyciela	– podejmuje próbę powtórzenia i utrwalenia wiadomości – podejmuje próbę selekcji informacji
II. ROMANTYZM								
Czucie i wiara silniej mówią do mnie... – wstępne informacje o epoce romantyzmu	2		– pochodzenie oraz znaczenie nazwy epoki – ramy czasowe epoki – najważniejsze kierunki i myśli: historyzm, subiektywizm, idealizm niemiecki, irracjonalizm, orientalizm – nazwiska: Caspar David Friedrich, Adam Mickiewicz,	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia pochodzenie nazwy epoki oraz podaje jej ramy czasowe, sytuuje ją względem innych epok historycznoliterackich – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia kierunki oraz myśli charakterystyczne dla epoki romantyzmu	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia pochodzenie nazwy epoki oraz podaje jej ramy czasowe, sytuuje ją względem innych epok historycznoliterackich – bezbłędnie omawia kierunki oraz myśli charakterystyczne dla epoki romantyzmu	– samodzielnie wyjaśnia pochodzenie nazwy epoki oraz podaje jej ramy czasowe, sytuuje ją względem innych epok historycznoliterackich – samodzielnie omawia kierunki oraz myśli charakterystyczne dla epoki romantyzmu – samodzielnie	– wyjaśnia pochodzenie nazwy epoki oraz podaje jej ramy czasowe z pomocą nauczyciela – omawia kierunki filozoficzne charakterystyczne dla epoki romantyzmu z pomocą nauczyciela – z pomocą nauczyciela omawia charakter epoki, zwra-	– podejmuje próbę wyjaśnienia pochodzenia nazwy epoki oraz wskazania jej ram czasowych – podejmuje próbę omówienia najważniejszych romantycznych kierunków oraz myśli – podejmuje próbę omówienia charakteru epoki oraz wy-

			Juliusz Słowacki – wydarzenia: rozbiory, powstanie listopadowe, powstanie styczniowe, Wielka Emigracja – pojęcia: epistolografia, subiektywizm, orientalizm, mesjanizm, irracjonalizm, podświadomość, emigracja	zmu – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia charakter epoki, zwraca uwagę na najważniejsze postaci (omawia ich zasługi) – samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia pojęcia związane z epoką romantyzmu – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia wpływ romantyzmu na kulturę europejską, w tym polską	– bezbłędnie omawia charakter epoki, zwraca uwagę na najważniejsze postaci (omawia ich zasługi) – bezbłędnie wyjaśnia pojęcia związane z epoką romantyzmu	omawia charakter epoki, zwraca uwagę na najważniejsze postaci (omawia ich zasługi) – samodzielnie wyjaśnia pojęcia związane z epoką romantyzmu	ca uwagę na najważniejsze postaci – z pomocą nauczyciela potrafi wyjaśnić najważniejsze pojęcia związane z epoką romantyzmu	jaśnienia najważniejszych pojęć z nią związanych
Debiut Adama Mickiewicza głosem nowego pokolenia	1	Adam Mickiewicz, <i>Romantyczność</i>	– debiut Adama Mickiewicza – znaczenie <i>Ballad i romanśów</i> w polskiej literaturze	– samodzielnie oraz bezbłędnie omawia znaczenie <i>Romantyczności</i> w polskiej literaturze	– bezbłędnie omawia znaczenie <i>Romantyczności</i> w polskiej literaturze (przeło-	– samodzielnie omawia znaczenie <i>Romantyczności</i> w polskiej literaturze (przeło-	– z pomocą nauczyciela omawia znaczenie <i>Romantyczności</i> w polskiej literaturze	– podejmuje próbę omówienia znaczenia <i>Romantyczności</i> w polskiej literaturze

Miej serce i patrzaj w serce – Adam Mickiewicz, <i>Romantyczność</i>			literaturze (przełomowa rola dzieła Mickiewicza) – kreacja postaci oraz narratora w utworze Adama Mickiewicza – metaforyczne znaczenie tytułu utworu Mickiewicza – spór pomiędzy racjonalizmem a romantycznym sposobem patrzenia na świat – znaczenie motta otwierającego utwór Adama Mickiewicza – pojęcie: motto	turze (przełomowość utworu) – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia znaczenie motta, analizuje spór pomiędzy racjonalizmem a romantycznym sposobem patrzenia na świat występujący w utworze – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia sposób kreacji postaci oraz narratora w utworze Adama Mickiewicza	mowość utworu) – bezbłędnie omawia znaczenie motta, analizuje spór pomiędzy racjonalizmem a romantycznym sposobem patrzenia na świat występujący w utworze – bezbłędnie omawia sposób kreacji postaci oraz narratora w utworze Adama Mickiewicza	mowość utworu) – samodzielnie omawia znaczenie motta, analizuje spór pomiędzy racjonalizmem a romantycznym sposobem patrzenia na świat występujący w utworze – samodzielnie omawia sposób kreacji postaci oraz narratora w utworze Adama Mickiewicza	turze (przełomowość utworu) – z pomocą nauczyciela omawia znaczenie motta, analizuje spór pomiędzy racjonalizmem a romantycznym sposobem patrzenia na świat występujący w utworze – z pomocą nauczyciela omawia sposób kreacji postaci oraz narratora w utworze Adama Mickiewicza	(przełomowość utworu) – podejmuje próbę omówienia znaczenia motta, analizy sporu pomiędzy racjonalizmem a romantycznym sposobem patrzenia na świat występujący w utworze – podejmuje próbę omówienia sposobu postaci oraz narratora w utworze Adama Mickiewicza
Manifest młodego pokole-	2	Adam Mickie-	– pojęcia: manifest literacki,	– samodzielnie oraz bezbłędnie	– bezbłędnie odnajduje w	– samodzielnie odnajduje w	– z pomocą nauczyciela	– podejmuje próbę odnale-

nia – Adam Mickiewicz, <i>Oda do młodości</i>		wicz, <i>Oda do młodości</i>	konflikt pokoleń, polemika, oda – przełomowy charakter utworu Mickiewicza (spór pomiędzy starym i nowym pokoleniem) – <i>Oda do młodości</i> jako utwór programowy polskiego romantyzmu – środki artystycznego wyrazu wykorzystane przez Adama Mickiewicza	odnajduje w <i>Odzie do młodości</i> cechy charakterystyczne dla tego gatunku literackiego – samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia przełomowy charakter utworu Mickiewicza (spór pomiędzy starym i nowym pokoleniem) – samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia, dlaczego <i>Oda do młodości</i> uważana jest za utwór programowy polskich romantyków	<i>Odzie do młodości</i> cechy charakterystyczne dla tego gatunku literackiego – bezbłędnie wyjaśnia przełomowy charakter utworu Mickiewicza (spór pomiędzy starym i nowym pokoleniem) – bezbłędnie wyjaśnia, dlaczego <i>Oda do młodości</i> uważana jest za utwór programowy polskich romantyków	<i>Odzie do młodości</i> cechy charakterystyczne dla tego gatunku literackiego – samodzielnie wyjaśnia przełomowy charakter utworu Mickiewicza (spór pomiędzy starym i nowym pokoleniem) – samodzielnie wyjaśnia, dlaczego <i>Oda do młodości</i> uważana jest za utwór programowy polskich romantyków	odnajduje w <i>Odzie do młodości</i> cechy charakterystyczne dla tego gatunku literackiego – z pomocą nauczyciela wyjaśnia przełomowy charakter utworu Mickiewicza (spór pomiędzy starym i nowym pokoleniem) – z pomocą nauczyciela wyjaśnia, dlaczego <i>Oda do młodości</i> uważana jest za utwór programowy polskich romantyków	zienia w <i>Odzie do młodości</i> cech charakterystycznych dla tego gatunku literackiego – podejmuje próbę wyjaśnienia przełomowego charakteru utworu Mickiewicza (spór pomiędzy starym i nowym pokoleniem) – podejmuje próbę wyjaśnienia, dlaczego <i>Oda do młodości</i> uważana jest za utwór programowy polskich romantyków
Ballada romantyczna	3	Adam Mickiewicz, <i>Rybka, Lilije</i>	– pojęcia: ballada, ludowość, moralność, świtezianka,	– samodzielnie oraz bezbłędnie wskazuje cechy ballady romantycznej, analizując poszczegól-	– bezbłędnie wskazuje cechy ballady romantycznej, analizując poszczegól-	– samodzielnie wskazuje cechy ballady romantycznej, analizując poszczegól-	– z pomocą nauczyciela wskazuje cechy ballady romantycznej, analizując po-	– podejmuje próbę wskazania cech ballady romantycznej, analizując po-

Tajemniczy świat ballady – Adam Mickiewicz, <i>Rybka, Lilije</i>			wina i kara – cechy charakterystyczne romantycznych ballad – motyw winy i kary – ludowa moralność – fantastyka w balladach romantycznych (jej przejawy oraz znaczenie)	jąc poszczególne teksty Mickiewicza – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia motyw winy i kary zawarty w balladach Mickiewicza – samodzielnie oraz bezbłędnie wskazuje elementy grozy, tajemniczości, ludowości w balladach Adama Mickiewicza – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia wpływ ballad romantycznych na literaturę polską późniejszych epok	ne teksty Mickiewicza – bezbłędnie omawia motyw winy i kary zawarty w balladach Mickiewicza – bezbłędnie wskazuje elementy grozy, tajemniczości, ludowości w balladach Adama Mickiewicza – bezbłędnie omawia wpływ ballad romantycznych na literaturę polską późniejszych epok	ne teksty Mickiewicza – samodzielnie omawia motyw winy i kary zawarty w balladach Mickiewicza – samodzielnie wskazuje elementy grozy, tajemniczości, ludowości w balladach Adama Mickiewicza – samodzielnie omawia wpływ ballad romantycznych na literaturę polską późniejszych epok	jąc poszczególne teksty Mickiewicza – z pomocą nauczyciela omawia motyw winy i kary zawarty w balladach Mickiewicza – z pomocą nauczyciela wskazuje elementy grozy, tajemniczości, ludowości w balladach Adama Mickiewicza – z pomocą nauczyciela omawia wpływ ballad romantycznych na literaturę polską późniejszych epok	szczególne teksty Mickiewicza – podejmuje próbę omówienia motywu zbrodni i kary obecnego w wybranych balladach – podejmuje próbę omówienia wpływu ballad romantycznych na literaturę polską późniejszych epok
Wierzenia ludowe i świat nadprzyro-	2	Adam Mickiewicz,	– pojęcia: ballada, ludowość, moralność,	– samodzielnie oraz bezbłędnie wskazuje cechy	– bezbłędnie wskazuje cechy ballady roman-	– samodzielnie wskazuje cechy ballady roman-	– z pomocą nauczyciela wskazuje cechy	– podejmuje próbę wskazania cech ballady

dzony jako sędzia – Adam Mickiewicz, <i>Świtez</i> *Inspiracje balladami		<i>Świtez</i> *Miron Białoszewski, <i>Ballada o zejściu do sklepu</i>	świtezianka, wina i kara – cechy charakterystyczne romantycznych ballad – motyw winy i kary – ludowa moralność – fantastyka w balladach romantycznych (jej przejawy oraz znaczenie)	ballady romantycznej, analizując poszczególne teksty Mickiewicza – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia motyw winy i kary zawarty w balladach Mickiewicza – samodzielnie oraz bezbłędnie wskazuje elementy grozy, tajemniczości, ludowości w balladach Adama Mickiewicza – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia wpływ ballad romantycznych na literaturę polską późniejszych epok	tycznej, analizując poszczególne teksty Mickiewicza – bezbłędnie omawia motyw winy i kary zawarty w balladach Mickiewicza – bezbłędnie wskazuje elementy grozy, tajemniczości, ludowości w balladach Adama Mickiewicza – bezbłędnie omawia wpływ ballad romantycznych na literaturę polską późniejszych epok	tycznej, analizując poszczególne teksty Mickiewicza – samodzielnie omawia motyw winy i kary zawarty w balladach Mickiewicza – samodzielnie wskazuje elementy grozy, tajemniczości, ludowości w balladach Adama Mickiewicza – samodzielnie omawia wpływ ballad romantycznych na literaturę polską późniejszych epok	ballady romantycznej, analizując poszczególne teksty Mickiewicza – z pomocą nauczyciela omawia motyw winy i kary zawarty w balladach Mickiewicza – z pomocą nauczyciela wskazuje elementy grozy, tajemniczości, ludowości w balladach Adama Mickiewicza – z pomocą nauczyciela omawia wpływ ballad romantycznych na literaturę polską późniejszych epok	romantycznej, analizując poszczególne teksty Mickiewicza – podejmuje próbę omówienia motywu zbrodni i katy obecnego w wybranych balladach – podejmuje próbę omówienia wpływu ballad romantycznych na literaturę polską późniejszych epok
---	--	--	--	--	---	---	--	--

Romantycy w miłości Obraz romantycznej miłości – Adam Mickiewicz, <i>Do M***, Niepewność</i>; Juliusz Słowacki, <i>Rozłączenie</i>	4	Adam Mickiewicz, <i>Do M***, Niepewność</i> Juliusz Słowacki, <i>Rozłączenie</i>	– pojęcia: miłość romantyczna, miłość platoniczna – różne sposoby prezentowania motywu miłości w utworach romantycznych – środki artystycznego wyrazu służące kreowaniu obrazu miłości oraz kochanków	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia pojęcia: miłość romantyczna, miłość platoniczna – samodzielnie oraz bezbłędnie analizuje poszczególne teksty, zwracając szczególną uwagę na obraz romantycznej miłości w nich zawarty – samodzielnie oraz bezbłędnie wyszukuje oraz nazywa środki poetyckie występujące w omawianych tekstach – zwraca uwagę na to jaki wpływ miał romantyczny obraz miłości	– bezbłędnie wyjaśnia pojęcia: miłość romantyczna, miłość platoniczna – bezbłędnie analizuje poszczególne teksty, zwracając szczególną uwagę na obraz romantycznej miłości w nich zawarty – bezbłędnie wyszukuje oraz nazywa środki poetyckie występujące w omawianych tekstach – zwraca uwagę na to jaki wpływ miał romantyczny obraz miłości na twórców późniejszych epok oraz ich	– samodzielnie wyjaśnia pojęcia: miłość romantyczna, miłość platoniczna – samodzielnie analizuje poszczególne teksty, zwracając szczególną uwagę na obraz romantycznej miłości w nich zawarty – samodzielnie wyszukuje oraz nazywa środki poetyckie występujące w omawianych tekstach – zwraca uwagę na to jaki wpływ miał romantyczny obraz miłości na twórców późniejszych epok oraz ich	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia pojęcia: miłość romantyczna, miłość platoniczna – z pomocą nauczyciela analizuje poszczególne teksty, zwracając szczególną uwagę na obraz romantycznej miłości w nich zawarty – z pomocą nauczyciela wyszukuje oraz nazywa środki poetyckie występujące w omawianych tekstach – z pomocą nauczyciela zwraca uwagę na to jaki wpływ miał	– podejmuje próbę wyjaśnienia pojęć: miłość romantyczna, miłość platoniczna – podejmuje próbę analizy poszczególnych tekstów ze zwróceniem szczególnej uwagi na obraz romantycznej miłości w nich występujący – podejmuje próbę wyszukiwania oraz nazwania środków poetyckich występujących w omawianych tekstach
---	---	--	--	--	--	--	---	--

				na twórców późniejszych epok oraz ich dzieła	dzieła	dzieła	romantyczny obraz miłości na twórców późniejszych epok oraz ich dzieła	
Romantyczna miłość do oj- czyzny – Adam Mickiewicz, <i>Do Matki Polki</i> ; Juliusz Słow- acki, <i>Sowiński w okopach Woli</i>	2	Adam Mickie- wicz, <i>Do Matki Polki</i> Juliusz Słowac- ki, <i>Sowiński w okopach Woli</i>	– pojęcia: pa- triotyzm, mar- tyrologia, walka narodowowy- zwolenicza, powstanie li- stopadowe, męczeństwo – motyw mę- czeństwa naro- du polskiego w poezji polskich romantyków – postać gen. Sowińskiego – prawda a ro- mantyczne zmyślenie – romantyczna wizja tragicz- nych dziejów historii Polski (sens podej-	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia nastę- pujące pojęcia: patriotyzm, martyrologia, walka narodo- wowyzwoleni- cza, powstanie listopadowe, męczeństwo – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia sposób przedstawiania miłości do oj- czyzny w utwo- rach polskich romantyków – samodzielnie oraz bezbłędnie analizuje wy- brane symbole (np. Matka Polka)	– bezbłędnie wyjaśnia nastę- pujące pojęcia: patriotyzm, martyrologia, walka narodo- wowyzwoleni- cza, powstanie listopadowe, męczeństwo – bezbłędnie omawia sposób przedstawiania miłości do oj- czyzny w utwo- rach polskich romantyków – bezbłędnie analizuje wy- brane symbole (np. Matka Polka) – bezbłędnie	– samodzielnie wyjaśnia nastę- pujące pojęcia: patriotyzm, martyrologia, walka narodo- wowyzwoleni- cza, powstanie listopadowe, męczeństwo – samodzielnie omawia sposób przedstawiania miłości do oj- czyzny w utwo- rach polskich romantyków – samodzielnie analizuje wy- brane symbole (np. Matka Polka) – samodzielnie	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia nastę- pujące pojęcia: patriotyzm, martyrologia, walka narodo- wowyzwoleni- cza, powstanie listopadowe, męczeństwo – z pomocą nauczyciela omawia sposób przedstawiania miłości do oj- czyzny w utwo- rach polskich romantyków – z pomocą nauczyciela przedstawia przejawy mę- czeństwa naro-	– podejmuje próbę wyja- śnienia nastę- pujących pojęć: patriotyzm, martyrologia, walka narodo- wowyzwoleni- cza, powstanie listopadowe, męczeństwo – podejmuje próbę omówie- nia sposobu przedstawiania miłości do oj- czyzny w utwo- rach polskich romantyków – podejmuje próbę zapre- zentowania przejawów męczeństwa

			mowania wysił- ków walki na- rodowowyzwo- leńczej oraz jej konsekwencje)	Polka) – samodzielnie oraz bezbłędnie przedstawia przejawy mę- czeństwa naro- du polskiego zaprezentowa- ne w utworach polskich ro- mantyków – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia wpływ romantycznej wizji miłości do ojczyzny na późniejsze po- kolenia Pola- ków	przedstawia przejawy mę- czeństwa naro- du polskiego zaprezentowa- ne w utworach polskich ro- mantyków – bezbłędnie omawia wpływ romantycznej wizji miłości do ojczyzny na późniejsze po- kolenia Pola- ków	przedstawia przejawy mę- czeństwa naro- du polskiego zaprezentowa- ne w utworach polskich ro- mantyków – samodzielnie omawia wpływ romantycznej wizji miłości do ojczyzny na późniejsze po- kolenia Pola- ków	du polskiego zaprezentowa- ne w utworach polskich ro- mantyków – z pomocą nauczyciela omawia wpływ romantycznej wizji miłości do ojczyzny na późniejsze po- kolenia Pola- ków	narodu polskie- go obecnych w utworach pol- skich romanty- ków – podejmuje próbę omówie- nia wpływu romantycznej wizji miłości do ojczyzny na późniejsze po- kolenia Pola- ków
<i>Pawiem naro- dów byłeś i papugą</i> Ocena społec- zeństwa pol- skiego – Ju- liusz Słowacki,	2	Juliusz Słowac- ki, <i>Grób Aga- memnona</i>	– głos Juliusza Słowackiego – ocena postaw Polaków po powstaniu li- stopadowym – charaktery- styka narodu polskiego (wa-	– samodzielnie oraz bezbłędnie omawia poglą- dy Juliusza Sło- wackiego doty- czące postaw narodu polskie- go – samodzielnie	– bezbłędnie omawia poglą- dy Juliusza Sło- wackiego doty- czące postaw narodu polskie- go – bezbłędnie przedstawia	– samodzielnie omawia poglą- dy Juliusza Sło- wackiego doty- czące postaw narodu polskie- go – samodzielnie przedstawia	– samodzielnie oraz bezbłędnie omawia poglą- dy Juliusza Sło- wackiego doty- czące postaw narodu polskie- go – z pomocą	– podejmuje próbę omówie- nia poglądów Juliusza Sło- wackiego doty- czących postaw narodu polskie- go – podejmuje

<i>Grób Agamemnona</i>			dy Polaków przedstawione przez poetę) – wizja nowej Rzeczypospolitej wyłaniająca się z utworu Juliusza Słowackiego – rola nawiązań do mitologii greckiej	oraz bezbłędnie przedstawia portret Polaków zaprezentowany przez Słowackiego oraz wizję przyszłej Rzeczypospolitej – odnajduje odwołania do mitologii greckiej oraz omawia ich rolę	portret Polaków zaprezentowany przez Słowackiego oraz wizję przyszłej Rzeczypospolitej – odnajduje odwołania do mitologii greckiej oraz omawia ich rolę	portret Polaków zaprezentowany przez Słowackiego oraz wizję przyszłej Rzeczypospolitej – odnajduje odwołania do mitologii greckiej oraz omawia ich rolę	nauczyciela przedstawia portret Polaków zaprezentowany przez Słowackiego oraz wizję przyszłej Rzeczypospolitej – z pomocą nauczyciela odnajduje odwołania do mitologii greckiej oraz omawia ich rolę	próbę przedstawienia portretu Polaków zaprezentowanego przez Słowackiego oraz wizji przyszłej Rzeczypospolitej – podejmuje próbę odnalezienia odwołań do mitologii greckiej oraz omówienia ich roli
Poeta osobny O wielkich ludziach w poezji – Cyprian Kamil Norwid, <i>Bema pamięci żałobny rapsod</i>, <i>Fortepian Chopina</i>	3	Cyprian Kamil Norwid, <i>Bema pamięci żałobny rapsod</i> , <i>Fortepian Chopina</i>	– postać: Cyprian Kamil Norwid, Józef Bem, Fryderyk Chopin – pojęcie: rapsod, grafia – tragiczne losy czwartego wieszca polskiego romantyzmu	–samodzielnie oraz bezbłędnie wskazuje charakterystyczne cechy poezji Cypriana Kamila Norwida – samodzielnie oraz bezbłędnie definiuje takie pojęcia jak: rapsod, grafia – samodzielnie	– bezbłędnie wskazuje charakterystyczne cechy poezji Cypriana Kamila Norwida – bezbłędnie definiuje takie pojęcia jak: rapsod, grafia – bezbłędnie omawia sposób przedstawiania	– samodzielnie wskazuje charakterystyczne cechy poezji Cypriana Kamila Norwida – samodzielnie definiuje takie pojęcia jak: rapsod, grafia – samodzielnie omawia sposób przedstawiania	– z pomocą nauczyciela wskazuje charakterystyczne cechy poezji Cypriana Kamila Norwida – z pomocą nauczyciela definiuje takie pojęcia jak: rapsod, grafia – z pomocą	– podejmuje próbę wskazania charakterystycznych cech poezji Cypriana Kamila Norwida – podejmuje próbę zdefiniowania takich pojęć jak: rapsod, grafia – podejmuje próbę omówie-

			– sławni ludzie w poezji Cypriana Kamila Norwida jako symbol ogólnoludzkich wartości – grafia oraz środki artystycznego wyrazu charakterystyczne dla poezji Cypriana Kamila Norwida	oraz bezbłędnie omawia sposób przedstawiania sławnych postaci w poezji Cypriana Kamila Norwida jako symbolu ogólnoludzkich wartości – samodzielnie oraz bezbłędnie analizuje grafikę oraz środki artystycznego wyrazu charakterystyczne dla poezji Cypriana Kamila Norwida	sławnych postaci w poezji Cypriana Kamila Norwida jako symbolu ogólnoludzkich wartości – bezbłędnie analizuje grafikę oraz środki artystycznego wyrazu charakterystyczne dla poezji Cypriana Kamila Norwida	sławnych postaci w poezji Cypriana Kamila Norwida jako symbolu ogólnoludzkich wartości – samodzielnie analizuje grafikę oraz środki artystycznego wyrazu charakterystyczne dla poezji Cypriana Kamila Norwida	nauczyciela omawia sposób przedstawiania sławnych postaci w poezji Cypriana Kamila Norwida jako symbolu ogólnoludzkich wartości – z pomocą nauczyciela analizuje grafikę oraz środki artystycznego wyrazu charakterystyczne dla poezji Cypriana Kamila Norwida	nia sposobu przedstawiania sławnych postaci w poezji Cypriana Kamila Norwida jako symbolu ogólnoludzkich wartości – podejmuje próbę analizy grafii oraz środków artystycznego wyrazu charakterystycznych dla poezji Cypriana Kamila Norwida
Piszemy zażalenie do romantyków w sprawie Cypriana Kamila Norwida	1		– pojęcie: zażalenie – cechy zażalenia jako formy użytkowej – słownictwo charakterystyczne dla zażalenia	–samodzielnie oraz bezbłędnie wymienia cechy zażalenia – samodzielnie oraz bezbłędnie wymienia słownictwo charakterystyczne dla	– bezbłędnie wymienia cechy zażalenia – bezbłędnie wymienia słownictwo charakterystyczne dla zażalenia – zna kompozy-	– samodzielnie wymienia cechy zażalenia – samodzielnie wymienia słownictwo charakterystyczne dla zażalenia – zna kompozy-	– z pomocą nauczyciela wymienia cechy zażalenia – z pomocą nauczyciela wymienia słownictwo charakterystyczne dla	– podejmuje próbę wymienienia cech zażalenia – podejmuje próbę wymienienia słownictwa charakterystycznego dla zażalenia

				zażalenia – zna kompozycję tej formy użytkowej – samodzielnie oraz bezbłędnie tworzy zażalenia, dbając o odpowiedni układ graficzny tekstu	cję tej formy użytkowej – bezbłędnie tworzy zażalenia, dbając o odpowiedni układ graficzny tekstu	cję tej formy użytkowej – samodzielnie tworzy zażalenia, dbając o odpowiedni układ graficzny tekstu	zażalenia – z pomocą nauczyciela omawia kompozycję tej formy użytkowej – z pomocą nauczyciela tworzy zażalenia, dbając o odpowiedni układ graficzny tekstu	– podejmuje próbę omówienia kompozycji tej formy użytkowej – podejmuje próbę stworzenia zażalenia ze zwróceniem uwagi na układ graficzny tekstu
Z dala od kraju lat dziecinnych... Tęsknota romantycznych emigrantów – Juliusz Słowacki, <i>Smutno mi Boże</i> ; Cyprian Kamil Norwid, <i>Moja piosnka II</i>	2	Juliusz Słowacki, <i>Smutno mi Boże</i> Cyprian Kamil Norwid, <i>Moja piosnka II</i>	– pojęcia: emigracja, Wielka Emigracja, hymn, nostalgia – tęsknota za ojczyzną w utworach romantycznych – wizja Polski w utworach poetów przebywających na emigracji – idealizacja	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia pojęcia: emigracja, Wielka Emigracja, hymn, nostalgia – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia sposób przedstawiania tęsknoty za ojczyzną w utworach ro-	– bezbłędnie wyjaśnia pojęcia: emigracja, Wielka Emigracja, hymn, nostalgia – bezbłędnie omawia sposób przedstawiania tęsknoty za ojczyzną w utworach romantycznych – bezbłędnie	– samodzielnie wyjaśnia pojęcia: emigracja, Wielka Emigracja, hymn, nostalgia – samodzielnie omawia sposób przedstawiania tęsknoty za ojczyzną w utworach romantycznych – samodzielnie	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia pojęcia: emigracja, Wielka Emigracja, hymn, nostalgia – z pomocą nauczyciela omawia sposób przedstawiania tęsknoty za ojczyzną w utworach ro-	– podejmuje próbę wyjaśnienia pojęć: emigracja, Wielka Emigracja, hymn, nostalgia – podejmuje próbę omówienia sposobu przedstawiania tęsknoty za ojczyzną w utworach ro-

			ojczyzny w utworach polskich romantyków-emigrantów	mantycznych – samodzielnie oraz bezbłędnie wskazuje przejawy idealizacji ojczyzny w utworach polskich romantyków-emigrantów	wskazuje przejawy idealizacji ojczyzny w utworach polskich romantyków-emigrantów	wskazuje przejawy idealizacji ojczyzny w utworach polskich romantyków-emigrantów	mantycznych – z pomocą nauczyciela wskazuje przejawy idealizacji ojczyzny w utworach polskich romantyków-emigrantów	mantycznych – podejmuje próbę wskazania przejawów idealizacji ojczyzny w utworach polskich romantyków-emigrantów
Akt komunikacji	2		– pojęcia: język, znak, komunikacja, akt komunikacji językowej – rodzaje komunikacji (werbalna, niewerbalna) – typy znaków – model aktu komunikacji językowej oraz jego elementy – podstawowe funkcje języka	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia takie pojęcia jak: język, znak, komunikacja, akt komunikacji językowej – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia różne typy komunikacji – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia model aktu komunikacji językowej, zwracając uwagę	– bezbłędnie wyjaśnia takie pojęcia jak: język, znak, komunikacja, akt komunikacji językowej – bezbłędnie omawia różne typy komunikacji – bezbłędnie omawia model aktu komunikacji językowej, zwracając uwagę na poszczególne jego elementy i ich	– samodzielnie wyjaśnia takie pojęcia jak: język, znak, komunikacja, akt komunikacji językowej – samodzielnie omawia różne typy komunikacji – samodzielnie omawia model aktu komunikacji językowej, zwracając uwagę na poszczególne jego elementy i ich	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia takie pojęcia jak: język, znak, komunikacja, akt komunikacji językowej – z pomocą nauczyciela omawia różne typy komunikacji – z pomocą nauczyciela omawia model aktu komunikacji językowej, zwracając uwagę	– podejmuje próbę wyjaśnienia następujących pojęć: język, znak, komunikacja, akt komunikacji językowej – podejmuje próbę omówienia typów komunikacji – podejmuje próbę omówienia aktu komunikacji językowej, zwracając uwagę na poszczególne jego

				gę na poszczególne jego elementy i ich znaczenie – samodzielnie oraz bezbłędnie definiuje oraz rozpoznaje podstawowe funkcje języka	znaczenie – bezbłędnie definiuje oraz rozpoznaje podstawowe funkcje języka	znaczenie – samodzielnie definiuje oraz rozpoznaje podstawowe funkcje języka	gę na poszczególne jego elementy i ich znaczenie – z pomocą nauczyciela definiuje oraz rozpoznaje podstawowe funkcje języka	elementy i ich znaczenie – podejmuje próbę zdefiniowania oraz rozpoznania podstawowych funkcji języka
Komunikacja w internecie – wpływ komunikacji internetowej na język	1		– pojęcia: komunikacja internetowa, slang, akronim, Facebook, Instagram – cechy języka służącego do komunikacji w internecie	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia następujące pojęcia: komunikacja internetowa, slang, akronim, Facebook, Instagram – samodzielnie oraz bezbłędnie odnajduje oraz omawia cechy języka służącego do komunikacji w internecie – samodzielnie oraz bezbłędnie	– bezbłędnie wyjaśnia następujące pojęcia: komunikacja internetowa, slang, akronim, Facebook, Instagram – bezbłędnie odnajduje oraz omawia cechy języka służącego do komunikacji w internecie – bezbłędnie tworzy takie formy jak: post,	– samodzielnie wyjaśnia następujące pojęcia: komunikacja internetowa, slang, akronim, Facebook, Instagram – samodzielnie odnajduje oraz omawia cechy języka służącego do komunikacji w internecie – samodzielnie tworzy takie formy jak: post,	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia następujące pojęcia: komunikacja internetowa, slang, akronim, Facebook, Instagram – z pomocą nauczyciela odnajduje oraz omawia cechy języka służącego do komunikacji w internecie – z pomocą nauczyciela	– podejmuje próbę wyjaśnienia następujących pojęć: komunikacja internetowa, slang, akronim, Facebook, Instagram – podejmuje próbę odnalezienia oraz omówienia cech języka służącego do komunikacji w internecie – podejmuje próbę stworze-

				tworzy takie formy jak: post, mail	mail	mail	tworzy takie formy jak: post, mail	nia postu internetowego, maila
Sprawdź, ile wiesz	1			– samodzielnie bezbłędnie powtarza i utrwała wiadomości – samodzielnie bezbłędnie dokonuje selekcji informacji	– bezbłędnie powtarza i utrwała wiadomości – bezbłędnie dokonuje selekcji informacji	– samodzielnie powtarza i utrwała wiadomości – samodzielnie dokonuje selekcji informacji	– powtarza i utrwała wiadomości z pomocą nauczyciela – dokonuje selekcji informacji z pomocą nauczyciela	– podejmuje próbę powtórzenia i utrwalenia wiadomości – podejmuje próbę selekcji informacji
III. POZYTYWIZM								
Wiara w postęp i naukę, czyli epoka pozytywizmu	1		– pochodzenie oraz znaczenie nazwy epoki – ramy czasowe epoki – najważniejsze kierunki i myśli: utylitaryzm, scjentyzm, industrializacja, rewolucja przemysłowa – nazwiska: Herbert Spenser	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia pochodzenie nazwy epoki oraz podaje jej ramy czasowe, sytuuje ją względem innych epok historycznoliterackich – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia kierunki filozoficzne	– bezbłędnie wyjaśnia pochodzenie nazwy epoki oraz podaje jej ramy czasowe, sytuuje ją względem innych epok historycznoliterackich – bezbłędnie omawia kierunki filozoficzne	– samodzielnie wyjaśnia pochodzenie nazwy epoki oraz podaje jej ramy czasowe, sytuuje ją względem innych epok historycznoliterackich – samodzielnie omawia kierunki filozoficzne	– wyjaśnia pochodzenie nazwy epoki oraz podaje jej ramy czasowe z pomocą nauczyciela – omawia kierunki filozoficzne charakterystyczne dla epoki pozytywizmu z pomocą nauczyciela – z pomocą	– podejmuje próbę wyjaśnienia pochodzenia nazwy epoki oraz wskazania jej ram czasowych – podejmuje próbę omówienia najważniejszych kierunków filozoficznych – podejmuje próbę omówienia

			cer, Henryk Sienkiewicz, Eliza Orzeszkowa, Bolesław Prus – prądy artystyczne: realizm, naturalizm – pojęcia: pozytywizm, utylitaryzm, praca u podstaw, praca organiczna, represje, rusyfikacja, determinizm, asymilacja, emancypacja kobiet, determinizm	charakterystyczne dla epoki pozytywizmu – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia charakter epoki, zwraca uwagę na najważniejsze postaci (omawia ich zasługi) – samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia pojęcia związane z epoką pozytywizmu – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia wpływ pozytywizmu na kulturę polską	epoki pozytywizmu – bezbłędnie omawia charakter epoki, zwraca uwagę na najważniejsze postaci (omawia ich zasługi) – bezbłędnie wyjaśnia pojęcia związane z epoką pozytywizmu	epoki pozytywizmu – samodzielnie omawia charakter epoki, zwraca uwagę na najważniejsze postaci (omawia ich zasługi) – samodzielnie wyjaśnia pojęcia związane z epoką pozytywizmu	nauczyciela omawia charakter epoki, zwraca uwagę na najważniejsze postaci – z pomocą nauczyciela potrafi wyjaśnić najważniejsze pojęcia związane z epoką pozytywizmu	nia charakteru epoki oraz wyjaśnienia najważniejszych pojęć z nią związanych
Nowela pozytywistyczna Maska histo-	2	Bolesław Prus, <i>Z legend dawnego Egiptu</i>	– pojęcia: nowela, kostium historyczny – kostium hi-	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia takie pojęcia jak: nowela, ko-	– bezbłędnie wyjaśnia takie pojęcia jak: nowela, kostium histo-	– samodzielnie wyjaśnia takie pojęcia jak: nowela, kostium histo-	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia takie pojęcia jak: nowela, ko-	– podejmuje próbę wyjaśnienia takich pojęć jak: nowela, kostium

ryczna, czyli historia jako sposób przedstawiania współczesnych wydarzeń – Bolesław Prus, <i>Z legend dawnego Egiptu</i>			storyczny jako sposób przedstawiania wydarzeń współczesnych – uniwersalne prawa rządzące światem zawarte w noweli Bolesława Prusa	stium historyczny – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia sposób kreowania świata przedstawionego w noweli Bolesława Prusa – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia uniwersalne prawa rządzące światem zawarte w noweli Bolesława Prusa	ryczny – bezbłędnie omawia sposób kreowania świata przedstawionego w noweli Bolesława Prusa – bezbłędnie omawia uniwersalne prawa rządzące światem zawarte w noweli Bolesława Prusa	ryczny – samodzielnie omawia sposób kreowania świata przedstawionego w noweli Bolesława Prusa – samodzielnie omawia uniwersalne prawa rządzące światem zawarte w noweli Bolesława Prusa	stium historyczny – z pomocą nauczyciela omawia sposób kreowania świata przedstawionego w noweli Bolesława Prusa – z pomocą nauczyciela omawia uniwersalne prawa rządzące światem zawarte w noweli Bolesława Prusa	historyczny – podejmuje próbę omówienia sposobu kreowania świata przedstawionego w noweli Bolesława Prusa – podejmuje próbę omówienia uniwersalnych praw rządzących światem zawartych w noweli Bolesława Prusa
Koncepcja rozwoju społecznego w noweli <i>Z legend dawnego Egiptu</i> Bolesława Prusa	2	Bolesław Prus, <i>Z legend dawnego Egiptu</i>	– inspiracje filozofią Herberta Spencera a prawdy przedstawione w noweli <i>Z legend dawnego Egiptu</i> – porównanie rozwoju państwa do żywego	– samodzielnie oraz bezbłędnie omawia wpływ filozofii Herberta Spencera na prawdy przedstawione w noweli <i>Z legend dawnego Egiptu</i> – samodzielnie	– bezbłędnie omawia wpływ filozofii Herberta Spencera na prawdy przedstawione w noweli <i>Z legend dawnego Egiptu</i> – bezbłędnie przedstawia	– samodzielnie omawia wpływ filozofii Herberta Spencera na prawdy przedstawione w noweli <i>Z legend dawnego Egiptu</i> – samodzielnie przedstawia	– z pomocą nauczyciela omawia wpływ filozofii Herberta Spencera na prawdy przedstawione w noweli <i>Z legend dawnego Egiptu</i> – z pomocą	– podejmuje próbę omówienia wpływu filozofii Herberta Spencera na prawdy przedstawione w noweli <i>Z legend dawnego Egiptu</i> – podejmuje

			organizmu – eliminacja elementów zagrażających rozwojowi państwa	oraz bezbłędnie przedstawia wizję państwa w noweli Prusa (porównanie do żywego organizmu) – samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia powody śmierci młodego Ramzesa – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia uniwersalną wymowę tekstu	wizję państwa w noweli Prusa (porównanie do żywego organizmu) – bezbłędnie wyjaśnia powody śmierci młodego Ramzesa – bezbłędnie omawia uniwersalną wymowę tekstu	wizję państwa w noweli Prusa (porównanie do żywego organizmu) – samodzielnie wyjaśnia powody śmierci młodego Ramzesa – samodzielnie omawia uniwersalną wymowę tekstu	nauczyciela przedstawia wizję państwa w noweli Prusa (porównanie do żywego organizmu) – z pomocą nauczyciela wyjaśnia powody śmierci młodego Ramzesa – z pomocą nauczyciela omawia uniwersalną wymowę tekstu	próbę przedstawienia wizji państwa w noweli Prusa (porównanie do żywego organizmu) – podejmuje próbę wyjaśnienia powodów śmierci młodego Ramzesa – podejmuje próbę omówienia uniwersalnej wymowy tekstu
Powieść historyczna Henryka Sienkiewicza <i>Ku pokrzepieniu serc</i> – Henryk Sienkiewicz, <i>Potop</i>	2	Henryk Sienkiewicz, <i>Potop</i>	– pojęcia: powieść, powieść historyczna, trylogia, scena batalistyczna – funkcje trylogii Sienkiewicza (cykl pisany ku pokrzepieniu serc)	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia takie pojęcia jak: powieść, powieść historyczna, trylogia, scena batalistyczna – samodzielnie oraz bezbłędnie	– bezbłędnie wyjaśnia takie pojęcia jak: powieść, powieść historyczna, trylogia, scena batalistyczna – bezbłędnie wymienia cechy powieści histo-	– samodzielnie wyjaśnia takie pojęcia jak: powieść, powieść historyczna, trylogia, scena batalistyczna – samodzielnie wymienia cechy powieści histo-	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia takie pojęcia jak: powieść, powieść historyczna, trylogia, scena batalistyczna – z pomocą nauczyciela	– podejmuje próbę wyjaśnienia takich pojęć jak: powieść, powieść historyczna, trylogia, scena batalistyczna – podejmuje próbę wymienienia cech

			– wyzyskanie najwznioślejszych momentów z polskiej historii	wymienia cechy powieści historycznej – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia funkcje trylogii Sienkiewicza (cykl pisany ku pokrzepieniu serc)	rycznej – bezbłędnie omawia funkcje trylogii Sienkiewicza (cykl pisany ku pokrzepieniu serc)	rycznej – samodzielnie omawia funkcje trylogii Sienkiewicza (cykl pisany ku pokrzepieniu serc)	wymienia cechy powieści historycznej – z pomocą nauczyciela omawia funkcje trylogii Sienkiewicza (cykl pisany ku pokrzepieniu serc)	powieści historycznej – podejmuje próbę omówienia funkcji trylogii Sienkiewicza (cykl pisany ku pokrzepieniu serc)
Szlachcic sarmata, Kmicic zuchwały zawadiaka – Henryk Sienkiewicz, <i>Potop</i>	2	Henryk Sienkiewicz, <i>Potop</i>	– pojęcia: sarmatyzm, Sarmata, bohater dynamiczny – Kmicic jako bohater dynamiczny (znaczenie przemiany bohatera, droga do zmiany) – Kmicic jako jedna z najciekawszych postaci polskiej literatury – Kmicic a Jacek Soplica	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia takie pojęcia jak: sarmatyzm, Sarmata, bohater dynamiczny – samodzielnie oraz bezbłędnie charakteryzuje postać Andrzeja Kmicica, zwracając uwagę na jego sarmackie inklinacje – samodzielnie oraz bezbłędnie sytuje Andrzeja Kmicica na	– bezbłędnie wyjaśnia takie pojęcia jak: sarmatyzm, Sarmata, bohater dynamiczny – bezbłędnie charakteryzuje postać Andrzeja Kmicica, zwracając uwagę na jego sarmackie inklinacje – bezbłędnie sytuje Andrzeja Kmicica na tle innych bohaterów dynamicznych (np.	– samodzielnie wyjaśnia takie pojęcia jak: sarmatyzm, Sarmata, bohater dynamiczny – samodzielnie charakteryzuje postać Andrzeja Kmicica, zwracając uwagę na jego sarmackie inklinacje – samodzielnie sytuje Andrzeja Kmicica na tle innych bohaterów dynamicznych (np.	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia takie pojęcia jak: sarmatyzm, Sarmata, bohater dynamiczny – z pomocą nauczyciela charakteryzuje postać Andrzeja Kmicica, zwracając uwagę na jego sarmackie inklinacje – z pomocą nauczyciela sytuje Andrzeja Kmicica na	– podejmuje próbę wyjaśnienia takich pojęć jak: sarmatyzm, Sarmata, bohater dynamiczny – podejmuje próbę scharakteryzowania postaci Andrzeja Kmicica, zwracając uwagę na jego sarmackie inklinacje – podejmuje próbę usytuowania Andrze-

				tłe innych bohaterów dynamicznych (np. Jacek Soplica)	Jacek Soplica)	Jacek Soplica)	tłe innych bohaterów dynamicznych (np. Jacek Soplica)	ja Kmicica na tłe innych bohaterów dynamicznych (np. Jacek Soplica)
Rodzaje stylizacji. Styl a stylizacja	1		– pojęcia: styl, stylizacja – różnice pomiędzy stylem a stylizacją – podstawowe typy stylizacji, ich cechy oraz funkcje – stylizacja w <i>Potopie</i> Henryka Sienkiewicza	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia pojęcia: styl, stylizacja – samodzielnie oraz bezbłędnie wymienia różnice pomiędzy stylem a stylizacją – samodzielnie oraz bezbłędnie wymienia podstawowe typy stylizacji, ich cechy oraz funkcje – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia przykłady stylizacji w <i>Potopie</i> Henryka Sienkiewicza	– bezbłędnie wyjaśnia pojęcia: styl, stylizacja – bezbłędnie wymienia różnice pomiędzy stylem a stylizacją – bezbłędnie wymienia podstawowe typy stylizacji, ich cechy oraz funkcje – bezbłędnie omawia przykłady stylizacji w <i>Potopie</i> Henryka Sienkiewicza	– samodzielnie wyjaśnia pojęcia: styl, stylizacja – samodzielnie wymienia różnice pomiędzy stylem a stylizacją – samodzielnie wymienia podstawowe typy stylizacji, ich cechy oraz funkcje – samodzielnie omawia przykłady stylizacji w <i>Potopie</i> Henryka Sienkiewicza	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia pojęcia: styl, stylizacja – z pomocą nauczyciela wymienia różnice pomiędzy stylem a stylizacją – z pomocą nauczyciela wymienia podstawowe typy stylizacji, ich cechy oraz funkcje – z pomocą nauczyciela omawia przykłady stylizacji w <i>Potopie</i> Henryka Sienkiewicza	– podejmuje próbę wyjaśnienia takich pojęć jak: styl, stylizacja – podejmuje próbę wskazania różnic pomiędzy stylem a stylizacją – podejmuje próbę wymienienia podstawowych typów stylizacji, ich cech oraz funkcji – podejmuje próbę omówienia przykładów stylizacji w <i>Potopie</i> Henryka Sienkiewicza

				cza			cza	
Pozytywiści o powstaniu styczniowym Hołd złożony powstańcom – Eliza Orzeszkowa, <i>Gloria victis</i>	2	Eliza Orzeszkowa, <i>Gloria victis</i>	– pojęcia: powstanie styczniowe, cenzura, rusyfikacja, represje – idealizacja powstania oraz powstańców w noweli <i>Gloria victis</i> – rola przyrody w noweli Elizy Orzeszkowej	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia pojęcia: powstanie styczniowe, cenzura, rusyfikacja, represje – samodzielnie wskazuje i omawia przejawy idealizacji powstania oraz powstańców w noweli <i>Gloria victis</i> – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia rolę przyrody w noweli Elizy Orzeszkowej	– bezbłędnie wyjaśnia pojęcia: powstanie styczniowe, cenzura, rusyfikacja, represje – bezbłędnie wskazuje i omawia przejawy idealizacji powstania oraz powstańców w noweli <i>Gloria victis</i> – bezbłędnie omawia rolę przyrody w noweli Elizy Orzeszkowej	– samodzielnie wyjaśnia pojęcia: powstanie styczniowe, cenzura, rusyfikacja, represje – samodzielnie wskazuje i omawia przejawy idealizacji powstania oraz powstańców w noweli <i>Gloria victis</i> – samodzielnie omawia rolę przyrody w noweli Elizy Orzeszkowej	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia pojęcia: powstanie styczniowe, cenzura, rusyfikacja, represje – z pomocą nauczyciela wskazuje i omawia przejawy idealizacji powstania oraz powstańców w noweli <i>Gloria victis</i> – z pomocą nauczyciela omawia rolę przyrody w noweli Elizy Orzeszkowej	– podejmuje próbę wyjaśnienia pojęć: powstanie styczniowe, cenzura, rusyfikacja, represje – podejmuje próbę wskazania i omówienia przejawów idealizacji powstania oraz powstańców w noweli <i>Gloria victis</i> – podejmuje próbę omówienia roli przyrody w noweli Elizy Orzeszkowej
Tworzymy protokół	1		– cechy i elementy protokołu – kompozycja protokołu	– samodzielnie i bezbłędnie omawia zagadnienia takie jak: cechy i elementy protokołu,	– bezbłędnie omawia zagadnienia takie jak: cechy i elementy protokołu, kompozycja	– samodzielnie omawia zagadnienia takie jak: cechy i elementy protokołu, kompozycja	– z pomocą nauczyciela omawia zagadnienia takie jak: cechy i elementy protokołu,	– podejmuje próbę omówienia zagadnień takich jak: cechy i elementy protokołu,

			– słownictwo	kompozycja protokołu, słownictwo – samodzielnie i bezbłędnie tworzy protokół	protokołu, słownictwo – bezbłędnie tworzy protokół	protokołu, słownictwo – samodzielnie tworzy protokół	kompozycja protokołu, słownictwo – z pomocą nauczyciela tworzy protokół	kompozycja protokołu, słownictwo – podejmuje próbę stworze- nia protokołu
Sprawdź, ile wiesz	1			– samodzielnie bezbłędnie powtarza i utrwała wia- domości – samodzielnie bezbłędnie dokonuje se- lekcji informacji	– bezbłędnie powtarza i utrwała wia- domości – bezbłędnie dokonuje se- lekcji informacji	– samodzielnie powtarza i utrwała wia- domości – samodzielnie dokonuje se- lekcji informacji	– powtarza i utrwała wia- domości z po- mocą nauczy- ciela – dokonuje selekcji infor- macji z pomocą nauczyciela	– podejmuje próbę powtó- rzenia i utrwa- lenia wiadomo- ści – podejmuje próbę selekcji informacji
IV. MŁODA POLSKA								
Nowatorstwo zjawisk arty- styczno- literackich w Młodej Polsce	1		– pochodzenie oraz znaczenie nazwy epoki – ramy czasowe epoki – najważniejsze kierunki i myśli: dekadentyzm, katastrofizm – nazwiska:	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia po- chodzenie na- zwy epoki oraz podaje jej ramy czasowe, sytu- uje ją wzglę- dem innych epok historycz- noliterackich – samodzielnie	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia po- chodzenie na- zwy epoki oraz podaje jej ramy czasowe, sytu- uje ją wzglę- dem innych epok historycz- noliterackich – bezbłędnie	– samodzielnie wyjaśnia po- chodzenie na- zwy epoki oraz podaje jej ramy czasowe, sytu- uje ją wzglę- dem innych epok historycz- noliterackich – samodzielnie omawia kierun-	– wyjaśnia po- chodzenie na- zwy epoki oraz podaje jej ramy czasowe z po- mocą nauczy- ciela – omawia kie- runki filozoficz- ne charaktery- styczne dla epoki z pomocą	– podejmuje próbę wyja- śnienia pocho- dzenia nazwy epoki oraz wskazania jej ram czasowych – podejmuje próbę omówie- nia najważniej- szych młodo- polskich

			Schopenhauer, Nietzsche, Przerwa-Tetmajer, Staff, Reymont – prądy artystyczne: impresjonizm, ekspresjonizm, symbolizm, secesja – pojęcia: dekadentyzm, katastrofizm, nietzscheanizm, melancholia, niemoc, chłopotomania	oraz bezbłędnie omawia kierunki filozoficzne charakterystyczne dla epoki – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia charakter epoki, zwraca uwagę na najważniejsze postaci (omawia ich zasługi) – samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia pojęcia związane z epoką – samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia omawia wpływ Młodej Polski na kulturę europejską, w tym polską	omawia kierunki filozoficzne charakterystyczne dla epoki – bezbłędnie omawia charakter epoki, zwraca uwagę na najważniejsze postaci (omawia ich zasługi) – bezbłędnie wyjaśnia pojęcia związane z epoką	ki filozoficzne charakterystyczne dla epoki – samodzielnie omawia charakter epoki, zwraca uwagę na najważniejsze postaci (omawia ich zasługi) – samodzielnie wyjaśnia pojęcia związane z epoką	nauczyciela – z pomocą nauczyciela omawia charakter epoki, zwraca uwagę na najważniejsze postaci – z pomocą nauczyciela potrafi wyjaśnić najważniejsze pojęcia związane z epoką	kierunków filozoficznych – podejmuje próbę omówienia charakteru epoki oraz wyjaśnienia najważniejszych pojęć z nią związanych
Co łagodzi ból	2	Kazimierz Przerwa-Tetmajer,	– pojęcia: niemoc, melan-	– samodzielnie oraz bezbłędnie	– bezbłędnie wyjaśnia takie	– samodzielnie wyjaśnia takie	– z pomocą nauczyciela	– podejmuje próbę wyja-

istnienia? Melancholia, zniechęcenie, poczucie niemocy – Kazimierz Przerwa-Tetmajer, <i>Nie wierzę w nic...</i>		<i>Nie wierzę w nic...</i>	cholia, dekadentyzm, filister, artysta młodopolski – wiersz Kazimierza Przerwy-Tetmajera jako manifest bohemy młodopolskiej – przejawy postawy dekadencjonalnej w utworze Przerwy-Tetmajera	wyjaśnia takie pojęcia jak: niemoc, melancholia, dekadentyzm, filister, artysta młodopolski – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia takie zagadnienia jak: wiersz Kazimierza Przerwy-Tetmajera jako manifest bohemy młodopolskiej; przejawy postawy dekadencjonalnej w utworze Przerwy-Tetmajera	pojęcia jak: niemoc, melancholia, dekadentyzm, filister, artysta młodopolski – bezbłędnie omawia takie zagadnienia jak: wiersz Kazimierza Przerwy-Tetmajera jako manifest bohemy młodopolskiej; przejawy postawy dekadencjonalnej w utworze Przerwy-Tetmajera	pojęcia jak: niemoc, melancholia, dekadentyzm, filister, artysta młodopolski – samodzielnie omawia takie zagadnienia jak: wiersz Kazimierza Przerwy-Tetmajera jako manifest bohemy młodopolskiej; przejawy postawy dekadencjonalnej w utworze Przerwy-Tetmajera	wyjaśnia takie pojęcia jak: niemoc, melancholia, dekadentyzm, filister, artysta młodopolski – z pomocą nauczyciela omawia takie zagadnienia jak: wiersz Kazimierza Przerwy-Tetmajera jako manifest bohemy młodopolskiej; przejawy postawy dekadencjonalnej w utworze Przerwy-Tetmajera	śnienia takich pojęć jak: niemoc, melancholia, dekadentyzm, filister, artysta młodopolski – podejmuje próbę omówienia takich zagadnień jak: wiersz Kazimierza Przerwy-Tetmajera jako manifest bohemy młodopolskiej; przejawy postawy dekadencjonalnej w utworze Przerwy-Tetmajera
Sztuka łagodzi ból istnienia – Kazimierz Przerwa-Tetmajer, <i>Eviva l'arte!</i>	1	Kazimierz Przerwa-Tetmajer, <i>Eviva l'arte!</i>	– mit poety-cygana w poezji młodopolskiej – rola poety – wizja Kazimierza Przerwy-Tetmajera – środki arty-	– samodzielnie oraz bezbłędnie omawia takie zagadnienia jak: mit poety-cygana w poezji młodopolskiej; rola poety – wizja Kazimie-	– bezbłędnie omawia takie zagadnienia jak: mit poety-cygana w poezji młodopolskiej; rola poety – wizja Kazimierza Przerwy-	– samodzielnie omawia takie zagadnienia jak: mit poety-cygana w poezji młodopolskiej; rola poety – wizja Kazimierza Przerwy-	– z pomocą nauczyciela omawia takie zagadnienia jak: mit poety-cygana w poezji młodopolskiej; rola poety – wizja Kazimie-	– podejmuje próbę omówienia takich zagadnień jak: mit poety-cygana w poezji młodopolskiej; rola poety – wizja Kazimierza

			stycznego wy- razu budujące nastroj tekstu	rza Przerwy- Tetmajera; środki arty- stycznego wy- razu budujące nastroj tekstu	Tetmajera; środki arty- stycznego wy- razu budujące nastroj tekstu	Tetmajera; środki arty- stycznego wy- razu budujące nastroj tekstu	rza Przerwy- Tetmajera; środki arty- stycznego wy- razu budujące nastroj tekstu	Przerwy- Tetmajera; środki arty- stycznego wy- razu budujące nastroj tekstu
Ucieczka od melancholii – góry – Kazi- mierz Prze- rwa-Tetmajer, <i>Hala, Pejzaż</i>	2	Kazimierz Prze- rwa-Tetmajer, <i>Hala, Pejzaż</i>	– góry jako jeden z ulubio- nych motywów pojawiających się w poezji młodopolskiej – góry jako sposób ucieczki od młodopol- skiego deka- dentyzmu – mit Tatr w poezji młodo- polskiej	– samodzielnie oraz bezbłędnie omawia takie zagadnienia jak: góry jako jeden z ulubionych motywów po- jawiających się w poezji mło- dopolskiej; góry jako sposób ucieczki od młodopolskiego dekadentyzmu; mit Tatr w po- ezji młodopol- skiej	– bezbłędnie omawia takie zagadnienia jak: góry jako jeden z ulubionych motywów po- jawiających się w poezji mło- dopolskiej; góry jako sposób ucieczki od młodopolskiego dekadentyzmu; mit Tatr w po- ezji młodopol- skiej	– samodzielnie omawia takie zagadnienia jak: góry jako jeden z ulubionych motywów po- jawiających się w poezji mło- dopolskiej; góry jako sposób ucieczki od młodopolskiego dekadentyzmu; mit Tatr w po- ezji młodopol- skiej	– z pomocą nauczyciela omawia takie zagadnienia jak: góry jako jeden z ulubionych motywów po- jawiających się w poezji mło- dopolskiej; góry jako sposób ucieczki od młodopolskiego dekadentyzmu; mit Tatr w po- ezji młodopol- skiej	– podejmuje próbę omówie- nia takich za- gadnień jak: góry jako jeden z ulubionych motywów po- jawiających się w poezji mło- dopolskiej; góry jako sposób ucieczki od młodopolskiego dekadentyzmu; mit Tatr w po- ezji młodopol- skiej
Od dekadentyzmu do nie- tzscheanizmu Poezja nastro- ju – Leopold	1	Leopold Staff, <i>Deszcz jesienny</i>	– pojęcia: de- kadentyzm, melancholia, synestezja – wiersz Staffa jako przykład utworu wyraża-	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia takie pojęcia jak: dekadentyzm, melancholia, synestezja	– bezbłędnie wyjaśnia takie pojęcia jak: dekadentyzm, melancholia, synestezja – bezbłędnie	– samodzielnie wyjaśnia takie pojęcia jak: dekadentyzm, melancholia, synestezja – samodzielnie	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia takie pojęcia jak: dekadentyzm, melancholia, synestezja	– podejmuje próbę wyja- śnienia takich pojęć jak: de- kadentyzm, melancholia, synestezja

Staff, <i>Deszcz jesienny</i>			jącego nastroje dekadencje – muzyczność tekstu – środki artystycznego wyrazu budujące nastrój tekstu (np. synestezje)	– samodzielnie oraz bezbłędnie omawia takie zagadnienia jak: wiersz Staffa jako przykład utworu wyrażającego nastroje dekadencje; muzyczność tekstu; środki artystycznego wyrazu budujące nastrój tekstu (np. synestezje)	omawia takie zagadnienia jak: wiersz Staffa jako przykład utworu wyrażającego nastroje dekadencje; muzyczność tekstu; środki artystycznego wyrazu budujące nastrój tekstu (np. synestezje)	omawia takie zagadnienia jak: wiersz Staffa jako przykład utworu wyrażającego nastroje dekadencje; muzyczność tekstu; środki artystycznego wyrazu budujące nastrój tekstu (np. synestezje)	– z pomocą nauczyciela omawia takie zagadnienia jak: wiersz Staffa jako przykład utworu wyrażającego nastroje dekadencje; muzyczność tekstu; środki artystycznego wyrazu budujące nastrój tekstu (np. synestezje)	– podejmuje próbę omówienia takich zagadnień jak: wiersz Staffa jako przykład utworu wyrażającego nastroje dekadencje; muzyczność tekstu; środki artystycznego wyrazu budujące nastrój tekstu (np. synestezje)
Nietzscheańska wizja człowieka – Leopold Staff, <i>Kowal</i>	1	Leopold Staff, <i>Kowal</i>	– wiersz Staffa jako wyraz zafascynowania filozofią Nietzschego – środki artystycznego wyrazu budujące nastrój tekstu	– samodzielnie oraz bezbłędnie omawia takie zagadnienia jak: wiersz Staffa jako wyraz zafascynowania filozofią Nietzschego ; środki artystycznego wyrazu budujące nastrój tekstu	– bezbłędnie omawia takie zagadnienia jak: wiersz Staffa jako wyraz zafascynowania filozofią Nietzschego ; środki artystycznego wyrazu budujące nastrój tekstu	– samodzielnie omawia takie zagadnienia jak: wiersz Staffa jako wyraz zafascynowania filozofią Nietzschego ; środki artystycznego wyrazu budujące nastrój tekstu	– z pomocą nauczyciela omawia takie zagadnienia jak: wiersz Staffa jako wyraz zafascynowania filozofią Nietzschego ; środki artystycznego wyrazu budujące nastrój tekstu	– podejmuje próbę omówienia takich zagadnień jak: wiersz Staffa jako wyraz zafascynowania filozofią Nietzschego ; środki artystycznego wyrazu budujące nastrój tekstu
Afirmacja i	1	Leopold Staff,	– pojęcia: so-	– samodzielnie	– bezbłędnie	– samodzielnie	– z pomocą	– podejmuje

radość życia – Leopold Staff, <i>Dzieciństwo</i>		<i>Dzieciństwo</i>	net, reminiscencja – idealizacja obrazu dzieciństwa w utworze Leopolda Staffa – środki artystycznego wyrazu budujące nastrój tekstu	oraz bezbłędnie wyjaśnia takie pojęcia jak: sonet, reminiscencja – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia takie zagadnienia jak: idealizacja obrazu dzieciństwa w utworze Leopolda Staffa; środki artystycznego wyrazu budujące nastrój tekstu	wyjaśnia takie pojęcia jak: sonet, reminiscencja – bezbłędnie omawia takie zagadnienia jak: idealizacja obrazu dzieciństwa w utworze Leopolda Staffa; środki artystycznego wyrazu budujące nastrój tekstu	wyjaśnia takie pojęcia jak: sonet, reminiscencja – samodzielnie omawia takie zagadnienia jak: idealizacja obrazu dzieciństwa w utworze Leopolda Staffa; środki artystycznego wyrazu budujące nastrój tekstu	nauczyciela wyjaśnia takie pojęcia jak: sonet, reminiscencja – z pomocą nauczyciela omawia takie zagadnienia jak: idealizacja obrazu dzieciństwa w utworze Leopolda Staffa; środki artystycznego wyrazu budujące nastrój tekstu	próbę wyjaśnienia takich pojęć jak: sonet, reminiscencja – podejmuje próbę omówienia takich zagadnień jak: idealizacja obrazu dzieciństwa w utworze Leopolda Staffa; środki artystycznego wyrazu budujące nastrój tekstu
Młodopolska wieś Powieść społeczno-obyczajowa – Władysław Stanisław Reymont, <i>Chłopi</i>	2	Władysław Reymont, <i>Chłopi</i>	– pojęcia: chłopomania, powieść realistyczna – panorama życia XIX-wiecznej wsi ukazana w utworze Reymonta (obyczaje, realia bytowania, stosunki	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia takie pojęcia jak: chłopomania, powieść realistyczna – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia panoramę życia XIX-wiecznej wsi	– bezbłędnie wyjaśnia takie pojęcia jak: chłopomania, powieść realistyczna – bezbłędnie omawia panoramę życia XIX-wiecznej wsi ukazaną w utworze Rey-	– samodzielnie wyjaśnia takie pojęcia jak: chłopomania, powieść realistyczna – samodzielnie omawia panoramę życia XIX-wiecznej wsi ukazaną w utworze Rey-	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia takie pojęcia jak: chłopomania, powieść realistyczna – z pomocą nauczyciela omawia panoramę życia XIX-wiecznej wsi	– podejmuje próbę wyjaśnienia takich pojęć jak: chłopomania, powieść realistyczna – podejmuje próbę omówienia panoramy życia XIX-wiecznej wsi

			społeczne)	ukazaną w utworze Reymonta (obyczaj, realia bytowania, stosunki społeczne)	monta (obyczaj, realia bytowania, stosunki społeczne)	monta (obyczaj, realia bytowania, stosunki społeczne)	ukazaną w utworze Reymonta (obyczaj, realia bytowania, stosunki społeczne)	ukazanej w utworze Reymonta (obyczaj, realia bytowania, stosunki społeczne)
Sposób przedstawiania i rola przyrody w życiu chłopów – Władysław Stanisław Reymont, <i>Chłopi</i>	2	Władysław Reymont, <i>Chłopi</i>	– rola przyrody w życiu bohaterów powieści Reymonta – środki językowe służące prezentowaniu obrazu przyrody – symbolizm i ekspresjonizm a obrazy przyrody w powieści Reymonta	– samodzielnie oraz bezbłędnie omawia takie zagadnienia jak: rola przyrody w życiu bohaterów powieści Reymonta; środki językowe służące w prezentowaniu obrazu przyrody; symbolizm, ekspresjonizm a obrazy przyrody w powieści Reymonta	– bezbłędnie omawia takie zagadnienia jak: rola przyrody w życiu bohaterów powieści Reymonta; środki językowe służące w prezentowaniu obrazu przyrody; symbolizm, ekspresjonizm a obrazy przyrody w powieści Reymonta	– samodzielnie omawia takie zagadnienia jak: rola przyrody w życiu bohaterów powieści Reymonta; środki językowe służące w prezentowaniu obrazu przyrody; symbolizm, ekspresjonizm a obrazy przyrody w powieści Reymonta	– z pomocą nauczyciela omawia takie zagadnienia jak: rola przyrody w życiu bohaterów powieści Reymonta; środki językowe służące w prezentowaniu obrazu przyrody; symbolizm, ekspresjonizm a obrazy przyrody w powieści Reymonta	– podejmuje próbę omówienia takich zagadnień jak: rola przyrody w życiu bohaterów powieści Reymonta; środki językowe służące w prezentowaniu obrazu przyrody; symbolizm, ekspresjonizm a obrazy przyrody w powieści Reymonta
Mitologizacja i tradycja – Władysław Stanisław Reymont, <i>Chłopi</i>	1	Władysław Reymont, <i>Chłopi</i>	– pojęcia: mitologizacja, sakralizacja, epopeja chłopska – sposoby prezentacji tradycji w utworze	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia takie pojęcia jak: mitologizacja, sakralizacja, epopeja chłopska	– bezbłędnie wyjaśnia takie pojęcia jak: mitologizacja, sakralizacja, epopeja chłopska	– samodzielnie wyjaśnia takie pojęcia jak: mitologizacja, sakralizacja, epopeja chłopska	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia takie pojęcia jak: mitologizacja, sakralizacja, epopeja chłopska	– podejmuje próbę wyjaśnienia takich pojęć jak: mitologizacja, sakralizacja, epopeja chłopska

			Reymonta – elementy mitologizacji w tekście Reymonta oraz jej funkcje	ska – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia takie zagadnienia jak: sposoby prezentacji tradycji w utworze Reymonta; elementy mitologizacji w tekście Reymonta oraz jej funkcje	– bezbłędnie omawia takie zagadnienia jak: sposoby prezentacji tradycji w utworze Reymonta; elementy mitologizacji w tekście Reymonta oraz jej funkcje	– samodzielnie omawia takie zagadnienia jak: sposoby prezentacji tradycji w utworze Reymonta; elementy mitologizacji w tekście Reymonta oraz jej funkcje	ska – z pomocą nauczyciela omawia takie zagadnienia jak: sposoby prezentacji tradycji w utworze Reymonta; elementy mitologizacji w tekście Reymonta oraz jej funkcje	– podejmuje próbę omówienia takich zagadnień jak: sposoby prezentacji tradycji w utworze Reymonta; elementy mitologizacji w tekście Reymonta oraz jej funkcje
Sprawdź, ile wiesz	1			– samodzielnie bezbłędnie powtarza i utrwała wiadomości – samodzielnie bezbłędnie dokonuje selekcji informacji	– bezbłędnie powtarza i utrwała wiadomości – bezbłędnie dokonuje selekcji informacji	– samodzielnie powtarza i utrwała wiadomości – samodzielnie dokonuje selekcji informacji	– powtarza i utrwała wiadomości z pomocą nauczyciela – dokonuje selekcji informacji z pomocą nauczyciela	– podejmuje próbę powtórzenia i utrwalenia wiadomości – podejmuje próbę selekcji informacji
ŁĄCZNIE								68 godzin

PLAN WYNIKOWY Z JĘZYKA POLSKIEGO (DO PODRĘCZNIKA *JĘZYK POLSKI 3*) – KLASA TRZECIA SZKOŁY BRANŻOWEJ I STOPNIA

Katarzyna Tomaszek

Plan wynikowy został skonstruowany na podstawie *ROZPORZĄDZENIA MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ z dnia 26 lipca 2018 roku* w sprawie podstawy programowej kształcenia branżowej szkoły I stopnia.

- pozycje oznaczone gwiazdką wskazują na lektury z zakresu uzupełniającego

Temat (rozumiany jako lekcja)	Liczba godzin	Teksty, w tym teksty kultury	Zakres materiału (treści)	Wymagania z zakresu kształcenia				
				Ocena celująca	Ocena bardzo dobra	Ocena dobra	Ocena dostateczna	Ocena dopuszczająca
				Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:
I. DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE								
O dwudziestolecu międzywojennym	1		– pochodzenie oraz znaczenie nazwy epoki – ramy czasowe epoki – najważniejsze kierunki i myśli: <i>totalitaryzm, komunizm</i> – nazwiska: Pablo Picasso, Wassily Kandinsky, Władysław Strzemiński, Katarzyna Kobro, Zygmunt	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia pochodzenie nazwy epoki oraz podaje jej ramy czasowe, sytuuje ją względem innych epok historycznoliterackich – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia kierunki filozoficzne charakterystyczne dla	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia pochodzenie nazwy epoki oraz podaje jej ramy czasowe, sytuuje ją względem innych epok historycznoliterackich – bezbłędnie omawia kierunki filozoficzne charakterystyczne dla dwudziestole-	– samodzielnie wyjaśnia pochodzenie nazwy epoki oraz podaje jej ramy czasowe, sytuuje ją względem innych epok historycznoliterackich – samodzielnie omawia kierunki filozoficzne charakterystyczne dla dwudziestolecia międzywo-	– wyjaśnia pochodzenie nazwy epoki oraz podaje jej ramy czasowe z pomocą nauczyciela – omawia kierunki filozoficzne charakterystyczne dla epoki z pomocą nauczyciela – z pomocą nauczyciela omawia charakter epoki, zwraca	– podejmuje próbę wyjaśnienia pochodzenia nazwy epoki oraz wskazania jej ram czasowych – podejmuje próbę omówienia najważniejszych kierunków filozoficznych – podejmuje próbę omówienia charakteru epoki oraz wy-

			Freud, Henri Bergson – pojęcia: <i>psychoanaliza, bergsonizm, kabaret, kastrofizm, modernizm</i>	dwudziestolecia międzywojennego – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia charakter epoki, zwraca uwagę na najważniejsze postaci (omawia ich zasługi) – samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia pojęcia związane z dwudziestoleciem międzywojennym	cia międzywojennego – bezbłędnie omawia charakter epoki, zwraca uwagę na najważniejsze postaci (omawia ich zasługi) – bezbłędnie wyjaśnia najważniejsze pojęcia związane z dwudziestoleciem międzywojennym	jennego – samodzielnie omawia charakter epoki, zwraca uwagę na najważniejsze postaci (omawia ich zasługi) – samodzielnie wyjaśnia pojęcia związane z epoką	ca uwagę na najważniejsze postaci – z pomocą nauczyciela potrafi wyjaśnić najważniejsze pojęcia związane z epoką	jaśnienia najważniejszych związanych z nią pojęć
Skamandryci Powojenna wizja poety	3	Julian Tuwim, <i>Do krytyków</i> Jan Lechoń, <i>Obżarstwo i pijaństwo</i> Kazimierz Wierzyński,	– pojęcia: <i>autoironia, Skamander, grupa literacka, kawiarnia literacka, karykatura, ironia, wodewil, apoteoza, urbanizm, witalizm</i> – postaci: Julian	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia pojęcia: <i>autoironia, Skamander, grupa literacka, ironia</i> – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia problematykę ana-	– bezbłędnie wyjaśnia pojęcia: <i>autoironia, Skamander, grupa literacka, ironia</i> – bezbłędnie omawia problematykę analizowanych	– samodzielnie wyjaśnia pojęcia: <i>autoironia, Skamander, grupa literacka, ironia</i> – samodzielnie omawia problematykę analizowanych	– z pomocą nauczyciela jest w stanie wyjaśnić pojęcia: <i>autoironia, Skamander, grupa literacka, ironia</i> – z pomocą nauczyciela jest w stanie omó-	– podejmuje próbę wyjaśnienia pojęć: <i>autoironia, Skamander, grupa literacka, ironia</i> – podejmuje próbę omówienia problematyki analizowa-

		<i>Skok o tycze</i>	Tuwim, Jarosław Iwaszkiewicz, Antoni Słonimski, Kazimierz Wierzyński, Jan Lechoń	lizowanych utworów – samodzielnie omawia cechy charakterystyczne poezji omawianych artystów z grupy Skamander	utworów – bezbłędnie omawia cechy charakterystyczne poezji omawianych artystów z grupy Skamander	utworów – samodzielnie omawia cechy charakterystyczne poezji omawianych artystów z grupy Skamander	więc problematykę analizowanych utworów	nych tekstów
„A wiosną niechaj wiosnę, nie Polskę, zobaczę” – Jan Lechoń, <i>Herostrates</i>	1	Jan Lechoń, <i>Herostrates</i>	– pojęcia: <i>polemika</i> – postaci: Herostrates – przełomowy charakter tekstu Jana Lechońa	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia pojęcie: <i>polemika</i> – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia problematykę analizowanego tekstu – samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia, na czym polegał przełomowy charakter tekstu Jana Lechońa	– bezbłędnie wyjaśnia pojęcie: <i>polemika</i> – bezbłędnie omawia problematykę analizowanego tekstu – bezbłędnie wyjaśnia, na czym polegał przełomowy charakter tekstu Jana Lechońa	– samodzielnie wyjaśnia pojęcie: <i>polemika</i> – samodzielnie omawia problematykę analizowanego tekstu – samodzielnie wyjaśnia, na czym polegał przełomowy charakter tekstu Jana Lechońa	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia pojęcie: <i>polemika</i> – z pomocą nauczyciela omawia problematykę analizowanego utworu – z pomocą nauczyciela wyjaśnia, na czym polegał przełomowy charakter tekstu Jana Lechońa	– podejmuje próbę wyjaśnienia pojęcia <i>polemika</i> – podejmuje próbę omówienia problematyki analizowanego tekstu i wskazania przejawów jego przełomowego charakteru

Nowoczesna romantyczka – Maria Pawlikowska-Jasnorzewska, <i>Pocałunki i Babcia</i>	1	Maria Pawlikowska-Jasnorzewska, <i>Pocałunki i Babcia</i>	– pojęcia: <i>poezja kobieca, erotyk, konwenanse</i> – postać: Maria Pawlikowska-Jasnorzewska	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia pojęcia: <i>poezja kobieca, erotyk, konwenanse</i> – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia charakterystyczne cechy poezji Marii Pawlikowskiej-Jasnorzewskiej – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia tematykę analizowanych utworów z uwzględnieniem charakterystycznych dla poetki środków artystycznego wyrazu	– bezbłędnie wyjaśnia pojęcia: <i>poezja kobieca, erotyk, konwenanse</i> – bezbłędnie omawia charakterystyczne cechy poezji Marii Pawlikowskiej-Jasnorzewskiej – bezbłędnie omawia tematykę analizowanych utworów	– samodzielnie wyjaśnia pojęcia: <i>poezja kobieca, erotyk, konwenanse</i> – samodzielnie omawia charakterystyczne cechy poezji Marii Pawlikowskiej-Jasnorzewskiej – samodzielnie omawia tematykę analizowanych utworów	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia pojęcia: <i>poezja kobieca, erotyk, konwenanse</i> – z pomocą nauczyciela potrafi wskazać charakterystyczne cechy poezji Marii Pawlikowskiej-Jasnorzewskiej – z pomocą nauczyciela potrafi omówić tematykę analizowanych utworów	– podejmuje próbę wyjaśnienia pojęć: <i>poezja kobieca, erotyk, konwenanse</i> – podejmuje próbę omówienia tematyki analizowanych utworów
Energia natury w miłości zakłę-	1	Bolesław Leśmian, <i>W</i>	– pojęcia: <i>erotyk, neologizm,</i>	– samodzielnie oraz bezbłędnie	– bezbłędnie wyjaśnia poję-	– samodzielnie wyjaśnia poję-	– z pomocą nauczyciela	– podejmuje próbę wyjaśnia

ta – Bolesław Leśmian, <i>W malinowym chruśniaku</i>		<i>malinowym chruśniaku</i>	<i>leśmianizm</i> – postać: Bolesław Leśmian	wyjaśnia pojęcie: <i>erotyk, neologizm, leśmianizm</i> – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia charakterystyczne cechy poezji Bolesława Leśmiana – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia tematykę analizowanego tekstu – samodzielnie oraz bezbłędnie potrafi wskazać przykłady neologizmów w omawianym tekście	cia: <i>erotyk, neologizm, leśmianizm</i> – bezbłędnie omawia charakterystyczne cechy poezji Bolesława Leśmiana – bezbłędnie omawia tematykę analizowanego tekstu – bezbłędnie potrafi wskazać przykłady neologizmów w omawianym tekście	cia: <i>erotyk, neologizm, leśmianizm</i> – samodzielnie omawia charakterystyczne cechy poezji Bolesława Leśmiana – samodzielnie omawia tematykę analizowanego tekstu – samodzielnie potrafi wskazać przykłady neologizmów w omawianym tekście	wyjaśnia pojęcie: <i>erotyk, neologizm, leśmianizm</i> – z pomocą nauczyciela omawia problematykę analizowanego tekstu – z pomocą nauczyciela potrafi znaleźć w tekście przykłady neologizmów	pojęć: <i>erotyk, neologizm</i> – podejmuje próbę omówienia problematyki analizowanego tekstu
Iłła, poetka osobna – Kazimiera Iłłakowiczówna, <i>Czarownica</i>	1	Kazimiera Iłłakowiczówna, <i>Czarownica</i>	– postać: Kazimiera Iłłakowiczówna	– samodzielnie oraz bezbłędnie podaje najważniejsze fakty dotyczące twórczości Ka-	– bezbłędnie podaje najważniejsze fakty dotyczące twórczości Kazimierzy Iłłako-	– samodzielnie najważniejsze fakty dotyczące twórczości Kazimierzy Iłłako-	– z pomocą nauczyciela najważniejsze fakty dotyczące twórczości Kazimierzy Iłłako-	– podejmuje próbę wskazania charakterystycznych cech poezji Kazimierzy Iłłakowiczówny

				zimiery Iłako- wiczówny – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia tema- tykę analizo- wanego tekstu	wiczówny – bezbłędnie omawia tema- tykę analizo- wanego tekstu	wiczówny – samodzielnie omawia tema- tykę analizo- wanego tekstu	wiczówny – z pomocą nauczyciela omawia tema- tykę analizo- wanego tekstu	czówny – podejmuje próbę omówie- nia tematyki analizowanego utworu poetki
Poezja nowo- czesności – Ju- lian Przyboś, <i>Gmachy</i>	1	Julian Przy- boś, <i>Gmachy</i>	– pojęcia: <i>awangarda, antytradycjonalizm</i> – postać: Julian Przyboś	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia poję- cia: <i>awangarda, antytradycjonalizm</i> – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia tema- tykę analizo- wanego utworu Przybosia, wskazując na środki arty- stycznego wy- razu użyte przez poetę	– bezbłędnie wyjaśnia poję- cia: <i>awangarda, antytradycjonalizm</i> – bezbłędnie omawia tema- tykę analizo- wanego utworu Przybosia, wskazując na środki arty- stycznego wy- razu użyte przez poetę	– samodzielnie wyjaśnia poję- cia: <i>awangarda, antytradycjonalizm</i> – samodzielnie omawia tema- tykę analizo- wanego utworu Przybosia, wskazując na środki arty- stycznego wy- razu użyte przez poetę	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia poję- cia: <i>awangarda, antytradycjonalizm</i> – z pomocą nauczyciela omawia tema- tykę analizo- wanego utworu Przybosia	– podejmuje próbę wyja- śnienia pojęcia <i>awangarda</i> – podejmuje próbę omówie- nia tematyki analizowanego utworu Przybo- sia
„Słowa na wol- ności...” – czyli zamierzone błędy ortogra- ficzne w twór-	2	Bruno Jasień- ski, <i>Foot-ball wszystkich świętych</i>	– pojęcia: <i>futurizm, błąd ortograficzny, zapis fonetycz-</i>	– samodzielnie oraz bezbłędnie omawia podej- ście futurystów do kwestii pol-	– bezbłędnie omawia podej- ście futurystów do kwestii pol- skiej ortografii i	– samodzielnie omawia podej- ście futurystów do kwestii pol- skiej ortografii i	– z pomocą nauczyciela omawia podej- ście futurystów do kwestii pol-	– podejmuje próbę omówie- nia podejścia futurystów do kwestii polskiej

czości futury- stów – Bruno Jasieński, <i>Foot- ball wszystkich świętych</i>			ny – postać: Bruno Jasieński	skiej ortografii i wskazuje jego konsekwencje – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia pro- blematykę ana- lizowanego utworu, zwr- cając uwagę na podejście auto- ra do kwestii zapisu ortogra- ficznego	wskazuje jego konsekwencje – bezbłędnie omawia pro- blematykę ana- lizowanego utworu, zwr- cając uwagę na podejście auto- ra do kwestii zapisu ortogra- ficznego	wskazuje jego konsekwencje – samodzielnie omawia pro- blematykę ana- lizowanego utworu, zwr- cając uwagę na podejście auto- ra do kwestii zapisu ortogra- ficznego	skiej ortografii i wskazuje jego konsekwencje – z pomocą nauczyciela omawia pro- blematykę ana- lizowanego utworu, zwr- cając uwagę na podejście auto- ra do kwestii zapisu ortogra- ficznego	ortografii – podejmuje próbę omówie- nia tematyki analizowanego tekstu
W obliczu nad- chodzącej za- głady – Józef Czechowicz, <i>Żal</i> ; Czesław Miłosz, <i>Piosenka o koń- cu świata</i>	2	Józef Cze- chowicz, <i>Żal</i> ; Czesław Mi- łosz, <i>Piosen- ka o końcu świata</i>	– pojęcia: <i>kata- strofizm, totali- taryzm, apote- oza, Arkadia</i> – postaci: Cze- sław Miłosz, Józef Czecho- wicz	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia, jaki wpływ miały wydarzenia społeczno- polityczne w Polsce na po- jawienie się motywów kata- stroficznych w literaturze dwudziestole- cia międzywo- jennego – samodzielnie	– bezbłędnie wyjaśnia, jaki wpływ miały wydarzenia społeczno- polityczne w Polsce na po- jawienie się o motywów kata- stroficznych w literaturze dwudziestole- cia międzywo- jennego – bezbłędnie porównuje	– samodzielnie wyjaśnia, jaki wpływ miały wydarzenia społeczno- polityczne w Polsce na po- jawienie się motywów kata- stroficznych w literaturze dwudziestole- cia międzywo- jennego – samodzielnie porównuje	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia, jaki wpływ miały wydarzenia społeczno- polityczne w Polsce na po- jawienie się motywów kata- stroficznych w literaturze dwudziestole- cia międzywo- jennego – z pomocą	– podejmuje próbę omówie- nia wpływu wydarzeń spo- łeczno- politycznych w Polsce na po- jawienie się motywów kata- stroficznych w literaturze dwudziestole- cia międzywo- jennego – podejmuje próbę przed-

				oraz bezbłędnie porównuje wizje końca świata pojawiające się w <i>Żalu</i> Józefa Czechowicza i <i>Piosence o końcu świata</i> Czesława Miłosza – analizuje środki artystycznego wyrazu mające wpływ na nastrój utworów	wizje końca świata pojawiające się w <i>Żalu</i> Józefa Czechowicza i <i>Piosence o końcu świata</i> Czesława Miłosza – analizuje środki artystycznego wyrazu mające wpływ na nastrój utworów	wizje końca świata pojawiające się w <i>Żalu</i> Józefa Czechowicza i <i>Piosence o końcu świata</i> Czesława Miłosza – analizuje środki artystycznego wyrazu mające wpływ na nastrój utworów	nauczyciela porównuje wizje końca świata pojawiające się w <i>Żalu</i> Józefa Czechowicza i <i>Piosence o końcu świata</i> Czesława Miłosza – z pomocą nauczyciela analizuje środki artystycznego wyrazu mające wpływ na nastrój utworów	stawienia obrazu końca świata pojawiającego się w <i>Żalu</i> Józefa Czechowicza i <i>Piosence o końcu świata</i> Czesława Miłosza
Sprawdź, ile wiesz	1			– samodzielnie bezbłędnie powtarza i utrwała wiadomości dotyczące dwudziestolecia międzywojennego – samodzielnie bezbłędnie dokonuje se-	– bezbłędnie powtarza i utrwała wiadomości dotyczące dwudziestolecia międzywojennego – bezbłędnie dokonuje selekcji informacji	– samodzielnie powtarza i utrwała wiadomości dotyczące dwudziestolecia międzywojennego – samodzielnie dokonuje selekcji informacji	– z pomocą nauczyciela powtarza i utrwała wiadomości dotyczące dwudziestolecia międzywojennego – z pomocą nauczyciela dokonuje se-	– podejmuje próbę powtórzenia i utrwalenia wiadomości dotyczące dwudziestolecia międzywojennego – podejmuje próbę selekcji informacji

				lekcji informacji			lekcji informacji	
II. Literatura XX i XXI wieku								
Różne oblicza literatury XX Poezja mrocznego czasu – Tadeusz Gajcy, <i>Przed odejściem, Miłość bez jutra</i>	2	Tadeusz Gajcy, <i>Przed odejściem, Miłość bez jutra</i>	– pojęcia: <i>pokolenie Kolumbów, Armia Krajowa, II wojna światowa</i> – postać: Tadeusz Gajcy	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia termin <i>pokolenie Kolumbów</i> – zna jego genezę – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia tematykę i cechy charakterystyczne twórczości Tadeusza Gajcego – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia problematykę omawianych wierszy Gajcego, zwracając uwagę na środki artystycznego wyrazu tworzące nastrój wierszy	– bezbłędnie wyjaśnia termin <i>pokolenie Kolumbów</i> – zna jego genezę – bezbłędnie omawia tematykę i cechy charakterystyczne twórczości Tadeusza Gajcego – bezbłędnie omawia problematykę omawianych wierszy Gajcego, zwracając uwagę na środki artystycznego wyrazu tworzące nastrój wierszy – wskazuje i omawia elementy katastro-	– samodzielnie wyjaśnia termin <i>pokolenie Kolumbów</i> – zna jego genezę – samodzielnie omawia tematykę i cechy charakterystyczne twórczości Tadeusza Gajcego – samodzielnie omawia problematykę omawianych wierszy Gajcego, zwracając uwagę na środki artystycznego wyrazu tworzące nastrój wierszy	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia termin <i>pokolenie Kolumbów</i> – z pomocą nauczyciela omawia tematykę i cechy charakterystyczne twórczości Tadeusza Gajcego – z pomocą nauczyciela omawia problematykę omawianych wierszy Gajcego	– podejmuje próbę wyjaśnienia terminu <i>pokolenie Kolumbów</i> – podejmuje próbę omówienia problematyki omawianych wierszy Gajcego

				– wskazuje i omawia elementy katastroficzne obecne w utworach Tadeusza Gajcego	ficzne obecne w utworach Tadeusza Gajcego			
„Ja, żołnierz, poeta...” – Krzysztof Kamil Baczyński, <i>Pokolenie, Z głową na karabinie, *** (Niebo złote ci otworzę)</i>	2	Krzysztof Kamil Baczyński, <i>Pokolenie, Z głową na karabinie, *** (Niebo złote ci otworzę)</i>	– pojęcia: <i>apokalipsa spełniona, historiozofia, arkadia, dehumanizacja, erotyk, profetyzm, fatalizm</i> – postaci: Krzysztof Kamil Baczyński (Jan Bugaj), Barbara Drapczyńska	– samodzielnie i bezbłędnie wskazuje najważniejsze cechy twórczości Krzysztofa Kamila Baczyńskiego – samodzielnie i bezbłędnie omawia uczucia i emocje podmiotu lirycznego w utworze <i>Z głową na karabinie</i> – zwraca uwagę na funkcje środków artystycznego wyrazu w wierszach Baczyńskiego,	– bezbłędnie wskazuje najważniejsze cechy twórczości Krzysztofa Kamila Baczyńskiego – bezbłędnie omawia uczucia i emocje podmiotu lirycznego w utworze <i>Z głową na karabinie</i> – zwraca uwagę na funkcje środków artystycznego wyrazu w wierszach Baczyńskiego, omawia ich wpływ na na-	– samodzielnie wskazuje najważniejsze cechy twórczości Krzysztofa Kamila Baczyńskiego – samodzielnie omawia uczucia i emocje podmiotu lirycznego w utworze <i>Z głową na karabinie</i> – zwraca uwagę na funkcje środków artystycznego wyrazu w wierszach Baczyńskiego,	– z pomocą nauczyciela wskazuje najważniejsze cechy twórczości Krzysztofa Kamila Baczyńskiego – z pomocą nauczyciela omawia uczucia i emocje podmiotu lirycznego w utworze <i>Z głową na karabinie</i> – zwraca uwagę na funkcje środków artystycznego wyrazu w wierszach Baczyńskiego,	– podejmuje próbę wskazania najważniejszych cech twórczości Krzysztofa Kamila Baczyńskiego – podejmuje próbę wskazania uczuć i emocji podmiotu lirycznego w utworze <i>Z głową na karabinie</i>

				omawia ich wpływ na nastrój utworów	strój utworów	strój utworów	omawia ich wpływ na nastrój utworów	
Człowiek w systemie totalitarnym – Tadeusz Borowski, <i>Proszę państwa do gazu; Ludzie, którzy szli</i>	4	Tadeusz Borowski, <i>Proszę państwa do gazu; Ludzie, którzy szli</i>	– pojęcia: <i>pokolenie Kolumbów, tajne komplety, obóz koncentracyjny, literatura obozowa, rzeczywistość koncentracyjna, człowiek zlagrowany, eksterminacja, pasiak</i> – postaci: Tadeusz Borowski, Alicja Gawlikowska	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia pojęcia: <i>pokolenie Kolumbów, tajne komplety, obóz koncentracyjny, literatura obozowa, rzeczywistość koncentracyjna, człowiek zlagrowany, eksterminacja, pasiak</i> – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia i charakteryzuje wizję obozu koncentracyjnego pojawiającą się w <i>Opowiadaniach obozowych</i> Tadeusza Borowskiego	– bezbłędnie wyjaśnia pojęcia: <i>pokolenie Kolumbów, tajne komplety, obóz koncentracyjny, literatura obozowa, rzeczywistość koncentracyjna, człowiek zlagrowany, eksterminacja, pasiak</i> – bezbłędnie omawia i charakteryzuje wizję obozu koncentracyjnego pojawiającą się w <i>Opowiadaniach obozowych</i> Tadeusza Borowskiego – bezbłędnie określa wpływ	– samodzielnie wyjaśnia pojęcia: <i>obóz koncentracyjny, literatura obozowa, rzeczywistość koncentracyjna, człowiek zlagrowany, eksterminacja, pasiak</i> – samodzielnie omawia i charakteryzuje wizję obozu koncentracyjnego pojawiającą się w <i>Opowiadaniach obozowych</i> Tadeusza Borowskiego – samodzielnie określa wpływ rzeczywistości obozowej na	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia pojęcia: <i>obóz koncentracyjny, literatura obozowa, rzeczywistość koncentracyjna, człowiek zlagrowany, eksterminacja, pasiak</i> – z pomocą nauczyciela charakteryzuje wizję obozu koncentracyjnego pojawiającą się w <i>Opowiadaniach obozowych</i> Tadeusza Borowskiego – z pomocą nauczyciela charakteryzuje	– podejmuje próbę wyjaśniania pojęć: <i>literatura obozowa, obóz koncentracyjny, pasiak</i> – podejmuje próbę omówienia problematyki omawianych opowiadań Tadeusza Borowskiego – podejmuje próbę określenia wpływu rzeczywistości koncentracyjnej na człowieka w odniesieniu do konkretnych przykładów z tekstu

				– samodzielnie oraz bezbłędnie określa wpływ rzeczywistości obozowej na moralność oraz zachowanie więźniów – ludzi zlagrowanych – samodzielnie oraz bezbłędnie charakteryzuje Tadka – bohatera i narratora utworów Tadeusza Borowskiego, zwracając szczególną uwagę na myśli i refleksje tej postaci	rzeczywistości obozowej na moralność oraz zachowanie więźniów – ludzi zlagrowanych – bezbłędnie charakteryzuje Tadka – bohatera i narratora utworów Tadeusza Borowskiego, zwracając szczególną uwagę na myśli i refleksje tej postaci	moralność oraz zachowanie więźniów – ludzi zlagrowanych – samodzielnie charakteryzuje Tadka – bohatera i narratora utworów Tadeusza Borowskiego, zwracając szczególną uwagę na myśli i refleksje tej postaci	Tadka – bohatera i narratora utworów Tadeusza Borowskiego, zwracając szczególną uwagę na myśli i refleksje tej postaci	
Obraz Holocaustu w literaturze polskiej Powstanie w getcie warszawskim w pamięci	3	Hanna Krall, <i>Zdążyć przed Panem Bogiem</i> (fragmenty) *Czesław	– pojęcia: <i>antysemityzm, Holocaust, getto, eksterminacja, Zagłada, Yad Vashem, Sprawiedliwy wśród Narodów Świata</i>	– samodzielnie i bezbłędnie wyjaśnia pojęcia: <i>antysemityzm, Holocaust, getto, eksterminacja, Zagłada, Yad Vashem, Spra-</i>	– bezbłędnie wyjaśnia pojęcia: <i>antysemityzm, Holocaust, getto, eksterminacja, Zagłada, Yad Vashem, Spra-</i>	– samodzielnie wyjaśnia pojęcia: <i>antysemityzm, Holocaust, getto, eksterminacja, Zagłada, Yad Vashem, Spra-</i>	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia pojęcia: <i>antysemityzm, Holocaust, getto, eksterminacja, Zagłada</i>	– podejmuje próbę wyjaśnienia pojęć: <i>antysemityzm, holocaust, Zagłada</i> – podejmuje próbę omówie-

Marka Edelmanna – Hanna Krall, <i>Zdążyć przed Panem Bogiem</i> (fragmenty) *Czesław Miłosz, <i>Campo di Fiori</i>		Miłosz, <i>Campo di Fiori</i>	<i>ta, patos, dokumentaryzm</i> – postaci: Hanna Krall, Marek Edelman, Irena Sendlerowa	<i>Vashem, Sprawiedliwy wśród Narodów Świata, patos, dokumentaryzm</i> – samodzielnie i bezbłędnie wyjaśnia znaczenie tytułu utworu Hanny Krall – wskazuje charakterystyczne cechy opowiadania Marka Edelmana – omawia problematykę wiersza <i>Campo di Fiori</i> Czesława Miłosza – samodzielnie i bezbłędnie porównuje sposób ukazania Zagłady przez Hannę Krall oraz Cze-	<i>wiedliwy wśród Narodów Świata, patos, dokumentaryzm</i> – bezbłędnie wyjaśnia znaczenie tytułu utworu Hanny Krall – wskazuje charakterystyczne cechy opowiadania Marka Edelmana – omawia problematykę wiersza <i>Campo di Fiori</i> Czesława Miłosza – bezbłędnie porównuje sposób ukazania Zagłady przez Hannę Krall oraz Czesława Miłosza	<i>wiedliwy wśród Narodów Świata, patos, dokumentaryzm</i> – samodzielnie wyjaśnia znaczenie tytułu utworu Hanny Krall – wskazuje charakterystyczne cechy opowiadania Marka Edelmana – omawia problematykę wiersza <i>Campo di Fiori</i> Czesława Miłosza – samodzielnie porównuje sposób ukazania Zagłady przez Hannę Krall oraz Czesława Miłosza	– z pomocą nauczyciela omawia problematykę <i>Zdążyć przed Panem Bogiem</i> Hanny Krall oraz wiersza <i>Campo di Fiori</i> Czesława Miłosza – z pomocą nauczyciela wyjaśnia znaczenie tytułu książki Hanny Krall	nia problematyki <i>Zdążyć przed Panem Bogiem</i> Hanny Krall oraz wiersza <i>Campo di Fiori</i> Czesława Miłosza
--	--	--------------------------------------	---	---	---	---	--	--

				sława Miłosza				
Polska poezja powojenna	1		– pojęcia: <i>bard</i> , <i>Nagroda Nobla</i> , <i>NSZZ</i> , „ <i>Solidarność</i> ”	– samodzielnie i bezbłędnie omawia najważniejsze nurty i zjawiska w polskiej poezji powojennej – samodzielnie i bezbłędnie wymienia polskich laureatów Literackiej Nagrody Nobla w dziedzinie poezji	– bezbłędnie omawia najważniejsze nurty i zjawiska w polskiej poezji powojennej – bezbłędnie wymienia polskich laureatów Literackiej Nagrody Nobla w dziedzinie poezji	– samodzielnie omawia najważniejsze nurty i zjawiska w polskiej poezji powojennej – samodzielnie wymienia polskich laureatów Literackiej Nagrody Nobla w dziedzinie poezji	– z pomocą nauczyciela omawia najważniejsze nurty i zjawiska w polskiej poezji powojennej – z pomocą nauczyciela wymienia polskich laureatów Literackiej Nagrody Nobla w dziedzinie poezji	– podejmuje próbę omówienia najważniejszych zjawisk w polskiej poezji powojennej – wymienia polskich laureatów Literackiej Nagrody Nobla w dziedzinie poezji
Poszukiwanie słów będących w stanie oddać wojenne doświadczenie – Tadeusz Różewicz, <i>Ocalony</i> ; <i>W środku życia</i> ; Wisława Szymborska, <i>Koniec i początek</i>	2	Tadeusz Różewicz, <i>Ocalony</i> ; <i>W środku życia</i> *Wisława Szymborska, <i>Koniec i początek</i>	– postać: Tadeusz Różewicz, Wisława Szymborska – cechy charakterystyczne powojennych wierszy Różewicza z tomu <i>Niepokój</i>	– samodzielnie i bezbłędnie omawia problematykę wierszy Tadeusza Różewicza <i>Ocalony</i> , <i>W środku dnia</i> – dostrzega wpływ doświadczeń wojennych na światopogląd	– bezbłędnie omawia problematykę wierszy Tadeusza Różewicza <i>Ocalony</i> , <i>W środku dnia</i> – dostrzega wpływ doświadczeń wojennych na światopogląd poety oraz kre-	– samodzielnie omawia problematykę wierszy Tadeusza Różewicza <i>Ocalony</i> , <i>W środku dnia</i> – dostrzega wpływ doświadczeń wojennych na światopogląd poety oraz kre-	– z pomocą nauczyciela omawia problematykę wierszy Tadeusza Różewicza <i>Ocalony</i> , <i>W środku dnia</i> – z pomocą nauczyciela przedstawia sposób ukazania wypadków	– podejmuje próbę omówienia problematyki wierszy Tadeusza Różewicza <i>Ocalony</i> , <i>W środku dnia</i> – podejmuje próbę omówienia problematyki wiersza Wisławy Szym-

				poety oraz kre- ację podmiotu lirycznego w jego wierszach – samodzielnie i bezbłędnie przedstawia sposób ukaza- nia wypadków dziejowych w utworze Szym- borskiej <i>Koniec i początek</i>	ację podmiotu lirycznego w jego wierszach – bezbłędnie przedstawia sposób ukaza- nia wypadków dziejowych w utworze Szym- borskiej <i>Koniec i początek</i>	ację podmiotu lirycznego w jego wierszach – samodzielnie przedstawia sposób ukaza- nia wypadków dziejowych w utworze Szym- borskiej <i>Koniec i początek</i>	dziejowych w utworze Szym- borskiej <i>Koniec i początek</i>	borskiej <i>Koniec i początek</i>
„Ojczyzny się nie odwiedza, do ojczyzny się wraca...” – po- etyckie refleksje emigrantów Kazimierz Wier- zyński, <i>Ktokolwiek jesteś bez ojczyzny</i> ; Stani- sław Baliński, <i>Okno wspo- mnień</i>	2	Kazimierz Wierzyński, <i>Ktokolwiek jesteś bez ojczyzny</i> Stanisław Baliński, <i>Okno wspo- mnień</i>	– postać: Kazi- mierz Wierzyń- ski, Stanisław Baliński – pojęcia: <i>po- ezja emigracyj- na, nostalgia, resentyment</i>	– samodzielnie i bezbłędnie omawia motyw tęsknoty za ojczyzną poja- wiający się w wierszach obu poetów – samodzielnie i bezbłędnie prezentuje obraz ojczyzny widzianej z perspektywy emigranta w utworach Baliń- skiego i Wie-	– bezbłędnie omawia motyw tęsknoty za ojczyzną poja- wiający się w wierszach obu poetów – bezbłędnie prezentuje obraz ojczyzny widzianej z perspektywy emigranta w utworach Baliń- skiego i Wier- zyńskiego	– samodzielnie omawia motyw tęsknoty za ojczyzną poja- wiający się w wierszach obu poetów – samodzielnie prezentuje obraz ojczyzny widzianej z perspektywy emigranta w utworach Baliń- skiego i Wier- zyńskiego	– z pomocą nauczyciela omawia motyw tęsknoty za ojczyzną poja- wiający się w wierszach obu poetów – z pomocą nauczyciela prezentuje obraz ojczyzny widzianej z perspektywy emigranta w utworach Baliń- skiego i Wier-	– podejmuje próbę omówie- nia problema- tyki omawia- nych utworów Wierzyńskiego i Balińskiego, biorąc pod uwagę perspek- tywę emigranta

				rzyńskiego			rzyńskiego	
Rozterki człowieka myślącego – Zbigniew Herbert, <i>Pan od przyrody</i> oraz <i>Przesłanie Pana Cogito</i>	1	Zbigniew Herbert, <i>Pan od przyrody</i> oraz <i>Przesłanie Pana Cogito</i>	– pojęcia: <i>reinterpretacja</i>, <i>alter ego</i> – postać: Zbigniew Herbert, Pan Cogito	– samodzielnie i bezbłędnie omawia charakterystyczne cechy twórczości Herberta – zna genezę postaci Pana Cogito – samodzielnie dostrzega związek między światopoglądem Herberta a prawdami głoszonymi przez Pana Cogito – samodzielnie i bezbłędnie omawia problematykę <i>Pana od przyrody</i>, zwracając szczególną uwagę na rolę nauczyciela w życiu bohatera	– bezbłędnie omawia charakterystyczne cechy twórczości Herberta – zna genezę postaci Pana Cogito – bezbłędnie omawia problematykę <i>Pana od przyrody</i>, zwracając szczególną uwagę na rolę nauczyciela w życiu bohatera lirycznego	– samodzielnie omawia charakterystyczne cechy twórczości Herberta – zna genezę postaci Pana Cogito – samodzielnie omawia problematykę <i>Pana od przyrody</i>, zwracając szczególną uwagę na rolę nauczyciela w życiu bohatera lirycznego	– z pomocą nauczyciela omawia charakterystyczne cechy twórczości Herberta, prezentuje genezę postaci Pana Cogito, – z pomocą nauczyciela omawia problematykę <i>Pana od przyrody</i>, zwracając szczególną uwagę na rolę nauczyciela w życiu bohatera lirycznego	– podejmuje próbę omówienia genezy postaci Pana Cogito – podejmuje próbę omówienia problematyki analizowanych wierszy Zbigniewa Herberta

				lirycznego				
* „Każdy z nas ma schronienie w betonie...” Stanisław Barańczak, <i>Wypełnić czytelnym pismem</i> oraz <i>Każdy z nas ma schronienie...</i>; Ewa Lipska, <i>Dyktando</i>	2	*Stanisław Barańczak, <i>Wypełnić czytelnym pismem</i>; <i>Każdy z nas ma schronienie...</i>; *Ewa Lipska, <i>Dyktando</i>	– pojęcia: <i>Nowa Fala</i>, <i>nowomowa</i> – postaci: Ewa Lipska, Stanisław Barańczak – tematyka poezji poetów generacji Nowej Fali – charakterystyczne cechy języka Stanisława Barańczaka i Ewy Lipskiej	– samodzielnie i bezbłędnie charakteryzuje obraz świata i człowieka pojawiający się w omawianych utworach Stanisława Barańczaka i Ewy Lipskiej	– bezbłędnie charakteryzuje obraz świata i człowieka pojawiający się w omawianych utworach Stanisława Barańczaka i Ewy Lipskiej	– samodzielnie charakteryzuje obraz świata i człowieka pojawiający się w omawianych utworach Stanisława Barańczaka i Ewy Lipskiej	– z pomocą nauczyciela charakteryzuje obraz świata i człowieka pojawiający się w omawianych utworach Stanisława Barańczaka i Ewy Lipskiej	– podejmuje próbę omówienia obrazu świata i człowieka pojawiającego się w omawianych utworach Stanisława Barańczaka i Ewy Lipskiej
Powojenna piosenka literacka – Agnieszka Osiecka, <i>Kochankowie z ulicy Kamiennej</i>; Wojciech Młynarski, <i>Niedziela na Głównym</i>	2	Agnieszka Osiecka, <i>Kochankowie z ulicy Kamiennej</i>; Wojciech Młynarski, <i>Niedziela na</i>	– pojęcia: <i>piosenka literacka</i>, <i>kabaret literacki</i>, <i>Kabaret Starszych Panów</i> – postaci: Agnieszka	– samodzielnie i bezbłędnie określa wpływ piosenki artystycznej na powojenną kulturę literacką – samodzielnie i bezbłędnie	– bezbłędnie określa wpływ piosenki artystycznej na powojenną kulturę literacką – bezbłędnie omawia tematykę tekstów	– samodzielnie określa wpływ piosenki artystycznej na powojenną kulturę literacką – samodzielnie omawia tematykę tekstów	– z pomocą nauczyciela określa wpływ piosenki artystycznej na powojenną kulturę literacką – z pomocą nauczyciela	– podejmuje próbę omówienia tematyki tekstów Agnieszki Osieckiej oraz Wojciecha Młynarskiego oraz Kabaretu Starszych Panów

Kabaret Starszych Panów		Głównym	Osiecka, Wojciech Młynarski	omawia tematykę tekstów Agnieszki Osieckiej oraz Wojciecha Młynarskiego – wskazuje przykłady komizmu w tekstach Kabaretu Starszych Panów	Agnieszki Osieckiej oraz Wojciecha Młynarskiego – wskazuje przykłady komizmu w tekstach Kabaretu Starszych Panów	Agnieszki Osieckiej oraz Wojciecha Młynarskiego – wskazuje przykłady komizmu w tekstach Kabaretu Starszych Panów	omawia tematykę tekstów Agnieszki Osieckiej oraz Wojciecha Młynarskiego – z pomocą nauczyciela wskazuje przykłady komizmu w tekstach Kabaretu Starszych Panów	nów
„Buntować się przeciwko wam? A kto wy jesteście?” – Sławomir Mrożek, <i>Tango</i>	4	Sławomir Mrożek, <i>Tango</i> (fragmenty)	– pojęcia: <i>absurd, groteska</i> – postać: Sławomir Mrożek – rozdźwięk pomiędzy kulturą wysoką i kulturą masową – konflikt pokoleń	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia znaczenie tytułu dramatu Sławomira Mrożka – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia problematykę <i>Tanga</i> Mrożka, zwracając szczególną uwagę na takie zagadnienia jak	– bezbłędnie wyjaśnia znaczenie tytułu dramatu Sławomira Mrożka – bezbłędnie omawia problematykę <i>Tanga</i> Mrożka, zwracając szczególną uwagę na takie zagadnienia jak	– samodzielnie wyjaśnia znaczenie tytułu dramatu Sławomira Mrożka – samodzielnie omawia problematykę <i>Tanga</i> Mrożka, zwracając szczególną uwagę na takie zagadnienia jak	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia znaczenie tytułu dramatu Sławomira Mrożka – z pomocą nauczyciela omawia problematykę <i>Tanga</i> Mrożka, zwracając szczególną uwagę na takie zagadnienia jak	– podejmuje próbę wyjaśnienia tytułu dramatu Sławomira Mrożka – podejmuje próbę omówienia problematyki <i>Tanga</i> Mrożka – podejmuje próbę scharakteryzowania poszczególnych

				rozdźwięk pomiędzy kulturą wysoką (elitarną) a masową (popularną), konflikt pokoleń – samodzielnie oraz bezbłędnie charakteryzuje poszczególnych bohaterów dramatu oraz łączące ich relacje	wysoką (elitarną) a masową (popularną), konflikt pokoleń – bezbłędnie charakteryzuje poszczególnych bohaterów dramatu oraz łączące ich relacje	wysoką (elitarną) a masową (popularną), konflikt pokoleń – samodzielnie charakteryzuje poszczególnych bohaterów dramatu oraz łączące ich relacje	rozdźwięk pomiędzy kulturą wysoką (elitarną) a masową (popularną), konflikt pokoleń	bohaterów dramatu Sławomira Mrożka
Tworzymy charakterystykę	2	Sławomir Mrozek, <i>Tango</i> (fragmenty)	– tworzenie charakterystyki postaci literackiej	– samodzielnie i bezbłędnie tworzy charakterystykę Artura, zwracając uwagę na trójdzielność tekstu – samodzielnie i bezbłędnie stosuje słownictwo pozwalające opisać cechy postaci literackiej	– bezbłędnie tworzy charakterystykę Artura, zwracając uwagę na trójdzielność tekstu – bezbłędnie stosuje słownictwo pozwalające opisać cechy postaci literackiej – dokonuje oceny postaci	– samodzielnie tworzy charakterystykę Artura, zwracając uwagę na trójdzielność tekstu – samodzielnie stosuje słownictwo pozwalające opisać cechy postaci literackiej – dokonuje oceny postaci	– z pomocą nauczyciela tworzy charakterystykę Artura, zwracając uwagę na trójdzielność tekstu – z pomocą nauczyciela stosuje słownictwo pozwalające opisać cechy postaci literackiej	– podejmuje próbę stworzenia charakterystyki Artura, zwracając uwagę na trójdzielność tekstu

				– dokonuje oceny postaci literackiej, wykorzystując słownictwo wartościujące	literackiej, wykorzystując słownictwo wartościujące	literackiej, wykorzystując słownictwo wartościujące	– z pomocą nauczyciela dokonuje oceny postaci literackiej, wykorzystując słownictwo wartościujące	
Literatura o życiu w stanie wojennym Opowieść starego kronikarza – Zbigniew Herbert, <i>Raport z oblężonego miasta</i>	1	Zbigniew Herbert, <i>Raport z oblężonego miasta</i>	– pojęcia: <i>stan wojenny, internowanie, drugi obieg wydawniczy, opozycja, kronika</i> – postaci: Wojciech Jaruzelski, Lech Wałęsa, Zbigniew Herbert – rola poezji w czasie stanu wojennego (dawanie świadectwa)	– samodzielnie i bezbłędnie omawia kreację podmiotu lirycznego w utworze Zbigniewa Herberta <i>Raport z oblężonego miasta</i> – samodzielnie i bezbłędnie omawia problematykę <i>Raportu z oblężonego miasta</i> Herberta, zwracając uwagę na jednostkowy oraz uniwersalny wymiar tekstu	– bezbłędnie omawia kreację podmiotu lirycznego w utworze Zbigniewa Herberta <i>Raport z oblężonego miasta</i> – bezbłędnie omawia problematykę <i>Raportu z oblężonego miasta</i> Herberta, zwracając uwagę na jednostkowy oraz uniwersalny wymiar tekstu	– samodzielnie omawia kreację podmiotu lirycznego w utworze Zbigniewa Herberta <i>Raport z oblężonego miasta</i> – samodzielnie omawia problematykę <i>Raportu z oblężonego miasta</i> Herberta, zwracając uwagę na jednostkowy oraz uniwersalny wymiar tekstu	– z pomocą nauczyciela omawia kreację podmiotu lirycznego w utworze Zbigniewa Herberta <i>Raport z oblężonego miasta</i> – z pomocą nauczyciela omawia problematykę <i>Raportu z oblężonego miasta</i> Herberta, zwracając uwagę na jednostkowy oraz uniwersalny wymiar tekstu	– podejmuje próbę omówienia problematyki wiersza Zbigniewa Herberta <i>Raport z oblężonego miasta</i>

„Co za kraj, co za dziwna rzeczywistość...” – Olga Tokarczuk, <i>Profesor Andrews w Warszawie</i>	2	Olga Tokarczuk, <i>Profesor Andrews w Warszawie</i>	– postać: Olga Tokarczuk – perspektywa obcokrajowca obserwującego absurd życia w komunistycznym kraju	– samodzielnie oraz bezbłędnie prezentuje obraz Warszawy i jej mieszkańców wyłaniający się z opowiadania Olgi Tokarczuk <i>Profesor Andrews w Warszawie</i> – samodzielnie oraz bezbłędnie wskazuje absurd życia w komunistycznej Polsce na podstawie utworu – samodzielnie oraz bezbłędnie wymienia elementy tworzące nastrój w opowiadaniu Olgi Tokarczuk	– bezbłędnie prezentuje obraz Warszawy i jej mieszkańców wyłaniający się z opowiadania Olgi Tokarczuk <i>Profesor Andrews w Warszawie</i> – bezbłędnie wskazuje absurd życia w komunistycznej Polsce na podstawie utworu – bezbłędnie wskazuje elementy tworzące nastrój w opowiadaniu Olgi Tokarczuk	– samodzielnie prezentuje obraz Warszawy i jej mieszkańców wyłaniający się z opowiadania Olgi Tokarczuk <i>Profesor Andrews w Warszawie</i> – wskazuje absurd życia w komunistycznej Polsce na podstawie utworu – samodzielnie wskazuje elementy tworzące nastrój w opowiadaniu Olgi Tokarczuk	– z pomocą nauczyciela prezentuje obraz Warszawy i jej mieszkańców wyłaniający się z opowiadania Olgi Tokarczuk <i>Profesor Andrews w Warszawie</i> – z pomocą nauczyciela wskazuje elementy tworzące nastrój w opowiadaniu Olgi Tokarczuk	– podejmuje próbę omówienia problematyki opowiadania Olgi Tokarczuk <i>Profesor Andrews w Warszawie</i>
Rozmowy kontrolowane – Marek Nowakowski, <i>Raport</i>	1	Marek Nowakowski, <i>Raport o stanie wo-</i>	– pojęcia: <i>stan wojenny, fotografia</i>	– samodzielnie i bezbłędnie omawia obraz Polski i Polaków	– bezbłędnie omawia obraz Polski i Polaków w czasie stanu	– samodzielnie omawia obraz Polski i Polaków w czasie stanu	– z pomocą nauczyciela omawia obraz Polski i Polaków	– podejmuje próbę omówienia problematyki wybranych

<i>o stanie wojennym</i>		<i>jennym</i> (fragmenty)	– postać: Marek Nowakowski – obraz Polski i Polaków w czasie stanu wojennego	w czasie stanu wojennego wyłaniający się z opowiadań Marka Nowakowskiego – dostrzega wpływ systemu totalitarnego na sposób postrzegania rzeczywistości przez bohaterów Nowakowskiego	wojennego wyłaniający się z opowiadań Marka Nowakowskiego – dostrzega wpływ systemu totalitarnego na sposób postrzegania rzeczywistości przez bohaterów Nowakowskiego	wojennego wyłaniający się z opowiadań Marka Nowakowskiego – dostrzega wpływ systemu totalitarnego na sposób postrzegania rzeczywistości przez bohaterów Nowakowskiego	w czasie stanu wojennego wyłaniający się z opowiadań Marka Nowakowskiego – z pomocą nauczyciela dostrzega wpływ systemu totalitarnego na sposób postrzegania rzeczywistości przez bohaterów Nowakowskiego	opowiadań Marka Nowakowskiego pochodzących z tomu <i>Raport o stanie wojennym</i>
* Bard i jego pieśni – Jacek Kaczmarski, <i>Mury</i>	1	Jacek Kaczmarski, <i>Mury</i>	– pojęcia: <i>bard</i>, <i>NSZZ „Solidarność”</i> – postać: Jacek Kaczmarski – znaczenie i funkcje tekstów Jacka Kaczmarskiego w okresie stanu wojennego	– samodzielnie i bezbłędnie omawia znaczenie twórczości artystycznej Jacka Kaczmarskiego w okresie komunizmu – samodzielnie i bezbłędnie wskazuje najważniejsze tematy i motywy	– bezbłędnie omawia znaczenie twórczości artystycznej Jacka Kaczmarskiego w okresie komunizmu – bezbłędnie wskazuje najważniejsze tematy i motywy pojawiające się w tekstach	– samodzielnie omawia znaczenie twórczości artystycznej Jacka Kaczmarskiego w okresie komunizmu – samodzielnie wskazuje najważniejsze tematy i motywy pojawiające się w tekstach	– z pomocą nauczyciela omawia znaczenie twórczości artystycznej Jacka Kaczmarskiego w okresie komunizmu – z pomocą nauczyciela wskazuje najważniejsze tematy i motywy	– podejmuje próbę omówienia problematyki <i>Murów</i> Jacka Kaczmarskiego – podejmuje próbę wyjaśnienia pojęcia <i>bard</i>

			– wymowa i symbolika <i>Murów</i>	wy pojawiające się w tekstach Jacka Kaczmar- skiego – samodzielnie i bezbłędnie określa rolę i opisuje los po- ety pojawiający się w <i>Murach</i> Jacka Kaczmar- skiego	Jacka Kaczmar- skiego – bezbłędnie określa rolę i opisuje los po- ety pojawiający się w <i>Murach</i> Jacka Kaczmar- skiego	Jacka Kaczmar- skiego – samodzielnie określa rolę i opisuje los po- ety pojawiający się w <i>Murach</i> Jacka Kaczmar- skiego	wy pojawiające się w tekstach Jacka Kaczmar- skiego	
Literatura po upadku komunizmu Ten z <i>Tanga</i> Mrożka – Marek Nowakowski, <i>Górq Edek</i>	1	Marek No- wakowski, <i>Górq Edek</i>	– postaci: Ma- rek Nowakow- ski – pojęcie: <i>alu- zja literacka</i> – interseksual- ność opowia- dania Nowa- kowskiego – analiza nawią- zań do <i>Tanga</i> Mrożka	– samodzielnie i bezbłędnie omawia pro- blematykę opowiadania Marka Nowa- kowskiego <i>Górq Edek</i> – samodzielnie i bezbłędnie wskazuje kon- kretne elemen- ty świadczące o nawiązaniach do <i>Tanga</i> Sła- womira Mrożka (konstrukcja postaci, pro-	– bezbłędnie omawia pro- blematykę opowiadania Marka Nowa- kowskiego <i>Górq Edek</i> – bezbłędnie wskazuje kon- kretne elemen- ty świadczące o nawiązaniach do <i>Tanga</i> Sła- womira Mrożka (konstrukcja postaci, pro- blematyka tek-	– samodzielnie omawia pro- blematykę opowiadania Marka Nowa- kowskiego <i>Górq Edek</i> – samodzielnie wskazuje kon- kretne elemen- ty świadczące o nawiązaniach do <i>Tanga</i> Sła- womira Mrożka (konstrukcja postaci, pro- blematyka tek-	– z pomocą nauczyciela omawia pro- blematykę opowiadania Marka Nowa- kowskiego <i>Górq Edek</i> – z pomocą nauczyciela wskazuje kon- kretne elemen- ty świadczące o nawiązaniach do <i>Tanga</i> Sła- womira Mrożka (konstrukcja postaci, pro-	– podejmuje próbę omówie- nia problema- tyki opowiada- nia Marka Nowakowskie- go <i>Górq Edek</i> – podejmuje próbę wskaza- nia nawiązań do <i>Tanga</i> Mrożka w ana- lizowanym tek- ście

				blematyka tekstu) – samodzielnie i bezbłędnie charakteryzuje Edka z opowiadania Nowakowskiego, zestawiając jego cechy z cechami Edka z dramatu Sławomira Mrożka	stu) – bezbłędnie charakteryzuje Edka z opowiadania Nowakowskiego, zestawiając jego cechy z cechami Edka z dramatu Sławomira Mrożka	stu) – samodzielnie charakteryzuje Edka z opowiadania Nowakowskiego, zestawiając jego cechy z cechami Edka z dramatu Sławomira Mrożka	blematyka tekstu) – z pomocą nauczyciela charakteryzuje Edka z opowiadania Nowakowskiego, zestawiając jego cechy z cechami Edka z dramatu Sławomira Mrożka	
Czy wiesz, co naprawdę mówi reklama? – o manipulacji językowej	1		– pojęcia: <i>manipulacja językowa, konsumpcja, globalizacja</i> – rozwój reklamy na przestrzeni wieków – techniki manipulacji wykorzystywane przez twórców współczesnych reklam – reklama a etyka słowa	– samodzielnie i bezbłędnie wymienia i charakteryzuje narzędzia językowej manipulacji wykorzystywane we współczesnych reklamach – samodzielnie i bezbłędnie wskazuje konkretne przejawy manipulacji językowej w omawianych tekstach reklamowych	– bezbłędnie wymienia i charakteryzuje narzędzia językowej manipulacji wykorzystywane we współczesnych reklamach – bezbłędnie wskazuje konkretne przejawy manipulacji językowej w omawianych tekstach reklamowych	– samodzielnie wymienia i charakteryzuje narzędzia językowej manipulacji wykorzystywane we współczesnych reklamach – samodzielnie wskazuje konkretne przejawy manipulacji językowej w omawianych tekstach reklamowych	– z pomocą nauczyciela wymienia i charakteryzuje narzędzia językowej manipulacji wykorzystywane we współczesnych reklamach – z pomocą nauczyciela wskazuje konkretne przejawy manipulacji językowej w omawianych tekstach reklamowych	– podejmuje próbę wskazania przykładów językowej manipulacji w reklamie

							mowych	
Polskie <i>science fiction</i> – Jacek Dukaj, <i>Katedra</i>	3	Jacek Dukaj, <i>Katedra</i> (fragment)	– pojęcia: <i>science fiction</i> (<i>fantastyka naukowa</i>), <i>futurologia</i> – postaci: Jacek Dukaj, Stanisław Lem – rozwój literatury <i>science fiction</i> w Polsce i jej najwybitniejsi przedstawiciele – cechy literatury <i>science fiction</i> i jej problematyka	– samodzielnie i bezbłędnie wymienia cechy literatury <i>science fiction</i> i wskazuje je w <i>Katedrze</i> Jacka Dukaja, – samodzielnie i bezbłędnie omawia problematykę <i>Katedry</i> Jacka Dukaja, zwracając uwagę na filozoficzny wymiar tekstu	– bezbłędnie wymienia cechy literatury <i>science fiction</i> i wskazuje je w <i>Katedrze</i> Jacka Dukaja, – bezbłędnie omawia problematykę <i>Katedry</i> Jacka Dukaja, zwracając uwagę na filozoficzny wymiar tekstu	– samodzielnie wymienia cechy literatury <i>science fiction</i> i wskazuje je w <i>Katedrze</i> Jacka Dukaja, – samodzielnie omawia problematykę <i>Katedry</i> Jacka Dukaja, zwracając uwagę na filozoficzny wymiar tekstu	– z pomocą nauczyciela wymienia cechy literatury <i>science fiction</i> i wskazuje je w <i>Katedrze</i> Jacka Dukaja, – z pomocą nauczyciela omawia problematykę <i>Katedry</i> Jacka Dukaja, zwracając uwagę na filozoficzny wymiar tekstu	– podejmuje próbę wskazania cech literatury <i>science fiction</i> – podejmuje próbę omówienia problematyki <i>Katedry</i> Jacka Dukaja
Refleksja o człowieku w świecie ponowoczesnym – poezja Wisławy Szymborskiej i Marcina Świetlickiego	2	Wisława Szymborska, <i>Cebula</i> ; <i>Terrorysta</i> , <i>on patrzy</i>	– pojęcia: <i>ironia</i>, <i>dowcip</i>, <i>kontrast</i>, <i>lapidarność</i>, <i>ponowoczesność</i> – postaci: Wisława Szymborska, Marcin Świetlicki	– samodzielnie i bezbłędnie charakteryzuje wizję współczesnego świata i człowieka wyłaniającą się z utworów Marcina Świetlickiego i Wisławy Szymborskiej	– bezbłędnie charakteryzuje wizję współczesnego świata i człowieka wyłaniającą się z utworów Marcina Świetlickiego i Wisławy Szymborskiej – bezbłędnie	– samodzielnie charakteryzuje wizję współczesnego świata i człowieka wyłaniającą się z utworów Marcina Świetlickiego i Wisławy Szymborskiej – samodzielnie	– z pomocą nauczyciela charakteryzuje wizję współczesnego świata i człowieka wyłaniającą się z utworów Marcina Świetlickiego i Wisławy Szymborskiej	– podejmuje próbę omówienia problematyki analizowanych tekstów Szymborskiej i Świetlickiego

				– samodzielnie i bezbłędnie wskazuje przykłady paradoksów pojawiających się w utworze Wisławy Szymborskiej <i>Cebula</i> – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia problematykę wiersza Wisławy Szymborskiej <i>Terrorysta, on patrzy</i>, odnosząc się do wydarzeń historycznych z XX i XXI w.	wskazuje przykłady paradoksów pojawiających się w utworze Wisławy Szymborskiej <i>Cebula</i> – bezbłędnie omawia problematykę wiersza Wisławy Szymborskiej <i>Terrorysta, on patrzy</i>, odnosząc się do wydarzeń historycznych z XX i XXI w.	wskazuje przykłady paradoksów pojawiających się w utworze Wisławy Szymborskiej <i>Cebula</i> – samodzielnie omawia problematykę wiersza Wisławy Szymborskiej, <i>Terrorysta, on patrzy</i>, odnosząc się do wydarzeń historycznych z XX i XXI w.	– z pomocą nauczyciela omawia problematykę wiersza Wisławy Szymborskiej <i>Terrorysta, on patrzy</i>, odnosząc się do wydarzeń historycznych z XX i XXI w.	
„Wyposażony w pamięć masową odbiornik szumu medialnego” – Dorota Maślowska, <i>Wojna polsko-ruska pod flagą białą-czerwoną</i>	2	* Dorota Maślowska, <i>Wojna polsko-ruska pod flagą białą-czerwoną</i> (fragment)	– pojęcia: <i>debiut, język mówiony, język pisany</i> – postać: Dorota Maślowska – różnica między pisaną i	– samodzielnie i bezbłędnie charakteryzuje głównego bohatera powieści Doroty Maślowskiej <i>Wojna polsko-ruska pod flagą białą-czerwoną</i>	– bezbłędnie charakteryzuje głównego bohatera powieści Doroty Maślowskiej <i>Wojna polsko-ruska pod flagą białą-czerwoną</i>	– samodzielnie charakteryzuje głównego bohatera powieści Doroty Maślowskiej <i>Wojna polsko-ruska pod flagą białą-czerwoną</i>	– z pomocą nauczyciela charakteryzuje głównego bohatera powieści Doroty Maślowskiej <i>Wojna polsko-ruska pod flagą białą-czerwoną</i>	– podejmuje próbę omówienia problematyki analizowanego fragmentu <i>Wojny polsko-ruskiej pod flagą białą-czerwoną</i>

			mówioną odmianą języka polskiego – cechy charakterystyczne języka współczesnej młodzieży	<i>czerwoną</i> – samodzielnie i bezbłędnie przedstawia obraz świata wyłaniający się z powieści Doroty Masłowskiej <i>Wojna polsko-ruska pod flagą białą czerwoną</i> – samodzielnie i bezbłędnie wskazuje charakterystyczne cechy języka Silnego – samodzielnie i bezbłędnie wyjaśnia funkcje wulgaryzmów w utworach literackich – samodzielnie i bezbłędnie wymienia i omawia najważniejsze	– bezbłędnie przedstawia obraz świata wyłaniający się z powieści Doroty Masłowskiej <i>Wojna polsko-ruska pod flagą białą czerwoną</i> – bezbłędnie wskazuje charakterystyczne cechy języka Silnego – bezbłędnie wyjaśnia funkcje wulgaryzmów w utworach literackich – bezbłędnie wymienia i omawia najważniejsze cechy współczesnego języka polskiego, uwzględniając jego mówioną i	– samodzielnie przedstawia obraz świata wyłaniający się z powieści Doroty Masłowskiej <i>Wojna polsko-ruska pod flagą białą czerwoną</i> – samodzielnie wskazuje charakterystyczne cechy języka Silnego – samodzielnie wyjaśnia funkcje wulgaryzmów w utworach literackich – samodzielnie wymienia i omawia najważniejsze cechy współczesnego języka polskiego, uwzględniając jego mówioną i	<i>czerwoną</i> – z pomocą nauczyciela wskazuje charakterystyczne cechy języka Silnego – z pomocą nauczyciela wymienia i omawia najważniejsze cechy współczesnego języka polskiego, uwzględniając jego mówioną i pisaną odmianę	<i>czerwoną</i> – podejmuje próbę wskazania charakterystycznych cech współczesnego języka polskiego, uwzględniając jego mówioną i pisaną odmianę
--	--	--	--	--	--	--	--	--

				cechy współczesnego języka polskiego, uwzględniając jego mówioną i pisaną odmianę	pisaną odmianę	pisaną odmianę		
Sprawdź, ile wiesz	1			– samodzielnie bezbłędnie omawia cechy literatury XX i XXI w. – samodzielnie bezbłędnie powtarza i utrwala wiadomości – samodzielnie bezbłędnie dokonuje selekcji informacji	– bezbłędnie omawia cechy literatury XX i XXI w. – bezbłędnie powtarza i utrwala wiadomości – bezbłędnie dokonuje selekcji informacji	– samodzielnie omawia cechy literatury XX i XXI w. – samodzielnie powtarza i utrwala wiadomości – samodzielnie dokonuje selekcji informacji	– omawia cechy literatury XX i XXI w. – powtarza i utrwala wiadomości z pomocą nauczyciela – dokonuje selekcji informacji z pomocą nauczyciela	– podejmuje próbę powtórzenia i utrwalenia wiadomości – podejmuje próbę selekcji informacji